

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Regionsudvalget

Forsamling af december 2000

2001/C 144/01	Regionsudvalgets udtalelse om »Nye former for beslutningsstrukturer: Europa som grobund for borgerinitiativ«	1
2001/C 144/02	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommunalkongressens anbefaling om et europæisk charter om regionalt selvstyre«	5
2001/C 144/03	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Kommissionens forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ris«, og — »Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenterne af visse markafgrøder for deri at indlemme ris«	9

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2001/C 144/04	Regionsudvalgets udtalelse om »Regionerne i EU's yderste periferi og gennemførelsen af traktatens artikel 299«	11
2001/C 144/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 96/53/EF om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet«	15
2001/C 144/06	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Handlingsplan for større energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab«	17
2001/C 144/07	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester«	20
2001/C 144/08	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter«, og — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning samt transport«	23
2001/C 144/09	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2001«, og — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet«	30
2001/C 144/10	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen: eLearning — Overvejelser om fremtidens uddannelse«	34
2001/C 144/11	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og fremme af sproglig mangfoldighed i informationssamfundet«	38
2001/C 144/12	Regionsudvalgets resolution om »Godkendelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder«	42

2001/C 144/13	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Det Europæiske Fællesskabs strategi på sundhedsområdet«, og — »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats for folkesundheden (2001-2006)«	43
2001/C 144/14	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »På vej mod en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)«, og — »Forslag til Rådets beslutning om støtteprogrammet til Fællesskabets ramme-program for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)«	47
2001/C 144/15	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et fællesskabshandlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse«	52
2001/C 144/16	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Social- og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden«	55
2001/C 144/17	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab« ...	58
2001/C 144/18	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester«	60
2001/C 144/19	Regionsudvalgets udtalelse om »Regionerne og den nye økonomi — Retningslinjer for EFRU's nyskabende aktioner for perioden 2000-2006«	62
2001/C 144/20	Regionsudvalgets udtalelse om »Tværregionale projekter vedrørende turisme i land-distrikterne og Agenda 21«	65
2001/C 144/21	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »På vej mod et Europa uden barrierer for handicappede«	67

II

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

Regionsudvalgets udtalelse om »Nye former for beslutningsstrukturer: Europa som grobund for borgerinitiativ«

(2001/C 144/01)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens meddelelse »Strategiske Mål 2000-2005« (KOM(2000) 154 endelig),

under henvisning til regeringskonferencen 2000,

under henvisning til Kommissionens initiativ Dialog med borgerne,

under henvisning til kommissionsformandens meddelelse om en hvidbog om forvaltningspraksis »Udvidelse af demokratiet i Europa« (SEK(2000) 901)⁽¹⁾,

under henvisning til præsidiets beslutning af 11. april 2000 om at afgive udtalelse i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, og henvise det forberedende arbejde til Underudvalget »Institutionelle Anliggender«,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 182/2000 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget »Institutionelle Anliggender« den 27. oktober 2000 med Graham Tope som ordfører (UK, ELDR),

og ud fra følgende betragtninger:

Integreringen af Den Europæiske Union er nået til et meget vigtigt stadium, et vendepunkt i dets udvikling,

det er nu tydeligt, at de traditionelle forvaltningspraksismodeller ikke længere svarer til den komplekse virkelighed i dagens samfund, og den politiske troværdighed og legitimitet er i alvorlig krise overalt,

institutioner og systemer, der viser sig ikke at kunne tilpasse sig ændringerne i samfundet, gør sig selv overflødige,

debatten om nye former for forvaltningspraksis bør foregå mellem EU's medlemsstater og ansøgerlandene i fællesskab —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 14. december) vedtaget følgende udtalelse.

⁽¹⁾ Ufficiel oversættelse af titlen.

1. Generelle bemærkninger

Regionsudvalget

1.1. glæder sig over Kommissionens initiativ og har i sinde at deltage aktivt i debatten; går ind for en bred offentlig debat om alle aspekter af forvaltningspraksis og om politisk kultur, som strækker sig længere end blot til institutionelle reformer;

1.2. opfordrer Kommissionen til at inddrage ansøgerlandene i denne debat fra begyndelsen og især repræsentanter for lokale og regionale myndigheder;

1.3. ønsker at yde sit bidrag til en bred offentlig debat og foreslår sammen med Kommissionen at organisere en række seminarer eller konferencer om forskellige aspekter af de europæiske beslutningsstrukturer i løbet af i år, set fra de lokale og regionale myndigheders side, indbyde repræsentanter for civilsamfundet, medieerne, den internationale forretningsverden, nationale og europæiske politiske partier og organer, både fra EU's medlemsstater og fra ansøgerlandene;

1.4. foreslår, at der nedsættes en arbejdsgruppe til at forberede et bidrag til den planlagte hvidbog, sammensat af i hvert fald repræsentanter for EU's institutioner, Regionsudvalget og andre organer, nationale parlamenter, lokale og regionale demokratisk valgte forsamlinger og repræsentanter for samfundets forskellige sektorer i både EU- og ansøgerlandene;

1.5. konstaterer, at formålet med det fastlagte arbejdsprogram for Hvidbogen er at

- tilskynde til debat blandt borgerne om europæiske værdier, spørgsmål og beslutninger,
- reformere procedurerne for udarbejdelse og gennemførelse af EU-regler og -politikker for at sikre, at de er relevante og sammenhængende, herunder også at forbedre samarbejdet mellem de offentlige og private aktører og »mellem forskellige geografiske ansvarsniveauer« samt
- forberede en gennemgang af målsætningerne med de fælles politikker, som EU har behov for for at opfylde sine visioner for hele kontinentet;

noterer sig endvidere Kommissionens udtalelse om, at disse udfordringer ikke kun berører Kommissionen selv, men alle EU-institutioner, og at bestræbelserne på at skabe et mere solidarisk og åbent demokrati også involverer regeringerne og

de valgte forsamlinger på nationalt, regionalt og lokalt plan og fastslår med tilfredshed, at anerkendelsen af afhængigheden og samspillet mellem de forskellige forvaltningsniveauer er et godt udgangspunkt for debatten om beslutningsstrukturer.

2. Subsidiaritet og nærhed

2.1. mener, at subsidiaritetsprincippet bør kædes nøjere sammen med nærhedsprincippet og princippet om indbyrdes afhængighed og ikke betragtes som et hierarkisk princip for fordelingen af beføjelserne mellem vertikale niveauer, hvor man kunne betragte de lokale og regionale myndigheder som »lavere« og derfor mindre vigtige; går snarere ind for relationer, der bygger på et horisontalt og ligeberettiget partnerskab mellem forvaltningsled, og som sikrer en effektiv og integreret beslutningsproces;

advarer mod, at manglende gennemsigtighed og manglende evne til at placere det politiske ansvar kan true borgernes accept af Den Europæiske Union. EU må derfor foretage en klar opgavefordeling i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet;

2.2. mener, at der i gennemsigtighedens og ansvarlighedens interesse er et presserende behov for en afklaring af de forskellige ansvarsområder inden for forvaltningen, som samtidig levner tilstrækkelig fleksibilitet til tilpasning til nye situationer under overholdelse af subsidiaritetsprincippet, nærhedsprincippet og princippet om indbyrdes afhængighed;

2.3. mener, at Den Europæiske Union bør uddybe demokrati og transparens inden for rammerne af sine meningsdannelses- og beslutningsprocedurer. Den skaber dermed grobund for borgermedvirken og -initiativ.

3. De lokale og regionale myndigheder

3.1. er overbevist om, at EU's lokale og regionale myndigheders medvirken er yderst vigtig for en vellykket yderligere integration, og at de mange forskellige regionale organisationer i EU-landene udgør en rigdom, som bør bevares, bl.a. af hensyn til det lokale demokrati og nærhed i det offentlige indsats; er af den mening, at Regionsudvalgets rolle i den politiske proces skal styrkes betydeligt; gentager i den henseende sit forslag om, at Kommissionen, Rådet og Parlamentet i tilfælde, hvor de ikke følger Regionsudvalgets henstillinger, skal gøre rede for grundene hertil; udtrykker håb om en styrkelse af samrådet med de lokale aktører, der vil få til opgave at iværksætte EU's beslutninger på lokalt plan, således at det bl.a. bliver muligt at evaluere udgifterne ved omsættelsen og den ekstra byrde, som vil blive lagt på de lokale myndigheders finanser;

3.2. gentager sin anmodning om, at princippet om lokalt og regionalt selvstyre anerkendes, og ønsker, at disse principper medtages i traktaterne;

3.3. anmoder om en udførlig afklaring af de lokale og regionale myndigheders rolle i de forskellige scenarier for forstærket samarbejde;

3.4. gør sig derfor til talsmand for nye europæiske beslutningsstrukturer, som for så vidt angår europæiske anliggender, der vedrører de lokale og regionale myndigheder, bør indeholde:

- formel paneuropæisk dialog mellem repræsentanter for Kommissionen, Ministerrådet, Parlamentet og Regionsudvalget (på de lokale og regionale myndigheders vegne) for at drøfte de »store spørgsmål«, Europas borgere konfronteres med, samt de enkelte forvaltningsleds rolle;
- regelmæssige samråd — elektronisk og om nødvendigt via møder — mellem Kommissionen og de lokale og regionale myndigheders sammenslutninger om spørgsmål, der falder ind under Den Europæiske Unions kompetence, og som influerer væsentligt på den lokale og regionale forvaltning, allerede fra et tidligt stadium;
- udpegelse af eksperter fra regionale og lokale myndigheder til alle relevante arbejdsgrupper i Kommissionen for at sikre, at de forvaltningsled, som Regionsudvalget repræsenterer, inddrages på et tidligt stadium;
- et program for udveksling af og rotationsordninger for medarbejdere på tværs af samtlige forvaltningsled for at sikre bedre forståelse for deres respektive roller og opgaver;

3.5. mener, at nye former for beslutningsstrukturer ville sikre et mere vidtrækkende og effektivt samarbejde mellem de forskellige forvaltningsled, især om væsentlige spørgsmål som jobskabelse, social integration og samhørighed, miljø, bypolitik og udvikling af landdistrikterne og støtte- og samhørighedspolitikkerne vedrørende de svageste områder, som ikke kan løses effektivt af et »niveau« alene, men kræver bidrag fra alle i et ligeberettiget partnerskab i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincipperne.

3.6. Den såkaldte åbne koordinationsprocedure hører med til udviklingen af nye former for beslutningsstrukturer. Det er vigtigt at inddrage de kompetente forvaltningsniveauer i medlemsstaterne i denne procedures forberedelse, gennemførelse og evaluering af oplysninger, som skal indsamles på

grundlag af indikatorer og benchmarking. Under udviklingen af en europæisk åben koordinationsprocedure bør der tages hensyn til planlægnings-, service- og evalueringssystemerne hos de lokale aktører, der leverer tjenester efter denne model, dvs. kommunernes og regionernes social-, sundheds- og undervisningsmyndigheder.

4. Politiske partier

4.1. er enig i Parlamentets forslag om anerkendelsen af retsgrundlaget for og finansieringen af de europæiske politiske partier;

4.2. opfordrer de politiske partier i Europa til at puste nyt liv i den offentlige europæiske debat, eftersom deres deltagelse er en forudsætning for bred politisk opbakning til den decentralisering, som skal gennemføres i Europa fremover.

5. Informationens betydning: gamle medier, nye medier og uddannelse

5.1. understreger den store betydning, som adgang til information har i et samfund, hvor deltagelse i den demokratiske beslutningsproces i stadig højere grad er et spørgsmål om individuelle valg, og hvor den kollektive repræsentation er under udvikling. Derfor bør arbejdet med et europæisk offentlighedsprincip fremskyndes;

5.2. glæder sig over det skub fremad, som Kommissionen og Lissabon-topmødet har givet til en forbedring af adgangen til Internettet og til edb-uddannelse; advarer imidlertid mod en udelukkende teknisk indfaldsvinkel og påpeger, at de færdigheder, som er nødvendige for at kunne vælge og anvende information, er lige så vigtige; det opfordrer medlemsstaterne til at træffe egnede foranstaltninger inden for deres kompetenceområde;

5.3. opfordrer alle forvaltningsled til at øge antallet af programmer for at gøre det muligt for borgere i alle aldre og med forskellig baggrund at opnå kendskab til edb og sprog, da det er grundværktøjer til deltagelse i det europæiske demokrati og den offentlige debat. Samtidig må borgernes edb- og sprogkunderskaber ikke være afgørende for, om man kan deltage i den europæiske debat eller ej;

5.4. opfordrer alle nationale, regionale og lokale myndigheder til at sikre, at faget Europæisk borgerskab og kendskab til integrationsprocessens forløb indtil den aktuelle udvidelsesfase udtrykkeligt anføres i undervisningsprogrammerne, og at lærerne uddannes til at undervise i dette stof;

5.5. understreger, at det for et levedygtigt demokrati er af vital betydning, at alle borgere har adgang til objektive, komplette og pålidelige oplysninger; noterer sig, at tv, radio og aviser samt i stigende grad internettet er de vigtigste kilder til information om, hvad der sker i verden;

5.6. finder det nødvendigt, at EU-institutionerne iværksætter effektive kampagner i massemedierne for at oplyse om aktuelle spørgsmål og beslutninger så bredt og objektivt som muligt.

6. En ny politisk og administrativ kultur

6.1. mener, at et komplekst samfund som det 21. århundredes Europa kræver en ny politisk kultur, at der bør fokuseres såvel på processen som på procedurerne, politiske spørgsmål og institutioner, men understreger, at dette kræver nye definitioner og klare regler om gennemsigtighed og ansvarlighed, som skal gælde for alle aktører i processen;

6.2. mener, at EU's udvikling og virke i højere grad end hidtil skal tages op af de nationale parlamenter, så der kan foregå en bred EU-politisk debat. Regionsudvalget advarer mod fortsat at føre EU-politik hen over hovedet på borgerne. EU-politik må ikke længere være begrænset til en efterfølgende underretning om allerede truffne beslutninger;

6.3. anbefaler, at der indføres nye kriterier for ansættelse af EU-embedsmænd, en fladere organisation inden for EU-institutionerne og større mobilitet;

6.4. beklager, at principperne for moderne politisk kultur — demokrati, gennemsigtighed og ansvarlighed — på trods af voksende offentlig kritik af manglende demokrati og gennemsigtighed i EU's institutioner — ikke er overholdt i forbindelse med den nuværende regeringskonference eller i

den fremgangsmåde, der hidtil er fulgt ved de institutionelle reformer.

7. Nye beslutningsprocedurer i EU

7.1. opfordrer Kommissionen, Europa-Parlamentet og andre institutioner til med det repræsentative demokrati som grundlag fortsat at udvikle instrumenter til en interaktiv politisk dialog og til nærdemokrati;

7.2. mener, at beslutningsprocedurerne og procedurerne til revidering af lovgivningen skal forkortes og forenkles for at gøre det muligt for EU's institutioner at reagere hurtigere og mere hensigtsmæssigt på udviklingen. Samtidig bør det sikres, at beslutningerne træffes på et demokratisk grundlag, hvilket vil være umuligt, hvis de nuværende beslutningsprocedurer fastholdes i et udvidet EU;

7.3. opfordrer til, at der anvendes alternativer til lovgivning, som er baseret på en bredere høring af repræsentanter for de pågældende instanser, og opfordrer EU's organer og andre parter til at udvise stærkere tilbageholdenhed i deres krav om, at der træffes EU-foranstaltninger. Der bør også tages hensyn til principperne om selvstyre.

8. Institutionel reform

8.1. gentager, at grundrettighedscharteret skal integreres i traktaten og bør have retsgyldighed, og at principperne om lokalt og regionalt selvstyre bør nedfældes i traktaten;

8.2. mener, at Kommissionens rolle og identitet bør tydeliggøres og gøres mindre tvetydig, og at den bør sammenkædes direkte med Europa-Parlamentet, som er et demokratisk organ, der vælges direkte af borgerne, og som bør have en central politisk placering i EU.

Bruxelles, den 14. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Kommunalkongressens anbefaling om et europæisk charter om regionalt selvstyre«

(2001/C 144/02)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommunalkongressens 34. anbefaling (4. plenarforsamling, 1997) vedrørende Europarådets udkast til europæisk charter om regionalt selvstyre,

under henvisning til erklæringen om regionalisme, som Forsamlingen af Regioner i Europa vedtog i december,

under henvisning til resolution nr. 67 (1970) om problemerne i forbindelse med regionalisering i Europa og resolution nr. 117 (1980) om regionale myndigheder i Europa, vedtaget af Europarådets Kommunalkonference,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om EU's regionalpolitik og regionernes rolle, vedtaget den 18. november 1988,

under henvisning til sin udtalelse »For en ny subsidiaritetskultur: En appel fra Regionsudvalget« (CdR 302/98 fin)⁽¹⁾,

under henvisning til sin resolution om Det Europæiske År for Lokalt og Regionalt Demokrati (CdR 55/96) og dets rapport om det regionale og lokale demokrati i EU (CdR 222/98),

under henvisning til sin supplerende udtalelse om Anvendelsen af subsidiaritetsprincippet i Den Europæiske Union (CdR 284/94 af 5. april 1995),

under henvisning til sin rapport om regionale og lokale myndigheder i Den Europæiske Union fra juli 1996,

under henvisning til Oulu-erklæringen om god forvaltningspraksis i Europa i dag, som blev vedtaget af Europæiske Kommuner og Regioners Råd den 17. juni 2000,

under henvisning til præsidiets beslutning af 15. februar 2000 om at afgive udtalelse om emnet i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, og henvise det forberedende arbejde til Underudvalget »Institutionelle Anliggender«,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 39/2000 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget »Institutionelle Anliggender« den 27. oktober 2000 med Risto Koivisto (FIN-PSE) og José M. Muñoz Ganuza (E-AE) som ordførere —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets holdning til det europæiske charter om regionalt selvstyre

Med hensyn til charteret om regionalt selvstyre anfører Regionsudvalget følgende:

1.1. Enhver erklæring om regionalt selvstyre bør omfatte fire hovedpunkter, nemlig de regionale enheders kompetence,

udøvelsen af denne kompetence udadtil, budgetmidler og organisering og endelig beskyttelsen af selvstyret.

1.2. Charteret om regionalt selvstyre opfylder ovennævnte krav, idet det indeholder en grundig gennemgang af alle disse punkter.

1.3. Charterudkastet tager udgangspunkt i det nødvendige retsgrundlag for regionalt selvstyre, og det slås fast, at selvstyret — om muligt — bør anerkendes i forfatningen.

⁽¹⁾ EFT C 198 af 14.7.1999, s. 73.

1.4. Endvidere anføres det med rette i udkastet, at selvstyret bør konkretiseres i bestemmelser med tilstrækkelig høj status såsom en forfatning, selvstyrelov, national ret eller folkeretten. Hvis selvstyret nedfældes i en lov, skal den vedtages efter en særlig procedure.

1.5. Definitionen af selvstyre indebærer anerkendelse af et mellemtrin mellem det statslige og det lokale plan. Det er op til de nationale myndigheder at træffe afgørelse om fordelingen af beslutningsbeføjelser mellem de nationale, regionale og lokale myndigheder. Dette er i overensstemmelse med en demokratisk indfaldsvinkel og baseret på subsidiaritetsprincippet.

1.6. De regionale myndigheders særlige kompetenceområder er et grundlæggende element i deres opbygning, og deres rækkevidde viser, hvor udviklet selvstyret er, selvom der også er andre indikatorer. Her er charterudkastet af interesse, fordi det definerer forskellige begreber i relation til kompetencen. Der skelnes mellem særlig regional kompetence, uddelegeret kompetence og regionale interesseområder defineret som en overordnet interesse, der adskiller sig fra de specifikke regionale beføjelser.

1.7. Tanken om en overordnet interesse er meget vigtig set ud fra et regionalt selvstyreperspektiv, da andre myndigheders kompetence ofte har vidtrækkende konsekvenser for den berørte region. Følgelig skal de regionale myndigheders virksomhed ikke begrænses til udøvelsen af deres beføjelser, men de skal også deltage i behandlingen af de spørgsmål, som er af interesse for den pågældende region. En sådan deltagelse skal ske i henhold til gældende lovgivning.

1.8. Regionerne skal på deres side udøve de regionale beføjelser på demokratisk vis, til gavn for borgerne og på dette grundlag føre en fornuftig politik, som lever op til kravet om international solidaritet. Solidaritet ophøjes til et vigtigt aspekt af retten til selvstyre.

1.9. Regionerne indgår i og fastlægger relationer til de lokale myndigheder og andre regioner — såvel indenlandske som udenlandske. Sidstnævnte falder under kategorien grænseoverskridende forbindelser.

1.10. Samtidig betyder udøvelsen af disse beføjelser, at regionerne kan deltage i de statslige organer, hvor der træffes beslutninger, som berører dem. I det nævnte tilfælde med en internationalisering af den nationale politiske aktivitet bør regionerne også have indflydelse på europæiske og internatio-

nale anliggender, således at regionerne får mulighed for at deltage i vedtagelsen af internationale aftaler eller i EU-organer, hvor der træffes beslutninger, som berører regionale interesser eller beføjelser.

1.11. Ved anerkendelsen af det regionale selvstyre må andre administrative enheders ret til selvstyre ikke forglemmes — her tænkes især på kommunerne. Europarådet har viet det lokale selvstyre sin opmærksomhed via charteret om lokalt selvstyre. Det er en logisk følge af subsidiaritetsprincippet, som bør gælde for alle relationer mellem EU, medlemsstaterne, regionerne og de lokale myndigheder.

1.12. Derefter går charterudkastet over til fastlæggelsen af en række principper for regionens ressourcer og organisation, og det påpeges, at den bør have beføjelse til selv at fastlægge sin struktur på linje med enhver anden enhed med selvstyrebeføjelser. Dette indebærer, at regionen skal have sin egen regionale forvaltning, hvor beslutningsprocessen baseres på borgernes rettigheder via en repræsentativ forsamling og en udøvende myndighed, som for begges vedkommende under alle omstændigheder skal have demokratisk legitimitet.

1.13. De regionale forvaltninger skal endvidere have egne finansielle midler og være tilpas uafhængige af centraladministrationen, når det gælder anvendelsen af midlerne, således at regionerne kan føre en politik, som afviger fra den nationale, uden at skulle følge centraladministrationens anvisninger. Ligeledes bør de regionale forvaltninger have deres egne menneskelige ressourcer, som sætter dem i stand til at gennemføre den regionale politik.

1.14. Disse punkter behandles tilstrækkeligt udførligt i charterudkastet om regionalt selvstyre. Heri anføres det udtrykkeligt, at finansieringen af den regionale forvaltning bør være diversificeret og fleksibel, stå i et rimeligt forhold til de reelle omkostninger på de regionale kompetenceområder og afpasses til den økonomiske udvikling.

1.15. Den finansielle autonomi bør ledsages af solidaritet og udelukker ikke overførsler fra statens budget til regionerne, skønt charteret i sidstnævnte tilfælde går ind for et system, som giver regionen budgetbeføjelser, og uden at overførslerne kan øremærkes til et bestemt formål.

1.16. Finansieringen af det regionale selvstyre baseres på regionens egne skatteindtægter, som hovedsageligt hidrører fra skatter og afgifter, der blandt andet kan opkræves som en procentdel af skatteindbetalinger til forvaltninger på andre niveauer. Regionerne kan også skaffe indtægter gennem transaktioner på kapitalmarkedet og låntagning. Endelig lægger charteret vægt på pligten til effektiv forvaltning af deres midler og koordinering med forvaltningerne på de øvrige niveauer.

1.17. Dette sidste aspekt i charterudkastet er særlig interessant, fordi det indebærer, at relationerne mellem regionerne og staten lovreguleres. Kontrollen med regionernes forvaltning vil følgelig være af retslig karakter, og regionerne kan i givet fald forsvare deres beføjelser ved at gå rettens vej.

1.18. Charteret er meget klart med hensyn til omlægning af regionale grænser.

1.19. Efter høring af de delegerede fra Europarådets medlemsstater konkluderede Styringskomitéen for Kommunale og Regionale Myndigheder (CDLR), at det teknisk set er juridisk muligt at udarbejde et retligt instrument om regionalt selvstyre.

1.20. Medlemsstaternes delegerede godkendte et mandat, hvori redaktionskomitéen blev bedt om at udarbejde et retligt instrument om regionalt selvstyre inden den 31. december 2001.

1.21. Regionsudvalget støtter fuldt ud forslaget fra Europarådets Kommunalkongres (CLRAE) om at vælge en konvention, som i denne sammenhæng er det retlige instrument, som bedst kan sikre det regionale selvstyre.

1.22. En sådan konvention kan — som CLRAE har påpeget — være fleksibel og ud over et fælles korpus indeholde forskellige valgmuligheder for at tage bedst hensyn til den regionale forskellighed i medlemsstaterne.

1.23. Derfor opfordrer Regionsudvalget EU's medlemsstater til at støtte valget af en konvention.

2. Regionsudvalgets anbefalinger vedrørende det europæiske charter om regionalt selvstyre

2.1. Det regionale selvstyre i Europa skal opfylde principperne om demokrati og effektivitet og bør derfor tilpasses den politiske situation i EU og medlemsstaterne.

2.2. Den europæiske integrationsproces bør gennemføres med udgangspunkt i medlemsstaterne og under hensyntagen til de forskellige selvstyrende enheder i EU, hvilket vil bidrage til større legitimitet for EU's virksomhed og kortere afstand til borgerne og dermed sikre større gennemsigtighed og respekt for demokratiet.

2.3. Subsidiaritetsprincippet, som er nedfældet i EF-traktaten, indebærer, at beføjelserne på de forskellige niveauer, som er udstyret med politisk selvstyre, skal bevares og styrkes, for at beslutningerne kan træffes så tæt på borgerne som muligt. Fællesskabet skal kun udøve sine beføjelser i det omfang, målene med en foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes på nationalt eller regionalt plan. Derfor bør subsidiaritetsprincippet være en af grundpillerne i EU's udviklingsproces.

2.4. I de seneste år er der i de fleste europæiske lande opstået regionale selvstyrebevægelser, som afhængigt af de enkelte medlemsstaters forfatningsmæssige traditioner har ført til dannelsen af regioner eller til øget selvstyre for eksisterende regioner. På denne måde er princippet om regionalt selvstyre under konsolidering, og det bør danne forbillede for EU's demokratiske linje og bane vejen for større integration.

2.5. Europarådet er ved at få stadig større politisk betydning og de konventioner og resolutioner, det vedtager om demokratiets styrende principper, er af særlig interesse, ikke mindst fordi de kommer til at gælde for stater, der oplever gennemgribende politiske forandringer som dem, der i dag finder sted i Europa.

2.6. Princippet om regionalt selvstyre bidrager til at legitimere de moderne demokratier, og Regionsudvalget glæder sig over Europarådets initiativ til udarbejdelse af charteret om regionalt selvstyre, som er til stor nytte for regionernes udvikling.

2.7. Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med, at charterudkastet om regionalt selvstyre definerer de grundlæggende områder, som falder ind under regionernes kompetence. Det understreger endvidere nødvendigheden af, at disse aspekter nedfældes i et retligt instrument af tilstrækkelig høj rang.

2.8. Charterudkastet beskriver efter Regionsudvalgets mening på udmærket vis regionens forskellige former for kompetence samt begrebet regional interesse. Udøvelsen af disse beføjelser bør ledsages af et særligt finansieringssystem, som sikrer tilstrækkelige budgetmidler og bygger på princippet om solidaritet mellem de forskellige regioner i hvert enkelt land.

2.9. Derfor er det særlig vigtigt, at regionen har beføjelse til at opbygge sin egen administrative struktur og til at forsvare det regionale selvstyre ved domstolene.

2.10. Regionsudvalget erkender betydningen af de lokale myndigheders selvstyre, som Europarådet også har behandlet i et charter om lokalt selvstyre. Dette charter om lokalt selvstyre har igennem næsten 15 år været af afgørende betydning for det lokale demokrati i Europa. Særlig vigtigt har det i de seneste år været for opbygningen af de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa. Chartret om lokalt selvstyre danner udgangspunkt for et selvstyrecharter på verdensplan i regi af UNCHS.

2.11. Regionsudvalget glæder sig over, at regionerne i overensstemmelse med charterudkastet skal kunne deltage i de statsorganer, hvor der træffes beslutninger, som berører dem.

2.12. Regionsudvalget bifalder, at charterudkastet anerkender regionernes ret til at deltage i EU-organer, hvor der træffes beslutninger, som berører regionale interesser eller beføjelser, samt i vedtagelsen af internationale aftaler.

2.13. Regionsudvalget finder det vigtigt, at det kommende charter om regionalt selvstyre tager hensyn til de mange forskellige former for tilrettelæggelse af regionalt styre, der findes i Europa.

2.14. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til snarest at godkende udkastet til charter om regionalt selvstyre.

2.15. Regionsudvalget opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at ophøje udkastet til charter til en konvention.

2.16. Regionsudvalget udtrykker ønske om hurtigst muligt at få status som EU-institution, således at de regionale og lokale myndigheder effektivt kan fremme deres interesser på EU-plan.

2.17. Endelig støtter Regionsudvalget indholdet i udkastet til charter om regionalt selvstyre, som Regionsudvalget betragter som et udgangspunkt for øget anerkendelse og udvikling af regionernes beføjelser. Derfor opfordrer det medlemsstaterne til at gå videre i denne retning til gavn for regionerne, medlemsstaterne, EU og i sidste ende borgerne i EU.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om:

- »Kommissionens forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ris«, og
- »Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenterne af visse markafgrøder for deri at indlemme ris«

(2001/C 144/03)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ris (KOM(2000) 278 endelig — 2000/0151 CNS),

under henvisning til Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenterne af visse markafgrøder for deri at indlemme ris (KOM(2000) 278 endelig — CNS 2000/0152),

under henvisning til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om emnet (CES 1200/2000) af 19. oktober 2000,

under henvisning til Rådets beslutning af 19. juni 2000 om i henhold til artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning ved Regionsudvalgets præsidium af 13. juni 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 2 »Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne, Fiskeri«,

under henvisning til under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 346/2000 rev. 1) vedtaget af Underudvalg 2 den 25. oktober 2000 (ordfører: Nicette Aubert, medlem af Regionalrådet for Provence-Alpes-Côte d'Azur, F, PSE) —

på sin 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 14. december) vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at rismarkedet efterhånden er ude af balance, og at omkostningerne til de stadigt voksende interventionslagre øges år for år; på den anden side er der efter Regionsudvalgets mening ingen garanti for, at de af Kommissionen foreslåede løsninger vil genskabe den ønskede balance på markedet; tværtimod kan man frygte, at EU's risproduktion ikke vil være i stand til at overleve.

2. Medtagelsen af ris i den generelle ordning for markafgrøder risikerer på længere sigt at blive til skade for sektoren. Selvom risdyrkningen er mekaniseret, stiller den samtidig så specielle krav, at ris fortsat er den mest arbejdsintensive kornafgrøde.

3. Det vil være urimeligt, hvis særbehandlingen af majs — som er en afgrøde, der kræver kunstvanding — ikke også kommer til at gælde for ris, hvormed der er forbundet lige så store produktionsomkostninger — om ikke større — og som socialt og miljømæssigt set og i henseende til fysisk planlægning har afgørende betydning for de europæiske produktionsområder.

4. Hvis man udelukkende afskaffer interventionsordningen for rissektoren, vil risproducenterne stå svagt over for industrien, når der skal fastsættes priser. Interventionsprisen har således altid fungeret som indikativ markedspris, hvilket Kommissionen da også erkender. Som risproducenterne ser det, er det ikke deres praksis, som har ført til de seneste års brug af intervention; årsagen har snarere været ufordelagtige internationale aftaler. Desuden vil en prisfastsættelse på 63 EUR/t ikke kunne opretholde producenternes indkomst, men vil tværtimod føre til, at nogen bedrifter bukker under.

5. Eftersom der ikke kan gives nogen garantier hverken mht. påbegyndelsen af internationale forhandlinger med EU's vigtigste handelspartnere eller deres afslutning, ville det af hensyn til den europæiske rissektors fremtid være mere fornuftigt at forhandle sig frem til nye faste importtoldsatser, før interventionen afskaffes, og at vente med reformen, til der foreligger en aftale mellem de forskellige internationale handelspartnere om nye faste todsatser.

6. Kommissionens frygt for en udvidelse af risdyrkningsarealet er ubegrundet, hvilket ØSU i øvrigt også påpeger i sin udtalelse. De vækstbetingelser og den specialiserede mekanisering, som denne afgrøde kræver, giver ikke mulighed for at omstille disse arealer til andre afgrøder. De fleste traditionelle risarealer er områder, hvor jordlaget er tyndt og sumpet på grund af utilstrækkelig dræning, eller oversvømmede flodbredder, hvor jordlaget er dannet gennem aflejringer, og hvor grundvandet har et stort saltindhold. Disse områder er enten for våde eller salte til, at der kan dyrkes andet end ris. I øvrigt er overrislingen nødvendig for at hindre grundvandet i at stige og dermed undgå, at lermolekylerne optager natrium, hvorved lerlaget bliver porøst til skade for jordens konsistens. Hvis dette sker, vil de pågældende arealer være uegnede til dyrkning af en hvilken som helst afgrøde. Ud fra et agronomisk synspunkt er braklægning ikke anvendelig i forbindelse med risdyrkning; tværtimod kan braklægning føre til en alvorlig forrykkelse af den miljømæssige balance i mange af de nuværende produktionsområder.

7. Som påpeget af ØSU foreslår Kommissionen privat oplagring som en af de foranstaltninger, Forvaltningskomitéen for Korn kan gribe til i tilfælde af betydelige fald eller stigninger i markedsprisen, som tegner til at være af længere varighed. Der er tale om en vag og meget generelt formuleret fakultativ bestemmelse, som hører hjemme under afsnittet »Generelle bestemmelser«, og under ingen omstændigheder under »Det indre marked«, således som de øvrige fælles markedsordninger. Kommissionen har heller ikke i sit finansielle overslag opført

budgetmidler til privat oplagring. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at præcisere og sætte tal på støtten til privat oplagring i tilfælde af krise i sektoren.

8. Kravet om anvendelse af certificeret frø medfører en unødigt omkostningsforøgelse, som kun er til gavn for frøleverandørerne. Risavlerne anvender altid en vis andel certificeret frø sammen med frø af egen produktion, som de selv udvælger, eftersom det er temperaturen i begyndelsen af og under såtiden, som er afgørende for, hvor tæt frøene skal sås.

9. Risproduktionen spiller en afgørende rolle for erhvervsaktiviteten og beskæftigelsen i visse regioner i Sydeuropa. Desuden er der ofte tale om mellemstore og små bedrifter, og i lande som Spanien, Portugal og Grækenland endda ofte meget små bedrifter på mindre end 10 hektar. Disse småproducenter er yderst afhængige af indtægterne fra risdyrkingen. Uden interventionspris er deres bedrifter i fare for at bukke under.

10. Risdyrkning spiller en afgørende rolle for bevarelsen af vådområderne i visse regioner i Sydeuropa og bidrager dermed til at opretholde et økosystem, som sikrer en rig og specifik flora og fauna, der har udviklet sig i symbiose med de stedlige risdyrkningsmetoder. Ved at bevare vådområderne bevarer man samtidig de enestående landskaber, som er knyttet til risdyrkingen.

11. Regionsudvalget lægger vægt på, at Kommissionen dels forudser en nedgang på 25 000 t i importen af ris, hvis der sker en ændring i todsatserne, og dels reducerer EU-produktionen tilsvarende ved hjælp af jordudtagning. Regionsudvalget er af den opfattelse, at det ønskede — men usikre — slutresultat ikke kan retfærdiggøre tiltag, som risikerer at udgøre en trussel mod en afgrøde, der nok er marginal i forhold til andre kornafgrøder, men som ikke desto mindre er af afgørende betydning for den økonomiske, miljømæssige og landskabelige balance i visse regioner i Sydeuropa.

Bruxelles, den 14. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Regionerne i EU's yderste periferi og gennemførelsen af traktatens artikel 299«

(2001/C 144/04)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om i henhold til artikel 265, stk. 5, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at afgive en udtalelse om »Regionerne i EU's yderste periferi« og om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 1 »Regionalpolitik, Strukturfondene, Økonomisk og Social Samhørighed, Grænseoverskridende og Interregionalt Samarbejde«,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Randområdenes fremtid i EU« (CdR 23/98 fin)⁽¹⁾, hvori det i punkt 1.2 hedder: »Trods visse åbenlyse ligheder befinder de fjernest liggende randområder sig i en særlig situation på grund af deres specifikke karakteristika, hvilket er årsagen til, at de behandles under Amsterdam-traktatens artikel 299, stk. 2, som denne udtalelse ikke beskæftiger sig med. Regionsudvalget forbeholder sig ret til på et senere tidspunkt at fremlægge en udtalelse om dette spørgsmål«,

under henvisning til Europa-Parlamentets betænkninger om »Udviklingsproblemerne i regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi« (A4-0128/97) af 11. april 1997, om »Forbindelserne mellem de oversøiske lande og territorier (OLT), AVS-landene og regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi« (A4-0036/99) af 26. januar 1999 og »Foranstaltninger til gennemførelse af artikel 299, stk. 2 — regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi« (A5-0285/2000) vedtaget den 25. oktober 2000,

under henvisning til memorandum udarbejdet af regionerne i den yderste periferi i Cayenne den 5. marts 1999,

under henvisning til den spanske regerings memorandum om De Kanariske Øer: gennemførelsen af EF-traktatens artikel 299, stk. 2, af 7. november 1999,

under henvisning til den portugisiske regerings memorandum om de perifere regioner, Azorerne og Madeira fra november 1999,

under henvisning til den franske regerings memorandum om de oversøiske departementer og Europa: gennemførelsen af artikel 299, stk. 2, i Amsterdam-traktaten af 10. december 1999,

under henvisning til sluteklæringen udarbejdet af regionerne i den yderste periferi i Funchal den 31. marts 2000,

under henvisning til Kommissionens rapport (KOM(2000) 147 endelig udg.) af 14. marts 2000 om »Foranstaltninger til gennemførelse af artikel 299, stk. 2, om regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi«,

under henvisning til formandskabets konklusioner efter Det Europæiske Råd i Lissabon, hvori man noterer sig denne rapport og konklusionerne af Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira, hvori man understreger forventningerne til iværksættelsen af artikel 299, stk. 2, efter fremlæggelsen af Kommissionens arbejdsprogram samt konklusionerne af Det Europæiske Råd i Nice, hvori det hedder, at man vil gøre status over arbejdet med hele denne sag på det næste møde i Göteborg,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 156/2000 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalg 1 den 14. september 2000 med Antoine Karam, præsident for regionalrådet i Guyane (F/PSE) som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

regionerne i den yderste periferi 1 — Azorerne, De Kanariske Øer, Guadeloupe, Guyana, Madeira, Martinique, Réunion — er fuldgældige medlemmer af Den Europæiske Union, og de afspejler den europæiske dimension, såvel økonomisk, socialt og kulturelt i deres regionale miljø,

⁽¹⁾ EFT C 315 af 13.10.1998, s. 15.

disse regioners særlige karakteristika, kendetegnet ved et væsentligt strukturefterslæb, som skyldes de vedvarende omfattende og sammenfaldende handicap, placerer disse fjerntliggende regioner i en enestående situation inden for EU,

denne enestående og originale dimension af det europæiske rum berettiger derfor fuldt ud en særbehandling af EU, og at der tages hensyn til deres særlige vilkår i de forskellige EU-politikker,

man bør følgelig støtte disse afsides beliggende regioner og de berørte nationale myndigheders bestræbelser på med udgangspunkt i EF-traktatens artikel 299, stk. 2, at gennemføre en fælles politik for regionerne i EU's yderste periferi, som både sætter disse regioner i stand til at indhente det socioøkonomiske efterslæb i EU og at udnytte deres iboende fordele i skæringspunktet mellem nye regionale økonomiske samarbejdsområder —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med, at Europa-Kommissionen støttet af Europa-Parlamentet allerede i 1986 tog initiativ til at overveje en egnet ramme om anvendelsen af EU-lovgivningen og de fælles politikker på disse regioner.

2. Regionsudvalget godkender Kommissionens fremgangsmåde, som i erkendelse af, at deres specielle situation ikke er sammenlignelig med andre regioner i EU og til trods for forskellige og specifikke juridiske udgangspunkter, såvel i national ret som ifølge fællesskabsretten⁽¹⁾, har foreslået en fælles ramme om indsatsen i de syv regioner i den yderste periferi ved at sammenfatte sine forslag i globale handlingsprogrammer: særlige programmer for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og ø-karakter, der indebærer en tilpasning af fællesskabsretten og de fælles politikker for at tage højde for disse regioners særlige forhold⁽²⁾.

3. Regionsudvalget konstaterer, at disse programmer, der er baseret på princippet om såvel tilhørsforholdet til Den Europæiske Union som anerkendelsen af deres naturlige begrænsninger, med rimelig hensyntagen til princippet om parallelisme har skabt mulighed for en differentieret anvendelse af denne fælles ramme på hver af de afsides beliggende regioner uden af den grund at underminere fællesskabsrettens og det indre markeds sammenhæng og enhed.

4. Regionsudvalget konstaterer, at de programmer, Kommissionen har iværksat for regionerne i EU's yderste periferi, har haft en positiv indvirkning på de berørte sektorer, herunder landbrug, fiskeri, energi, miljø, håndværket og den importsustituerende sektor. Inden for landbrugs- og fiskerisektoren har disse programmer resulteret i en mindske af produktionsomkostningerne og en forbedring af den lokale produktion såvel kvalitativt som kvantitativt. De har også fremmet en diversificering af energiresourcerne bl.a. gennem øget anvendelse af vedvarende energikilder. Toldforanstaltninger og opretholdelsen af indirekte beskatningsordninger tilpasset hver af regionerne⁽³⁾ har man til en vis grad kunnet kompensere for de socioøkonomiske handicap, der skyldes den meget afsides beliggenhed og sikre de lokale myndigheder egne indtægtskilder.

(1) I artikel 227, stk. 2, i Rom-traktaten fra 1957 anerkender man, at de oversøiske franske departementer indtager en særlig situation inden for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF) svarende til deres særlige situation inden for deres nationalstat. I en særlig protokol for De Kanariske Øer og i en særlig erklæring om Azorerne og Madeira, der er integreret i akterne vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse af EØF i 1986 anerkendes disse regioners særlige placering inden for fællesskabsretten.

(2) Med Rådets afgørelse 89/687/EØF af 22. december 1989 vedtoges POSEIDOM-programmet for de oversøiske franske departementer (DOM). Med Rådets afgørelse 91/314/EØF af 26. juni 1991 vedtoges POSEIMA-programmet for Azorerne og Madeira. Med Rådets afgørelse 91/315/EØF af 26. juni 1991 vedtoges POSEICAN-programmet for De Kanariske Øer.

(3) Der gælder lavere momssatser for disse regioner. Endvidere anvender regionerne særlige indirekte afgifter: l'impuesto general indirecto canario, l'arbitrio insular especial et l'arbitrio a la produccion e importacion på De Kanariske Øer og særtoldordningen i de oversøiske departementer. Endvidere har Spanien og Frankrig fået tilladelse til ikke at anvende den generelle ordning om oplægning, omsætning og kontrol af varer, der er pålagt punktafgifter, og Madeira og Azorerne nyder fordel af en tilpasning af denne ordning i form af lavere satser.

5. Regionsudvalget understreger, at strukturfondsinterventionerne i regionerne i den yderste periferi har været en succes, når man ser på samfærdselsinfrastrukturen, især havne og lufthavne. I perioderne 1989-1993 og 1994-1999 har disse fjerntliggende regioner som led i politikken for økonomisk og social samhørighed modtaget bevillinger fra strukturfondene på et samlet beløb på 7,2 mia. euro, svarende til 2,5 % af bevillingerne til samtlige EU's regioner, til en befolkning på 3,5 mio. indbyggere.

6. Regionsudvalget mener dog, at resultaterne af strukturfondsinterventionerne i de fjerntliggende regioner viser et mere nuanceret billede, når man ser på foranstaltningerne til støtte af den økonomiske udvikling. Seks af regionerne er fortsat i gruppen af de ti fattigste regioner i EU, og arbejdsløshedsniveauerne er med en ofte ung befolkning blandt de højeste.

7. Regionsudvalget påpeger, at man ikke i tilstrækkelig grad har været opmærksom på flere spørgsmål som afstemning af EU's politik på de fjerntliggende regioners geografiske områder (strukturfondene og Den Europæiske Udviklingsfonds interventioner i AVS-staterne; pilotprogram til beskyttelse af Amazonskoven — PPG7) eller tilpasningen af konkurrencepolitikken til disse økonomier.

8. Regionsudvalget mener, at dette i det store og hele positive, men begrænsede resultat inden for visse områder, gør det berettiget, at man på baggrund af de væsentlige ændringer, der er sket i europæisk og international sammenhæng, har vedtaget den særlige traktatsartikel 299, stk. 2, der tager højde for de mest ekstreme regionale forhold i Det Europæiske Fællesskab.

9. Regionsudvalget minder om, at den nye artikel 299, stk. 2, i Amsterdam-traktaten imødekommer nogle målsætninger, der var klart defineret under hele forhandlingsforløbet, nemlig at:

- fastslå det helt specielle ved den fjerne beliggenhed og behovet for at afspejle dette i samtlige EU's politikker og især ved at fastholde den prioriterede støtte, der ydes inden for rammerne af strukturpolitikken for økonomisk og social samhørighed;
- afstemme de fælles politikker efter regionernes situation via iværksættelsen af særlige foranstaltninger og fastlægge de specielle vilkår for håndhævelsen af traktaten, når sådanne bestemmelser viser sig nødvendige for at sikre disse regioners udvikling;

- tage højde for de perifere regioners geografiske miljø i handels- og samarbejdspolitikken samt i aftalerne med AVS-landene.

10. Regionsudvalget understreger, at stillet over for den europæiske integrations udfordringer og globaliseringen af verdenshandelen skal disse målsætninger gentages og tages i betragtning i forbindelse med iværksættelsen af denne artikel.

11. Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med fremlæggelsen af Kommissionens rapport om de foranstaltninger, implementeringen af artikel 299, stk. 2, i Amsterdam-traktaten skal resultere i, hvilket er et »kvalitativt tiltag« i Fællesskabets holdning til regionerne i den yderste periferi.

12. Regionsudvalget mener, at denne rapport markerer indledningen af en ny afgørende fase i fastlæggelsen af en global og sammenhængende strategi for skabelse af en bæredygtig udvikling i disse fjerntliggende regioner.

13. Regionsudvalget konstaterer, at de principper, der fastlægges i denne rapport, falder sammen med de fjerntliggende regioners forslag i deres Cayenne-memorandum af 5. marts 1999, herunder bl.a. fastlæggelsen og formuleringen af udviklingsakserne for disse territorier, samt anerkendelsen af deres nøglerolle som aktivt grænseområde mellem EU og visse strategiske zoner på det geografiske og økonomiske plan.

14. Regionsudvalget konstaterer ligeledes, at de politiske retningslinjer i denne rapport giver sig udtryk i positive tiltag inden for en række områder, som f.eks. ændringen i en mere positiv retning af EU-bestemmelserne for driftsstøtte, hensyntagen til den fjerne og isolerede beliggenhed i forbindelse med udviklingen af informationssamfundet, specifikke forslag på transport- og energiområdet samt fastholdelsen af varige, langsigtede mål og den afgørende støtte, der ydes til disse regioner i henhold til regionalpolitikken.

15. Regionsudvalget konstaterer dog, at Kommissionens rapport ikke giver alle svar på de fjerntliggende regioners forhåbninger til omsættelsen af det nye retsgrundlag i strategisk handling.

16. Regionsudvalget noterer sig enigheden om uddybningen af partnerskabet og mener, at det er absolut nødvendigt i forbindelse med udarbejdelsen og konkretiseringen af Kommissionens forslag samt i forbindelse med tilpasningen af EU-lovrammen under hensyntagen til den afsides beliggenhed.

17. Regionsudvalget lykønsker i denne forbindelse Kommissionen med, at det den 23. november 1999 afholdt det første partnerskabsmøde med de berørte stater og regioner og støtter forslaget fra præsidenterne for regionalrådene i fjerntliggende regioner om at afholde et andet møde allerede i første halvår 2001 for at gøre status over de første foranstaltninger i medfør af artikel 299, stk. 2 og sikre, at Kommissionen tager højde for Regionsudvalgets kommentarer og forslag til ændringer, således at arbejdet med sagen er så fremskredet som muligt inden Det Europæiske Råd i Göteborg.

18. Regionsudvalget giver udtryk for sin støtte til formuleringen af en global og bæredygtig politik til fordel for regionerne i EU's yderste periferi, som tager sigte på dels at øge støtten til den produktive sektor og til fremme af virksomheder og tjenesteydelser dels at bringe disse regioner op på et tilfredsstillende niveau inden for de nuværende og fremtidige strategiske områder, som f.eks. informationssamfundet, miljøet, forskning og nye teknologier.

19. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at den nye artikel 299, stk. 2, kan føre til »at der etableres en særlig ordning, hvor der tages højde for alle de begrænsninger, der gælder for disse regioner som følge af deres afsides beliggenhed«.

20. Regionsudvalget mener, at dette nye retsgrundlag bør tjene som en afgørende politisk løftestang, således at der kan gennemføres en mere målrettet, fleksibel og effektiv fælles indsats ud fra de udfordringer, som den europæiske integration og globaliseringen rejser.

21. Regionsudvalget takker Det Europæiske Råd for hele tiden at have taget hensyn til og forsvaret disse fjerneste dele af det europæiske territorium samt for på sit møde i Santa Maria da Feira og Nice at have understreget vigtigheden af en snarlig iværksættelse af traktatens artikel 299, stk. 2⁽¹⁾.

(¹) Konklusionerne af topmødet i Santa Maria da Feira den 19. og 20. juni 2000: Det Europæiske Råd noterer sig Kommissionens arbejdsprogram, som går ud på at gennemføre foranstaltninger til iværksættelse af traktatens artikel 299, stk. 2, vedrørende regionerne i den yderste periferi. Det opfordrer Kommissionen til at undersøge de elementer, som medlemsstaterne har forelagt, eller som de vil forelægge, med henblik på at træffe foranstaltninger, som henhører under deres kompetence, og til hurtigst muligt at forelægge Rådet relevante forslag, som skal vedtages snarest muligt. Det Europæiske Råd vil gennemgå de opnåede fremskridt på mødet i Nice i december 2000 (jf. punkt 53).

Anbefalinger

22. I lighed med Det Europæiske Råd tilskynder Regionsudvalget Kommissionen til i tide at fremsætte forslag til iværksættelse af artikel 299, stk. 2. I denne sammenhæng støtter det det initiativ, som både præsidenterne for de regionale råd i de fjerntliggende regioner og deres konference har taget til, at Kommissionens arbejdsprogram gennemføres i overensstemmelse med partnerskabsprincippet og princippet om god forvaltning.

23. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til disse regioners krav og at uddybe de relevante fælles politikker og minder den om, at der bør tages vidt hensyn til de foranstaltninger, der rent faktisk foreslås som led i helhedsstrategien for den yderste periferi.

24. Regionsudvalget minder om, at det er tvingende nødvendigt og et prioriteret mål, at der træffes foranstaltninger, som sikrer kontinuiteten i den eksisterende ramme og anmoder Kommissionen om at afhjælpe de allerede konstaterede forsinkelser, som udgør en alvorlig hindring for opfyldelsen af de fastsatte mål.

25. Regionsudvalget henstiller ligeledes, at der tages højde for den nye partnerskabsaftale underskrevet den 23. juni 2000 i Cotonou mellem Den Europæiske Union og tredjelandene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), således at den økonomiske udvikling i regionerne i den yderste periferi ikke generes, og således at disse regioner som EU's grænse op til disse lande kan spille en aktiv rolle i det internationale samarbejde. Regionsudvalget støtter disse regioners krav om at blive inddraget i undersøgelsen af aftalernes konsekvenser for deres regioner.

26. Regionsudvalget foreslår, at Kommissionen fastlægger et årligt arbejdsprogram og en vejledende tidsplan, som forelægges regionerne i den yderste periferi i forbindelse med partnerskabsdagene for at drøfte de prioriterede indsatsområder bl.a. ud fra deres samspil med planlagte fælles politikker.

27. Regionsudvalget foreslår, at der udformes instrumenter, som tillader en konstant evaluering af de nye fællesskabsbestemmelser betydning for de fjerntliggende regioner, således at de ikke hæmmer væksten i den økonomiske aktivitet i disse regioner, men tværtimod fremmer den på reel og bæredygtig vis især på grundlag af de komparative fordele deres basisprodukter byder.

28. Regionsudvalget mener, at det for at kunne fuldføre de strategiske målsætninger er nødvendigt at sikre en effektiv koordinering især i Kommissionen via den fællestjenstlige gruppe, som permanent bør styrkes inden for generalsekretariatet.

29. Regionsudvalget henstiller, at EU-institutionerne og regionerne fastlægger en informationsstrategi for at oplyse Europas borgere om problematikken med de fjertliggende

regioner og om den originale, men hidtil underkendte dimension disse regioner repræsenterer i EU.

30. Regionsudvalget tilskynder regionerne i den yderste periferi til at fortsætte deres samarbejde på flest mulige områder og Kommissionen til at støtte dem heri for at tage de udviklingsmæssige udfordringer op såvel inden for EU som over for globaliseringen.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 96/53/EF om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet«

(2001/C 144/05)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 96/53/EF om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet (KOM(2000) 137 endelig — 2000/0060 COD),

under henvisning til Rådets beslutning af 8. maj 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 71 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til Regionsudvalgets formands beslutning af 23. juni 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 3 »Europæiske Net, Transport, Informationssamfundet«,

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 259/2000 rev. 1) vedtaget af Underudvalg 3 den 8. november 2000 [ordfører: James Walsh, medlem af West Sussex County Council, (UK/ELDR)] —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

staterne får frem til den 31.12.2015 til at implementere direktivet.

1. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på konsekvenserne for de lokale og regionale myndigheder af indførelsen og håndhævelsen af den foreslåede direktivændring og anmoder om, at medlems-
2. Regionsudvalget påpeger, at ikke alle lokale myndigheder formår at begrænse brugen af køretøjer med ulovlig

længde på motorveje, og ej heller at håndhæve sådanne begrænsninger.

3. Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag om en maksimal længde på 15 m for busser med 3 aksler, så det sikres, at længere stive busser ikke medfører større skade på vejinfrastruktur og på broer end 12 m busser. Regionsudvalget håber endvidere, at man, som det allerede er tilfældet i flere lande, tillader en maksimal længde for busser med 2 aksler på 13,50 m.
4. Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med de hovedfordele, som harmoniserede regler om buslængder forventes at medføre, nemlig større konkurrence både inden for bustransport og ved busfabrikation, således at det sikres, at cabotage kan finde sted uden nationale forhindringer.
5. Regionsudvalget konstaterer, at brug af busser på 15 m kan reducere antallet af busser, der behøves på lange og stærkt trafikerede ruter, hvilket vil have en positiv indvirkning på miljøet og sikre en mere økonomisk afvikling af trafikken. På kortere ruter i byerne vil virkningen være mere begrænset.
6. Regionsudvalget påpeger, at der kræves en dør mere i 15 m busser for at nedbringe forsinkelser ved påstigning

og af hensyn til passagerernes komfort. Dette medfører et problem ved udstigning af den ekstra dør, fordi det er vanskeligt for en lang bus at køre helt op til og parallelt med fortovskanten, og fordi visse busstoppesteders kantsten undertiden ikke kan gøres lange nok til at handicappedes og andre bevægelseshæmmedes på- og udstigningskrav kan opfyldes.

7. Regionsudvalget påpeger, at på nogle ruter i store byer, mellemstore ældre byer og mindre landsbyer vil brug af 15 m stive busser volde problemer for nogle passagerer og vil kunne forøge trafikpropperne på grund af bussernes langsomme manøvrering ved pladsmangel.
8. Regionsudvalget gør opmærksom på, at særdeles mange broer har vægtrestriktioner, så det pågældende vejafsnit ikke kan anvendes af busser af en længde på 15 m.
9. Regionsudvalget gør opmærksom på, at den eksisterende længde på buslommer og busparkeringspladser på motorvejsstrækninger samt den fornødne mindsteradius på rundkørsler og bjergveje for længere busser i mange tilfælde ikke er tilstrækkelig. En ombygning af disse buslommer, busparkeringspladser, rundkørsler og bjergveje vil især i byområder være vanskelig eller umulig på grund af pladsmangel.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Handlingsplan for større energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab«

(2001/C 144/06)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Handlingsplan for større energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab (KOM(2000) 247 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 26. april 2000 om i henhold til artikel 265 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 5. juli 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 4 »Fysisk Planlægning, Bypolitik, Energi, Miljø«,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »Forberedelser til gennemførelse af Kyoto-protokollen« (CdR 295/99 fin)⁽¹⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet (CdR 191/2000),

under henvisning til Rådets resolution om energieffektivitet af 7. december 1998,

under henvisning til Underudvalg 4's forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 270/2000 rev. 1), som blev vedtaget den 4. oktober 2000 med Annette McNamara (IRL, AE) som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

energieffektivitet yder et vigtigt bidrag til den nødvendige klimabeskyttelse og til opfyldelsen af Fællesskabets reduktionsforpligtelser i henhold til Kyoto-aftalen,

begivenheder inden for den senere tid med stigende brændstofpriser, der resulterede i brændstofmangel, har sat fokus på problemerne med energiforsyning og behovet for at fremme en effektiv anvendelse af energi —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

Regionsudvalget

1. glæder sig over Kommissionens beslutning om at forbedre energieffektiviteten i EU, eftersom dette vil føre til en mere bæredygtig energipolitik og større forsynings sikkerhed og samtidig er et vigtigt skridt mod at nå den reduktion af drivhusgasemissioner, som man enedes om i Kyoto med henblik på at beskytte klimaet,

2. er enig med Kommissionen i, at kravet til medlemsstaterne om at udarbejde endelige/realistiske tidsplaner og vedtage specifikke programmer sandsynligvis vil give øget incitament

til at fremme energieffektivitet, og Regionsudvalget understreger, at det er nødvendigt at skelne mellem EU's og medlemsstaternes ansvar hvad angår energieffektivitet,

3. understreger, at handlingsplanen skal supplere og styrke medlemsstaternes aktiviteter,

4. beklager, at handlingsplanen er udsendt særskilt fra andre forslag vedrørende energi; det ville have været at foretrække, at forslagene om liberalisering af el- og gasmarkederne, direktivet om vedvarende energikilder, handlingsplanen vedrørende energieffektivitet samt programmet for klimaændringer var blevet forelagt sammen i et og samme dokument, da dette ville have øget sammenhængen i EU's energipolitik,

⁽¹⁾ EFT C 57 af 29.2.2000, s. 81.

5. betoner, at det er nødvendigt, at handlingsplanen indebærer et væsentligt bidrag til integrationen af energi- og miljømål i andre politikområder, og imødeser specifikke forslag til, hvordan energieffektivitet på en sammenhængende måde kan integreres i andre politikområder,
6. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder har en enestående placering, navnlig med henblik på at informere forbrugerne,
7. deler Kommissionens synspunkt, at energipriserne fuldt ud bør afspejle energiidnyttelsens eksterne omkostninger, herunder samfunds- og miljøomkostningerne,
8. støtter Kommissionens målsætning om at reducere energiintensiteten med 1 % pr. år, hvilket vil betyde, at man kan realisere 66 % af den anslåede besparelse på 18 % fra og med 2010. I den forbindelse bør man fastlægge de områder og den referencestørrelse, begrebet »energiintensitet« skal relatere til,
9. understreger nødvendigheden af at fremme målsætninger om en forbedring på mere end 1 % pr. år,
10. konstaterer, at det er vigtigt at opfylde EU-målsætningen om en fordobling af anvendelsen af kraftvarme til 18 % af elproduktionen i EU pr. 2010, som fastlagt i »European Cogeneration Review«, i denne handlingsplan og i kraftvarme-produktionsplanen,
11. støtter konsolideringen af SAVE-programmet inden for handlingsplanen,
12. mener, at SAVE-programmets nuværende budget bør forøges, så man kan iværksætte en mere omfattende pakke af foranstaltninger og programmer,
13. påpeger, at SAVE-programmet bør udvides til at omfatte områder, der specifikt vedrører de lokale og regionale myndigheder,
14. ser positivt på handlingsprogrammets målsætning om at integrere foranstaltninger til energieffektivitet i politikker og programmer, der vedrører andre områder end energi, og kræver øget information via SAVE-programmet om disse områders betydning i en energimæssig sammenhæng, navnlig når det gælder integration af energieffektivitet i politikken vedrørende fysisk planlægning, miljø og sociale anliggender,
15. roser Kommissionens forslag om en udvidelse af minimumsbeskatningsgrundlaget for energiprodukter og understreger nødvendigheden af skattefravigelser eller skattelempelser for investeringer i energieffektivitet på basis af en glidende skala,
16. henviser til, at der i EF-traktaten fastsættes en begrænsning af støttebegrebet, så det kun omfatter statsstøtte, og at støtteforbuddet derfor ikke gælder prisfastsættelsesordninger med lovbestemt aftage- og godtgørelsespligt,
17. erkender, at der endnu ikke er skabt forudsætninger for, at der kan træffes en beslutning om en fællesskabslovgivning for støtteordninger,
18. bifalder initiativer til harmonisering af medlemsstaternes aktiviteter vedrørende energieffektivitet og sikring af større sammenhæng mellem disse, inden for bredere europæiske rammer,
19. understreger behovet for en udvidelse af førtiltrædelsesaktiviteterne, især i forbindelse med energisyn, og oprettelse af regionale og lokale energikontorer,
20. understreger nødvendigheden af at konsolidere Kommissionens forslag om en reduktion på 50 % af CO₂-emissionen pr. personkilometer og pr. nyttelastkilometer, men det kortsigtede mål bør hæves til 15-20 % for at sikre, at det kan opfyldes,
21. anser det for påkrævet, at fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse indeholder passende vurderingskriterier, som tager hensyn til den offentlige fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder,
22. ser positivt på Kommissionens forslag om bedre forbrugerinformation og er især tilfreds med, at EU's mærkningsordning styrkes og udvides, så den dækker alle større apparater og installeret udstyr, og Regionsudvalget understreger endvidere vigtigheden af, at dette ikke kun sker i husholdninger og virksomheder, men også inden for udvalgte former for let og tung industri,
23. imødeser den kommende rapport til Parlamentet og Rådet om betydningen af EU's mærkningsordning og bifalder forslaget om at forbedre håndhævelsen af ordningen i medlemsstaterne,
24. opfordrer Kommissionen til at styrke sine bestræbelser på at ændre markedet i retning af mere energieffektive elektriske apparater; foreslår derfor, at Kommissionen opstiller regler eller som et alternativ når frem til aftaler om minimumseffektivitetsnormer for en bred vifte af elektriske apparater,

25. går ind for fremme af forhandlede frivillige aftaler mellem medlemsstaterne og udstyrsfabrikanterne som en form for selvregulering i mangel på retslig regulering,

26. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder allerede deltager i frivillige aftaler, energisyn, mærkning og initiativer vedrørende bedste praksis,

27. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder er velegnede til at vise vejen hvad angår offentlige indkøb af energieffektivitetsteknologier, som vil være til gavn for en industri i udvikling, og tillige åbner mulighed for øget udbredelse af resultaterne,

28. hilser det velkommen, at SAVE-direktivet (93/76) udvides til at omfatte emner som varmeisolering i eksisterende bygninger, installeret udstyr, udvidet attestering og tildeling af licenser,

29. ser positivt på igangsættelsen af EU-programmet »Grønt lys« til fremme af effektiv belysning og god praksis i store erhvervsbygninger og i offentlige bygninger,

30. er tilfreds med Kommissionens anerkendelse af de lokale og regionale myndigheders centrale rolle i forbindelse

med energistyring og vil især understrege deres vigtige betydning for fremme af energieffektivitet, som foretages af energistyringsagenturer, der er blevet etableret i regioner og byer og på øer, bl.a. via SAVE-programmet,

31. understreger, at det er vigtigt at fortsætte med at etablere energistyringsagenturer i alle byer og regioner,

32. foreslår, at Kommissionen yderligere fremmer oprettelsen af flere energiagenturer og overvejer, hvorledes der kan ydes finansiel støtte efter den oprindelige treårsperiode, således som det nu er tilfældet i SAVE-programmet,

33. gør opmærksom på behovet for at give eksisterende og planlagte energistyringsagenturer en større rolle i forbindelse med energieffektivitet på lokalt og regionalt niveau via deres deltagelse i gennemførelsen af handlingsplanen,

34. opfordrer Kommissionen til at forsøge at øge antallet af energisyn hos kommercielle brugere, især da dette bevisligt styrker konkurrenceevnen,

35. understreger nødvendigheden af, at det ved en manglen harmonisering må forhindres, at nationale støtteordninger bliver overbelastede ved handel mellem medlemsstaterne.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester«

(2001/C 144/07)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester [KOM(2000) 319 endelig — 2000/0139 (COD)],

under henvisning til Rådets beslutning af 25. september 2000 om i henhold til artikel 265 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om at afgive udtalelse og henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 6 »Beskæftigelse, Økonomisk Politik, Det Indre Marked, Industri, SMV«,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse om de foreslåede foranstaltninger til udvikling af Fællesskabets posttjenester og Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for udvikling af Fællesskabets posttjenester og forbedring af kvaliteten af disse tjenester (CdR 422/95 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til formandens beslutning af 26. oktober 2000 om at udpege David Martin som hovedordfører på denne udtalelse i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 40, stk. 2,

under henvisning til forslaget til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 309/2000 rev. 1), som er udarbejdet af hovedordføreren, David Martin (UK, PSE) —

på den 36. plenarforsamling af 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets holdning til forslagene

1.1. Regionsudvalget støtter aktivt gennemførelsen af det indre marked, herunder liberaliseringen af posttjenesterne i EU, dog således, at man på én gang fremmer en gradvis, kontrolleret liberalisering af postmarkedet og varigt garanterer, at befordringspligten opretholdes.

1.2. Regionsudvalget tager den beslutning, der blev truffet af Det Europæiske Råd i marts 1999 til efterretning, men vil gerne understrege, at posttjenesterne spiller en central rolle for den sociale og geografiske samhørighed i EU.

1.3. Det skal understreges, at postsektoren tilbyder en meget vigtig kommunikationsinfrastruktur af stor økonomisk og social betydning for alle EU-borgere.

1.4. Det er Regionsudvalgets opfattelse, at moderne, teknologisk avancerede posttjenester af høj kvalitet, der ydes af

befordringspligtige virksomheder, er en forudsætning for det indre markeds gennemførelse og fremtidens økonomiske vækst og sociale integration. Især borgere og mindre virksomheder i fjertliggende områder og marginaliserede byområder er afhængige af, at befordringspligtige virksomheder leverer post, varer og tjenester.

1.5. Mange postvirksomheder indgår tværnationale strategiske alliancer, og andre foretager opkøb for at sikre sig en bedre kontrol med distributionsnettene.

1.6. Regionsudvalget er enig i, at globaliseringen, markedets krav om tjenester af høj kvalitet og de teknologiske fremskridt indebærer, at virksomhederne i postsektoren står over for en rivende udvikling.

1.7. Det er korrekt, at EU's postsektor opererer i et mere og mere åbent og konkurrencepræget marked, der er kendetegnet ved en hurtig teknologisk udvikling, først og fremmest på grund af den hastigt stigende anvendelse af Internettet, fax og andre teknologiske fremskridt.

⁽¹⁾ EFT C 337 af 11.11.1996, s. 28.

1.8. Nogle medlemsstater er allerede gået længere end krævet i 1997-direktivet og har liberaliseret større segmenter af posttjenesterne i forhold til det nuværende EU-loft for eneretsområdet på 350 g og fem gange standardtaksten.

1.9. Regionsudvalget lægger stor vægt på postsektorens beskæftigelsesmæssige betydning; sektoren beskæftiger ca. 1,7 mio. personer, hvoraf ca. 1,3 mio. er ansat i befordringspligtige virksomheder. Mange af disse job findes i fjerntliggende landdistrikter og marginaliserede byområder. Beskæftigelsens indvirkning på den lokale og regionale økonomi skal inddrages i overvejelserne om yderligere liberaliseringsskridt.

1.10. Regionsudvalget bemærker, at 1997-direktivet allerede har medført forbedringer i kvaliteten af den grænseoverskridende postbesørgelse, fordi principperne i direktivet åbner mulighed for gode forbindelser mellem de forskellige befordringspligtige virksomheder.

1.11. Regionsudvalget pointerer, at befordringspligten på postområdet giver postsektoren en særlig profil, som ingen anden økonomisk sektor kan fremvise, idet postsektoren i mange EU-lande giver alle forbrugere, såvel private som erhvervsmæssige kunder, adgang til pålidelige kommunikationstjenester såvel som offentlige tjenester, banktjenester og andre kommercielle faciliteter. Sådanne tjenester er særlig vigtige for marginaliserede lokalsamfund i både by- og landdistrikter.

1.12. De befordringspligtige virksomheder står unægtelig over for en bred vifte af udfordringer, dels som følge af yderligere liberalisering, idet de allerede har foretaget investeringer i postnettet, hvor der for en stor del er tale om faste omkostninger (postkontorer, transportinfrastrukturer, personale osv.), dels som følge af den eksponentielle vækst i nye teknologibaserede kommunikationstjenester til både erhvervsmæssig og privat brug (e-handel, Internet, fax, radio- og tv-transmission osv.).

1.13. Regionsudvalget erkender, at den stigende anvendelse af internetbaserede tjenester sandsynligvis kan medføre et yderligere fald i de traditionelle brevbaserede posttjenester, der er eneretsområdets hellige kerne, og at marginaliserede grupper sandsynligvis ikke vil have adgang til disse internetbaserede tjenester.

1.14. Ændringerne gennem det næste årti vil utvivlsomt være drevet af teknologiske fremskridt, og der vil være et øget pres for at udvikle og levere stadig flere skræddersyede, individuelle løsninger inden for posttjenester til forskellige kundegrupper, hvad enten tjenesterne leveres af befordringspligtige virksomheder eller specialiserede leverandører af posttjenester.

1.15. Det er Regionsudvalgets opfattelse, at denne udvikling vil indebære en omstrukturering af beskæftigelsen i postsektoren,

idet der muligvis sker et skifte fra befordringspligtige virksomheder til nye operatører på markedet. Et sådant skifte bør ikke ske på bekostning af beskæftigelsens kvalitet for EU-borgerne. Det vil muligvis være nødvendigt at intensivere og støtte udviklingen af de menneskelige ressourcer inden for postsektoren.

1.16. Samtidig mener Regionsudvalget dog også, at sådanne teknologiske ændringer åbner nye muligheder for udvikling af nye produkter så som krypteringstjenester for at sikre Internet-forsendelse og produkter, der er skræddersyet til at dække individuelle kunders behov, og dette vil være til gavn for både befordringspligtige virksomheders og nye markedsoperatørers indtjeningsmuligheder og beskæftigelsespotentiale.

2. Regionsudvalgets henstillinger i forbindelse med forslagene

2.1. Regionsudvalget er enig i det tilstræbte princip om, at man på én gang skal fremme en gradvis, kontrolleret liberalisering af postmarkedet og varigt garantere, at befordringspligten opretholdes, da dette sandsynligvis vil føre til en bedre service for alle forbrugere, både privatpersoner og forretningskunder.

2.2. Det henstilles, at der fokuseres mere på fordelingen af potentielle tabte arbejdspladser, især i fjerntliggende områder og socialt belastede byområder, hvor posttjenesterne giver vigtige beskæftigelsesmuligheder. Ændringer i beskæftigelsen vil få betydelige konsekvenser for lokale og regionale økonomier, og disse skal tages i betragtning ved alle yderligere liberaliseringer.

2.3. Regionsudvalget mener, at der bør foretages en undersøgelse af muligheden for at udnytte postkontorenes infrastruktur i landområderne som middel til at sikre offentlige og andre tjenesteydelser i områder, som har en svag kommunikationsinfrastruktur. Postkontorerne kan være forbindelsesled mellem perifere og centrale områder, bevare og fremme beskæftigelsen og bidrage til at opretholde befolkningstallet.

2.4. Regionsudvalget undrer sig over Kommissionens vurdering af beskæftigelseskonsekvenserne og anmoder derfor medlemsstaterne om jævnlige tilsende Kommissionen beskæftigelsesdata. Dette ville falde i tråd med beskæftigelsens opprioritering i Amsterdam-traktaten.

2.5. På baggrund af EU's nye strategiske målsætning om skabelse af flere og bedre job bør man være særlig opmærksom på at overvåge kvaliteten af beskæftigelsen i hele postsektoren, så det sikres, at yderligere liberalisering ikke fører til forringelse af arbejdsvilkårene for de EU-borgere, der er ansat i sektoren.

2.6. Regionsudvalget opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til at påse, at dette aspekt indgår som et centralt element i alle liberaliseringsforslag. Sådanne forslag skal omfatte en evaluering af behovet for udvikling af de menneskelige ressourcer, så man kan sikre EU-borgerne beskæftigelsesmuligheder af høj kvalitet.

2.7. Det henstilles endvidere, at medlemsstaterne sammen med Kommissionen undersøger de muligheder, som nye teknologier og det store net af postkontorer i hele EU giver for at udvikle nettet yderligere i form af adgang til offentlige tjenester, herunder stemmeafgivning i forbindelse med direkte valg, uddannelse, efteruddannelse, jobmuligheder osv.

2.8. I betragtning af, at der tilkommer befordringspligtige postvirksomheder en unik plads og rolle i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked, slår Regionsudvalget til lyd for, at der foretages en nærmere analyse af markedssituationen efter 2003, når direktivet er gennemført, og før der fremsættes yderligere liberaliseringsforslag. En sådan analyse bør omfatte en evaluering af, om fuld liberalisering kan gennemføres og overhovedet er ønskelig, når man samtidig vil opretholde en befordringspligt.

2.9. Regionsudvalget bifalder, at befordringspligten oprettholdes (defineret som pligt til at hente og levere breve på enhver adresse mindst 1 gang dagligt som en pålidelig landsdækkende tjeneste af høj kvalitet til lave priser), og henstiller, at dette bibeholdes som et centralt, grundlæggende krav til alle befordringspligtige virksomheder.

2.10. Regionsudvalget anser en sådan garanti for at være afgørende, hvis kundernes tillid skal bevares, og det indre marked skal gennemføres i fuldt omfang. Den valgte definition vil utvivlsomt sikre privatpersoner og små virksomheder passende markedsadgang, især i landdistrikter og marginaliserede byområder.

2.11. Der indføres nye definitioner af traditionelle tjenester og særtjenester. Ifølge Kommissionens forslag skal særtjenester uden for befordringspligten liberaliseres uden hensyntagen til prisgrænsen. Regionsudvalget mener, at definitionen af særtjenester skal strammes op, så befordringspligtens økonomiske indhold beskyttes. Den foreslåede definition er faktisk så bred, at enhver konkurrent, der kalder sin tjeneste en »særtjeneste«, meget nemt kan omgå den vifte af tjenester, der falder ind under befordringspligten, og dermed true de befordringspligtige virksomheders økonomiske overlevelses-evne.

2.12. Regionsudvalget beklager, at der uden nogen form for analyser indføres et nyt begreb som »særtjenester«, da der dermed sås tvivl om princippet om tilpasning af befordringspligten, som fastlagt i artikel 5 i 1997-direktivet. Hvis prisreferencen udgår i forbindelse med disse tjenester, vil det skabe en graverende retsusikkerhed i sektoren, og det vil påvirke de befordringspligtige virksomheders økonomiske overlevelses-evne.

2.13. I Kommissionens forslag slås der til lyd for en nedsættelse fra 350 g eller fem gange standardtaksten til 50 g eller 2,5 gange standardtaksten. Regionsudvalget frygter, at dette kunne underminere de befordringspligtige virksomheders muligheder for at efterkomme befordringspligten. 1997-direktivet satsede på en kontrolleret, gradvis liberalisering, og Regionsudvalget mener i den forbindelse, at dette liberaliseringsskridt kun bør gå til 150 g og ikke 50 g.

2.14. Regionsudvalget anser dette område for at være umådelig vigtigt for de lokale og regionale myndigheder og vil derfor gerne holdes orienteret om udviklingen på området.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om:

- **»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter«, og**
- **»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning samt transport«**

(2001/C 144/08)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning samt transport [KOM(2000) 275 endelig — 2000/0115 (COD) og KOM(2000) 276 endelig — 2000/0117 (COD)],

under henvisning til Rådets beslutning af 8. september 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 2. juni 1999 om at afgive udtalelse herom og henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 6 »Beskæftigelse, Økonomisk Politik, Det Indre Marked, Industri, SMV«,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om offentlige indkøb i Den Europæiske Union (KOM(1998) 143 endelig udg.),

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse om offentlige indkøb i Den Europæiske Union (CdR 108/98 fin)⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens grøn bog »Offentlige indkøb i EU — Overvejelser for fremtiden (KOM(96) 583 endelig udg.)«,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens grøn bog »Offentlige indkøb i EU — Overvejelser for fremtiden« (CdR 81/97 fin)⁽²⁾,

under henvisning til formandens beslutning af 26. oktober 2000 om i henhold til artikel 40, stk. 2, i Regionsudvalgets forretningsorden at overdrage det forberedende arbejde til Catarina Segersten-Larsson (S, PPE) som hovedordfører,

under henvisning til flere relevante domme fra EF-Domstolen, f.eks. Domstolens dom af 26. september 2000, sag nr. C-225/98, Kommissionen mod Frankrig, om manglende overholdelse af Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971, som ændret ved Rådets direktiv 89/440/EØF af 18. juli 1989 og Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993, i forbindelse med forskellige fremgangsmåder ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter om opførelse og vedligeholdelse af skolebygninger,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 312/2000 rev. 1), udarbejdet af Catarina Segersten-Larsson (S, PPE) i egenskab af hovedordfører —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) vedtaget følgende udtalelse.

⁽¹⁾ EFT C 373 af 2.12.1998, s. 13.

⁽²⁾ EFT C 244 af 11.8.1997, s. 28.

1. Regionsudvalgets synspunkter

1.1. Regionsudvalget finder det meget glædeligt, at Kommissionen har taget kritikken vedrørende udbudsreglernes unødigt bureaukratiske opbygning og anvendelse til sig, og at den har til hensigt at lægge større vægt på modernisering, forenkling og fleksibilitet.

1.2. Efter Regionsudvalgets opfattelse er det en god idé at slå de tre »klassiske« direktiver sammen til ét direktiv. Tilgængeligheden stiger betydeligt, i og med at man har forsynet direktiverne med indholdsfortegnelser, og underrubrikkerne fremmer læsigheden. Dette er positivt.

1.3. Det er også glædeligt, at man forbedrer mulighederne for elektronisk handel, hvilket er helt i tråd med Regionsudvalgets tidligere forslag.

1.4. Regionsudvalget finder det også positivt, at man svækker mulighederne for økonomisk kriminalitet i forbindelse med offentlige indkøb.

1.5. Regionsudvalget forholder sig desuden positivt til, at telekommunikationssektoren fjernes fra forsyningsvirksomhedsdirektivet.

1.6. Det er dog Regionsudvalgets opfattelse, at Kommissionen på visse punkter anlægger en forkert strategi, og at der savnes visse elementer i de fremlagte forslag. Regionsudvalget kan desværre også konstatere, at nogle af forslagene vil virke stik imod hensigten.

1.7. Regionsudvalget mener, at Kommissionens planer om at tackle en række vigtige emner i ikke-bindende fortolkningsdokumenter, herunder miljømæssige og sociale hensyn i forbindelse med offentlige indkøb, er en dårlig løsning. Regionsudvalget ønsker, at disse vigtige emner behandles i direktiverne.

1.8. Regionsudvalget mener, at Kommissionen i sit direktivforslag klart bør henvise til muligheden af, at de ordregivende myndigheder som kriterium for kontraktindgåelse anvender betingelser af social og miljømæssig karakter, og at disse udtrykkelig nævnes i udbudsbekendtgørelsen. Rent økonomiske kriterier bør ikke alene være afgørende for, hvilket tilbud der er bedst og mest fordelagtigt.

2. Regionsudvalgets henstillinger i forbindelse med direktivforslagene

2.1. Elektronisk indkøb

2.1.1. Mens Regionsudvalget generelt hilser de nye bestemmelser om elektronisk indkøb og forkortelse af tidsfristerne

velkomne, er der andre områder, hvor det gerne så direktivet gå længere. Regionsudvalget finder det særlig vigtigt at berøre alle aspekter af elektronisk indkøb, da dette er et område, hvor tingene ændrer sig hurtigt, og hvor situationen i 2002, når direktivet er gennemført, vil være meget forskellig fra i dag.

2.1.2. Navnlig opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at indføje bestemmelser, der forklarer, hvordan placering af ordrer via elektroniske kataloger (online-markeder og -indkøbscentre) skal behandles ifølge direktivet. Dette bør knyttes nøje sammen med bestemmelserne om »framework agreements«, som revideret i overensstemmelse med Regionsudvalgets forslag herunder.

2.2. Nye regler ved særligt komplekse offentlige kontrakter

2.2.1. Regionsudvalget har tidligere udtrykt støtte til Kommissionens forslag om at indføre mere fleksible udbudsprocedurer, navnlig i forbindelse med indkøb af kompliceret udstyr o.l. I sin udtalelse om grønbogen gav Regionsudvalget udtryk for, at forsyningsvirksomhedsdirektivets bestemmelser om udbud efter forhandling også bør inkorporeres i andre direktiver (pkt. 2.2.1.2).

2.2.2. Regionsudvalget er klar over, at den nye procedure opfylder de specifikke krav, som nogle medlemsstater stiller, hvis ordregivende myndigheder i vidt omfang er engageret i offentlige/private partnerskaber. Imidlertid mener Regionsudvalget ikke, at Kommissionens forslag er tilstrækkelig vidtgående, idet proceduren ikke er fleksibel nok og kun kan benyttes i særlige tilfælde. Indgåelse af tjenesteydelseskontrakter er et område, der generelt kræver nær kontakt mellem køber og sælger under hele processen. Dette er ikke et usædvanligt krav, og de nuværende regler er for stramme.

2.2.3. Termen »objektivt« som argument for at bruge denne procedure behøver en nærmere forklaring, og der bør tilføjes yderligere et argument for at afspejle virkeligheden i de offentlige/private partnerskaber: »Kan ikke effektivt beregne tab eller gevinst ved kontrakten uden forhandling med erhvervslivets aktører«.

2.2.4. Regionsudvalget er særligt bekymret over bestemmelsen om »løsningsskitser«. Erhvervslivets aktører vil mene, at de har de intellektuel ejendomsret til sådanne løsningsskitser og vil kunne kræve betaling herfor, hvad enten de bliver brugt eller ej. Da lokale myndigheder ikke har midler til at betale for løsningsskitser, vil det helt sikkert afholde dem fra at benytte den nye procedure. Regionsudvalget foreslår, at termen »løsningsforslag« bliver brugt i stedet for. Dette er ikke en teknisk

løsning, men kan ses som en beskrivelse af erhvervslivets aktørers strategi med henblik på at opfylde kontrakten. Samtidig vil det give de ordregivende myndigheder mulighed for bedre at definere deres krav til de specifikationer, der skal danne grundlag for de efterfølgende forhandlinger.

2.2.5. I sin udtalelse om grønbogen nævnte Regionsudvalget, at »det må anses for uhensigtsmæssigt at afbryde en udbudsforretning, fordi prisen overstiger ordregiverens formåen, når køber og sælger gennem forhandling kunne blive enige om en lavere pris«. Dette problem løses ikke med de nye forslag.

2.2.6. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at ændre direktivet, så de ordregivende enheder får mulighed for at benytte en udbudsprocedure med forhandling kendetegnet ved stor fleksibilitet og mulighed for en bred dialog med leverandørerne før, under og efter proceduren. I denne forbindelse bør bestemmelserne i forsyningsvirksomhedsdirektivet tjene som forbillede.

2.3. Rameaftaler

2.3.1. Regionsudvalget har i sine tidligere udtalelser nævnt, at rameaftaler udtrykkelig bør tillades i alle direktiverne, og det er glædeligt, at Kommissionen foreslår regler for rameaftaler. Regionsudvalget mener dog ikke, at de foreliggende forslag er tilstrækkelig gode eller giver den fornødne fleksibilitet.

2.3.2. I begrundelsen skelner Kommissionen mellem »framework contracts« og »framework agreements« (De engelske betegnelser benyttes, eftersom begge dele benævnes »ramavtal« på ordførerens sprog, svensk (og »rammeaftaler« på dansk, o.a.). »Framework agreements« betragtes ikke som kontrakter i direktivernes forstand, idet de ikke omfatter alle de elementer, der kræves, for man skal kunne tale om en leverance.

2.3.3. »Framework contracts« er derimod omfattet af direktivernes definition af offentlige kontrakter. Som eksempel nævnes i begrundelsen en aftale med bestillingskontrakt. I nogle medlemsstater opfattes »framework contracts« ikke som bindende, hvorfor de betegnes »framework arrangements« eller »framework arrangements«. Ved at anvende termen »framework agreement« i direktivet til at beskrive noget, der reelt er en ny procedure med to udbudsrunder, skaber Kommissionen større forvirring end klarhed.

2.3.4. Kommissionens forslag vedrører kun »framework agreements« i den særlige betydning, hvormed det bruges i direktivet, hvilket efter Regionsudvalgets opfattelse ikke fremgår tilstrækkelig tydeligt. Definitionen må gøres klarere. Navnlig skal det gøres klart over for de medlemsstater, der benytter sig af ikke-bindende »framework contracts« (som de kalder »framework arrangements« eller »framework agreements«), at

sådanne kontrakter skal behandles på samme måde som enhver anden offentlig kontrakt og ikke som »framework agreement« i den særlige betydning, direktivforslaget lægger op til.

2.3.5. Regionsudvalget lægger stor vægt på dette spørgsmål, for det er vigtigt, at der ikke senere opstår tvivl om, at de aftaler, der i dag opfattes som »framework contracts«, ikke er omfattet af de nye regler. Dette gælder f.eks. de kundevalgsmødder, der benyttes i flere medlemsstater (hvor den udbydende myndighed indgår en aftale med flere leverandører, som den enkelte borger derefter selv vælger imellem), samt de kommunale og regionale indkøbsorganisationers aftaler.

2.3.6. Selve proceduren vedrørende rameaftalerne er heller ikke tilstrækkelig fleksibel. F.eks. skal man skabe en ny udbudssituation, hver gang en aftale skal benyttes, hvilket giver den ordregivende enhed ekstra arbejde, og er imod hensigten med rameaftaler. Også kravet om mindst tre parter og aftalernes maksimale varighed er et problem. Denne procedure kan måske tjene et formål, men er så forskellig fra, hvordan rameaftaler normalt anvendes i visse medlemsstater, at man bør kalde den noget andet.

2.3.7. Kommissionen har tilsyneladende forestillet sig, at rameaftaler navnlig skal anvendes i forbindelse med indkøb af IT-udstyr o.l. Rameaftaler benyttes imidlertid også ved andre typer udbudsforretninger for at tilgodese særlige behov, f.eks. i forbindelse med indkøb af hjælpemidler til handicappede, og i sådanne tilfælde er den foreslåede model urealistisk.

2.3.8. Hvis det er Kommissionens hensigt, at rameaftalerne udtrykkeligt skal være omfattet af det klassiske direktiv, mener Regionsudvalget, at den foreslåede tekst til forsyningspligtdirektivet langt bedre beskriver den brede vifte af forskellige metoder, som medlemsstaterne betragter som rameaftaler og som sikrer den fornødne fleksibilitet.

2.4. Ændrede tærskelværdier

2.4.1. Kommissionen foreslår, at antallet af tærskelværdier reduceres, og at tærskelværdierne angives i euro. Det er for så vidt udmærket, at antallet af tærskelværdier reduceres, men en angivelse i euro må ikke føre til en sænkning af tærskelværdierne i forhold til den nuværende situation. Reelt vil forslaget imidlertid i de fleste tilfælde indebære en sænkning, hvilket Regionsudvalget finder uacceptabelt.

2.4.2. Regionsudvalget har tidligere peget på, at tærskelværdierne er alt for lave og bør hæves. Regionsudvalget fastholder dette synspunkt og opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til en genforhandling på dette punkt af den såkaldte GPA (Government Procurement Agreement).

2.4.3. De lave tærskelværdier udgør navnlig et problem i forbindelse med udbudsforretninger på tjenesteydelsesområdet, hvor transaktionsomkostningerne ofte er relativt høje i forhold til kontraktværdien, hvilket Regionsudvalget tidligere har gjort opmærksom på. En del af problemet med de lave tærskelværdier kunne derfor løses ved at indføre en bestemmelse i direktivet om, at udbud med forhandling med forudgående annoncering altid er tilladt ved mindre udbudsforretninger på tjenesteydelsesområdet, f.eks. ved udbudsforretninger på beløb under 400 000 euro. Dette ville skabe større fleksibilitet.

2.5. Kriterier for kvalitativ udvælgelse

2.5.1. Regionsudvalget ser meget positivt på Kommissionens forslag om skærper med hensyn til leverandører, der er dømt for kriminalitet. Efter Regionsudvalgets opfattelse skal useriøse leverandører udelukkes fra deltagelse i offentlige indkøb.

2.5.2. Regionsudvalget mener dog, at Kommissionen må gøre det klart, hvilke situationer der hentydes til i art. 46, pkt. 1, hvor der står, at enhver økonomisk aktør, som inden for de foregående fem år er dømt for bestikkelse, skal udelukkes fra deltagelse i en kontrakt. Spørgsmålet er, om denne bestemmelse skal gælde alle medarbejdere hos leverandøren i de lande, hvor juridiske personer ikke kan dømmes for bestikkelse. Hvad gør man, hvis en sådan medarbejder får ny arbejdsgiver eller eget firma? Skal der idømmes sanktioner og i givet fald hvilke, hvis den økonomiske aktør har gennemført egnede forebyggende foranstaltninger i sin virksomhed eller med øjeblikkelig virkning har afskediget forretningsfører, der uden den økonomiske aktørs medviden har overtrådt loven? Hvad gør man i de tilfælde, hvor en bestemt vare kun kan leveres af en leverandør, der er dømt for bestikkelse, eller hvor det ville være meget dyrt at skifte leverandør? Regionsudvalget mener, at disse problemer kræver yderligere overvejelse. I forbindelse med idømmelse af sanktioner skal der også tages hensyn til national sædvane, da der ikke findes nogen europæisk strafferet.

2.5.3. I ét tilfælde kan den foreslåede ordlyd helt givet skabe problemer for de ordregivende enheder og borgerne, nemlig i forbindelse med indkøb af en bestemt, livsvigtig medicin, der kun fås hos én leverandør. Kommissionen bør overveje at omformulere teksten med sådanne helt specielle tilfælde in mente.

2.5.4. Efter Regionsudvalgets opfattelse er det meget vigtigt, at de ordregivende enheder kan kræve, at leverandører overhol-

der nationale regler på det sociale område. En ordregivende enhed skal ikke være forpligtet til at acceptere leverandører, der eksempelvis overtræder regler om arbejdsløshedsbekæmpelse, arbejdsmiljø, mindsteløn eller børnearbejde. Kravene skal fremgå af udbudsbekendtgørelsen og må ikke være diskriminerende. Disse vigtige aspekter er behandlet af EF-Domstolen i Beentjes-dommen (31/87) og senest i sag nr. C-225/98. Regionsudvalget finder det vigtigt, at de principper, der fastlægges gennem retspraksis, også klart afspejles i direktiverne.

2.5.5. Regionsudvalget mener, at ordregivende myndigheder bør kunne bede om flere former for oplysninger på det kvalitative udvælgelsesstadium. De bør især have lov til at søge oplysninger om f.eks. økonomiske aktørers strategi og foranstaltninger vedrørende miljøforvaltning.

2.6. Kriterier for tildeling af en kontrakt

2.6.1. Kommissionen foreslår, at kriterierne for tildeling af kontrakter — i de tilfælde, hvor man ikke kun går efter den laveste pris — skal være direkte knyttet til kontraktens genstand, hvilket ikke er tilfældet nu. Dette indebærer, at man ikke kan stille miljømæssige krav til fremstillingsprocessen. I sin udtalelse om offentlige indkøb skrev Regionsudvalget: »Regionsudvalget mener, at det er afgørende, at det i offentlige indkøb ikke blot er muligt at stille krav til et produkts egenskaber (f.eks. indholdet af PVC i plastic), men også er muligt at stille objektive krav til et produkts og en virksomheds samlede miljøbelastning, herunder krav til produktionsprocessen« (pkt. 3.1.2). Dette er fortsat Regionsudvalgets opfattelse.

2.6.2. Regionsudvalget finder det derimod meget positivt, at man nævner miljømæssige karakteristika som eksempel på et kriterium, der kan lægges til grund for tildeling af en kontrakt. Selvom der ikke er tale om nogen substantiel ændring, eftersom opregningen kun er eksemplificerende, er det et vigtigt signal og en påmindelse til alle ordregivende enheder om, at man har ret til at lægge miljømæssige karakteristika til grund for offentlige indkøb. Efter Regionsudvalgets opfattelse bør man dog bruge ordet »miljøeffekt« i direktivet i stedet for »miljømæssige karakteristika«, som i forhold til den nuværende situation indebærer en indskrænkning af mulighederne for at stille miljømæssige krav.

2.6.3. Kommissionen foreslår også, at vurderingskriterierne vægtes i forbindelse med bedømmelsen af, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige.

2.6.4. Kommissionen vil herigennem skabe større åbenhed i udbudsproceduren og sikre ligebehandling af leverandørerne. Regionsudvalget mener ikke, at denne bestemmelse vil virke efter hensigten. Den bygger på en virkelighedsfjern forestilling om, at de enkelte kriterier kan vægtes fra starten af udbudsproceduren. Dette kræver imidlertid, at de ordregivende myndigheder fra starten har alle kort på hånden, hvilket vist kun undtagelsesvis er tilfældet.

2.6.5. Kommissionens forslag indebærer, at der opstilles skemaer med forskellige parametre, hvorefter man på grundlag af vægtningen med matematisk præcision afgør, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige. Dette er i praksis en næsten umulig opgave, og hvis der skal tages hensyn til »bløde« parametre, såsom æstetik, bliver det helt meningsløst.

2.6.6. Det forekommer direkte umuligt at vægte kriterierne ved de udbudsforretninger, der omfatter mange forskellige artikler, f.eks. fødevarer, hospitalsudstyr og lægemidler. Når der indkøbes lægemidler til sygehuse o.l., prøver de svenske landsting (svarende til amter, o.a.) normalt at få hele deres medicinbehov dækket. I et sådant tilfælde kræves der forskellig vægtning for de forskellige varegrupper. Kriteriet »smag« vejer naturligvis tungere, når det gælder lægemidler til børn, end når det gælder lægemidler til voksne. Konsekvensen er, at man må dele udbudsforretningen op i mindre dele for at få en konsistent vægtning, hvilket vil medføre, at det, der i dag er én stor udbudsforretning over tærskelværdien, må deles op i en række mindre, hvoraf mange sikkert vil komme til at ligge under tærskelværdien.

2.6.7. De ordregivende myndigheder, der har stiftet bekendtskab med forslaget, mener ikke, at det vil kunne fungere i praksis. Efter Regionsudvalgets mening bør direktiverne ikke omfatte regler, der ikke kan fungere i praksis. Der er også en alvorlig risiko for, at reglen vil resultere i et stort antal retssager om vægtning.

2.6.8. De ordregivende myndigheder bør have mulighed for at inddrage objektive sociale kriterier, forudsat at de ikke virker diskriminerende og sikrer ligebehandling og fri konkurrence.

2.7. Særlige kontraktbestemmelser

2.7.1. Med henblik på en kodificering af gældende lovgivning på området foreslår Kommissionen en ny regel vedrørende muligheden for at fastsætte særlige betingelser for udførelsen af en kontrakt. Formuleringen er imidlertid restriktiv i forhold til den domstolspraksis, man ønsker at kodificere, eftersom den indebærer et krav om, at betingelserne knyttes til kontraktens udførelse.

2.7.2. Regionsudvalget finder det vigtigt, at formuleringen vedrørende muligheden for at fastsætte særlige krav til udfø-

relsen ikke udhuler de ordregivende myndigheders ret til selv at bestemme, hvad der skal indkøbes, f.eks. deres mulighed for at stille miljømæssige krav til fremstillingsprocessen og opstille krav vedrørende sociale hensyn, som naturligvis forudsættes at være ikke-diskriminerende, så kravene kan opfyldes af leverandører fra alle medlemsstater.

2.8. Det fælles glossar for offentlige kontrakter

2.8.1. Regionsudvalget mener, at det vil være en klar fordel kun at have ét system. Problemet er, at den nuværende CPV-nomenklatur (»Common Procurement Vocabulary«) volder store problemer på grund af en heterogen struktur og flertydighed på en række områder.

2.8.2. Ordregivende myndigheder oplever, at CPV er vanskelig at finde rundt i (parkometre findes f.eks. i samme produktgruppe som medicinsk apparatur og farmaceutiske produkter), at det er svært at vide, hvilket nummer der er relevant i et givet tilfælde (er et bestemt implantat »kirurgisk« eller »ortopædisk«?) samt at visse områder mangler i nogle grupper (i gruppen »Sundhedsservice og sociale foranstaltninger« har man tjenester vedrørende byrenholdelse, mens børnesundhed mangler). Nomenklaturen giver også leverandørerne problemer. De opgiver, at det er vanskeligt at finde relevante annoncer, og at de af koderne vildledes til at tro, at en udbudsforretning vedrører en bestemt vare eller tjeneste, mens den i virkeligheden gælder noget helt andet. Disse problemer står også i vejen for, at den elektroniske handel virkelig kan vinde udbredelse.

2.8.3. Regionsudvalget anmoder derfor Kommissionen om snarest at forbedre CPV-nomenklaturen, så den kan blive et effektivt instrument.

2.8.4. Med en bedre CPV-nomenklatur ville Kommissionen også kunne få en korrekt indkøbsstatistik direkte fra TED-databasen, hvilket ville reducere de ordregivende myndigheders administrative byrde.

2.9. Eksklusive rettigheder

2.9.1. Artikel 55 om tildeling af eksklusive rettigheder til en enhed, der ikke er en ordregivende myndighed, er uklar. Formuleringen er alt for bred, eftersom den eventuelt kan tolkes således, at den vedrører alle de aftaler, som ordregivende myndigheder træffer med private leverandører, idet alle aftaler logisk set kan siges at indeholde et eksklusivt element. Det bør også gøres klart, at bestemmelsen kun omfatter aftaler, der er knyttet til selve den eksklusive rettighed.

2.10. Tidsfrister ved udbud med forhandling

2.10.1. Kommissionen foreslår en skærpelse af reglerne vedrørende frister ved udbud med forhandling, idet man foreslår en frist på 40 dage for modtagelse af tilbud. I de nuværende direktiver har man ikke en sådan frist.

2.10.2. Efter Regionsudvalgets opfattelse vil dette forslag skabe mindre fleksibilitet, hvorfor der ikke bør foretages nogen ændring.

3. Regionsudvalgets henstillinger vedrørende spørgsmål, der ikke behandles i direktivforslagene

3.1. Miljøvenlige indkøb

3.1.1. I sine tidligere udtalelser har Regionsudvalget navnlig behandlet behovet for at kunne opstille miljøkrav i forbindelse med offentlige indkøb. Ud fra denne synsvinkel er de foreliggende direktivforslag tvivlsomme, idet der i visse tilfælde synes at være tale om en skærpelse af reglerne. Regionsudvalget finder det helt centralt, at ordregivende lokale og regionale myndigheder selv kan bestemme, hvad de vil købe. Direktiverne vedrørende offentlige indkøb skal blot garantere åbenhed og ligebehandling under udbudsproceduren. En ordregivende enhed, som f.eks. vil købe økologiske grøntsager eller kød, der ikke er hormonbehandlet, skal kunne gøre det og have ret til at kræve produkter med relevant miljømærkning og certificering. Disse krav skal anføres i beskrivelsen.

3.1.2. Eftersom Kommissionen i sit udkast til fortolkningsmeddelelse og med skærpelsen af de behandlede direktiver til en vis grad synes at sætte spørgsmålstejn ved denne ret til — for så vidt angår miljøkrav — selv at vælge, finder Regionsudvalget det vigtigt, at Kommissionen i direktiverne inkorporerer regler vedrørende muligheden for at stille krav til fremstilling, levering, miljømærkning og miljøcertificering.

3.2. Mellemkommunalt samarbejde

3.2.1. I sine udtalelser om henholdsvis grønbogen og meddelelsen om offentlige indkøb nævnte Regionsudvalget de problemer, som udbudsdirektiverne skaber i forbindelse med mellemkommunalt samarbejde.

3.2.2. I udtalelsen om grønbogen skrev Regionsudvalget, »at det bør gøres helt klart, at lokale og regionale myndigheders indkøb fra egne enheder falder uden for direktivernes anvendelsesområde og skal betragtes som inhouse-produktion« (pkt. 2.4.3). Kommissionen blev også opfordret til at præcisere,

at overførslen af opgaver fra eksempelvis en kommune til et mellemkommunalt samarbejde (renholdningsselskaber o.l.) ikke omfattes af direktiverne.

3.2.3. Disse problemstillinger er også behandlet af Domstolen i Teckal-sagen (C-107/98) og Arnhem-sagen (C-360/96) samt af nationale instanser.

3.2.4. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at præcisere disse spørgsmål i udbudsdirektiverne.

3.3. Privatisering

3.3.1. Regionsudvalget har også tidligere gjort Kommissionen opmærksom på de problemer, der kan opstå ved privatisering af offentlige aktiviteter, eller når ansatte får mulighed for selv at starte virksomheder, som overtager opgaver i entreprise fra de lokale og regionale myndigheder.

3.3.2. Regionsudvalget finder det vigtigt, at udbudsreglerne på tjenesteydelsesområdet ikke hæmmer sådanne processer. I en begrænset overgangsperiode bør det være muligt at købe tjenesteydelser uden en udbudsprocedure, eftersom dette på længere sigt vil skabe øget konkurrence.

3.4. Definition af tjenesteydelseskontrakter samt opdelingen i A- og B-tjenesteydelser

3.4.1. Kommissionen bør overveje at overføre visse tjenesteydelser fra kategori A til kategori B. Bl.a. visse finansielle tjenesteydelser er ikke egnede til udbudsforretninger efter de meget formelle regler i kategori A, da bl.a. bestemmelserne om tidsfrister gør det vanskeligt at handle forretningsmæssigt.

3.4.2. Offentlige tjenesteydelseskontrakter defineres i forslaget som »gensidigt bebyrdende aftaler (...) mellem en eller flere tjenesteydere og en ordregivende myndighed, (...) som udelukkende eller hovedsagelig vedrører tjenesteydelser nævnt i bilag I«. Det har vist sig at være uklart, hvad der menes med »udelukkende eller hovedsagelig«, og denne formulering bør derfor udgå.

3.5. Kvalifikationssystemer

3.5.1. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at medtage bestemmelser om kvalifikationssystemer i det »klassiske« direktiv svarende til bestemmelserne i det nye forsyningsvirksomhedsdirektiv. Sådanne systemer anvendes i mange medlemsstater, men direktiverne om offentlige indkøb lægger

nu alvorlige hindringer i vejen for deres anvendelse. Regionsudvalget finder det meningsløst, at anvendelse af sådanne systemer i forsyningsvirksomhedsdirektivet betragtes som forenelige med traktaten, mens andre ordregivende myndigheder forhindres i at anvende dem.

3.6. Lokale og regionale myndigheders repræsentation

3.6.1. Regionsudvalget henleder atter Kommissionens opmærksomhed på det forhold, at de lokale og regionale

myndigheder, til trods for at de spiller en central rolle i anvendelsen af udbudsreglerne, kun i meget begrænset omfang er repræsenteret i de organer, der løbende rådgiver Kommissionen.

3.6.2. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at det lokale og regionale niveau repræsenteres i disse organer, så Kommissionen bedre kan drage nytte af de ordregivende lokale og regionale myndigheders erfaringer.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om:

- »Forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2001«, og
- »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet«

(2001/C 144/09)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2001 [KOM(2000) 548 endelig, 2000/0225 (CNS)] og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet [KOM(2000) 459 endelig, 2000/0915 (COD)],

under henvisning til Rådets beslutning af 28. september 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 128 og 129 samt artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 6 »Beskæftigelse, Økonomisk Politik, Det Indre Marked, Industri, SMV«,

under henvisning til udtalelse om meddelelse fra Kommissionen om »Fra retningslinjer til handling: De nationale handlingsplaner for beskæftigelse« og meddelelse fra Kommissionen om »Forslag til retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 1999«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 19. november 1998 (CdR 279/98 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse om »De kommende overordnede retningslinjer for den økonomiske politik«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 19. november 1998 (CdR 110/98 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse om »De regionale beskæftigelsespagters indhold og deres indvirkning på strukturpolitikken«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 3. juni 1999 (CdR 91/99 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse om »Rapport fra taskforcen for forenkling af erhvervsklimaet (BEST)« og Kommissionens meddelelse »Fremme af iværksætterånden og konkurrenceevnen — Kommissionens reaktion på rapporten fra taskforcen for forenkling af erhvervsklimaet (BEST) og anbefalingerne heri«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 3. juni 1999 (CdR 387/98 fin) ⁽⁴⁾,

under henvisning til resolution om »Den Europæiske Beskæftigelsespagt«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 2. juni 1999 (CdR 156/99 fin) ⁽⁵⁾,

under henvisning til udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Europæisk erhvervslivs konkurrenceevne i den globale økonomi — Forslag til styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 18. november 1999 (CdR 134/99 fin) ⁽⁶⁾,

under henvisning til udtalelse om »Forslag til retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2000«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 18. november 1999 (CdR 360/99 fin) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EFT C 51 af 22.2.1999, s. 59.

⁽²⁾ EFT C 51 af 22.2.1999, s. 63.

⁽³⁾ EFT C 293 af 13.10.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 293 af 13.10.1999, s. 48.

⁽⁵⁾ EFT C 293 af 13.10.1999, s. 70.

⁽⁶⁾ EFT C 57 af 29.2.2000, s. 23.

⁽⁷⁾ EFT C 57 af 29.2.2000, s. 17.

under henvisning til resolution om »Gennemførelse af den europæiske beskæftigelsesstrategi«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 12. april 2000 (CdR 461/99 fin)⁽¹⁾,

under henvisning til sin formands beslutning af 26. oktober 2000 om i henhold til artikel 40, stk. 2, i Regionsudvalgets forretningsorden at udpege Kenneth Bodfish til hovedordfører for en udtalelse om dette emne,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 310/2000 rev. 1) udarbejdet af hovedordfører Kenneth Bodfish (UK,PSE),

og ud fra følgende betragtninger:

Den europæiske beskæftigelsesstrategi er nu midtvejs igennem sin første femårsperiode, hvilket er et passende tidspunkt at gøre status over dens gennemførelse og virkning,

Beskæftigelsesudvalgets midtvejsrevision viser, at Luxembourg-processen og beskæftigelsesstrategiens struktur med fire søjler har været vellykket hvad angår dens politiske gennemslagskraft og beskæftigelsesfremmende virkning —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) vedtaget følgende udtalelse.

1. Generelle bemærkninger

1.1. Regionsudvalget finder resultatet af midtvejsrevisionen opmuntrende, og foreslår, at der nu tages skridt til at forberede igangsættelsen af en mere detaljeret evalueringsproces i 2004.

1.2. Regionsudvalget bifalder reduktionen af antallet af retningslinjer for beskæftigelsen fra 22 i 2000 til 19 i 2001 og opstillingen af »generelle målsætninger«.

1.3. Endvidere tager Regionsudvalget forslaget vedrørende Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet til efterretning. Det er imidlertid nødvendigt i højere grad at inddrage andre aspekter. EU-initiativer må iværksættes under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet og til det forhold, at arbejdsmarkedspolitik er et nationalt anliggende.

2. Regionsudvalgets synspunkter og anbefalinger vedrørende de generelle mål — at skabe betingelserne for fuld beskæftigelse i et vidensbaseret samfund

2.1. Regionsudvalget er helt enig med Kommissionen i, at de gunstige økonomiske udsigter kun kan fortsætte, hvis der er en stærk styring, et kraftigt engagement og en fælles indsats, og hvis disse krav dækkes på lokalt, regionalt, nationalt og overnationalt plan.

2.2. Det er imidlertid også vigtigt, at der på nationalt plan er vertikale ordninger, der omfatter alle aktører, så det sikres,

at både de politiske planlæggere og de organisationer, der fører politikken ud i livet, fra starten er fuldt ud involveret i udviklingen af beskæftigelsespolitikken.

2.3. Livslang uddannelse er et vigtigt værktøj til afhjælpning af social udstødelse, da det giver alle samfundssektorer de nødvendige færdigheder til at deltage fuldt ud i arbejdsmarkedet. I denne henseende er Regionsudvalget enig med Kommissionen i, at strategier for livslang uddannelse er nødvendige for at modvirke den voksende mangel på kvalifikationer og de flaskehalse, der for tiden opleves i en række medlemsstater.

2.4. Strategier for livslang uddannelse må udgøre en passende ramme, der tager hensyn til variationer i regionernes og kommunernes økonomi, og alle strategier må klart angive, hvordan kvalifikationsmanglen inden for informations- og kommunikationsteknologien vil blive afhjulpet.

2.5. I sin meddelelse om strategier for job i informations-samfundet⁽²⁾ fremhævede Kommissionen, at efterspørgslen efter kvalificeret arbejdskraft inden for dette nye område sandsynligvis vil stige, og de seneste rapporter viser, at der i øjeblikket faktisk er mangel på kvalificeret arbejdskraft inden for området. Regionsudvalget mener, at dette er et nyt vigtigt område at tage fat på. IKT-sektoren må understøttes fuldt ud, så den kan udgøre grundlaget for de forskellige nøgleelementer i retningslinjerne for 2001, navnlig retningslinje 4-6.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 43.

⁽²⁾ KOM(2000) 48 endelig.

2.6. Regionsudvalget er enig i, at medlemsstaterne, regionerne og kommunerne bør samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Regionsudvalget glæder sig over og insisterer på, at arbejdsmarkedets parter kommer til at spille en mere fremtrædende rolle i defineringen, gennemførelsen og evalueringen af de retningslinjer for beskæftigelsen, som ligger inden for deres ansvarsområde, med særlig vægt på deres indsats, aktive medvirken og ansvar i moderniseringen af arbejdsorganisationen, livslang læring og en højere erhvervsfrekvens, især blandt kvinder.

2.7. De regionale myndigheders rolle og opgaver fremhæves tydeligt i Regionsudvalgets udtalelse om retningslinjerne for beskæftigelsen i 2000, men Regionsudvalget ønsker endnu en gang at understrege den nøglerolle, som de lokale myndigheder spiller som kontaktpunkter mellem de vigtigste organisationer på lokalt og regionalt plan. Gennemførelsen af de nationale handlingsplaner finder sted på lokalt og regionalt plan, og den formidlende rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller ved at fremme samarbejdet mellem nøgleaktører med sagkundskab inden for en række områder, sikrer den nødvendige »policy mix«. På baggrund af den medfinansiering, som de lokale og regionale myndigheder yder, er det vigtigt at inddrage dem i udformningen og iværksættelsen af de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen.

2.8. Regionsudvalget hilser derfor med tilfredshed, at man for tiden er i færd med at undersøge, hvilken virkning aktørerne på lokalt og regionalt plan kan have på beskæftigelsesområdet. Kampagnen »lokal indsats for beskæftigelsen« har stimuleret debatten mellem de vigtigste lokale aktører, herunder ngo'er, virksomheder, arbejdsmarkedets parter og de lokale myndigheder.

2.9. Regionsudvalget mener endvidere, at den europæiske beskæftigelsesstrategis lokale dimension er vigtig for virkeliggørelsen af de nationale handlingsplaner, og at en fortsat analyse af dette aspekt er nødvendig.

3. Regionsudvalgets synspunkter og anbefalinger vedrørende retningslinjerne for beskæftigelsen i 2001

3.1. Regionsudvalget bifalder reduktionen af beskæftigelsesretningslinjer fra 22 til 19. Retningslinjerne er generelt meget tydeligere og tager hensyn til de vigtigste elementer fra topmødet i Lissabon.

3.2. De lokale myndigheders rolle fremgår udtrykkeligt af retningslinje 12. De lokale myndigheder kunne imidlertid også have et direkte ansvar inden for andre områder, hvilket der bør tages hensyn til i de øvrige retningslinjer. Regionsudvalget foreslår derfor følgende:

3.3. Retningslinje 4: Regionsudvalget støtter kravet om, at medlemsstaterne skal »sikre, at deres uddannelsessystemer løbende kan tilbyde ajourførte pakker af grundlæggende kvalifikationer«, men understreger, at et tæt samarbejde med erhvervslivet er nødvendigt for at sikre, at de opnåede kvalifikationer også er relevante for arbejdsgiverne.

3.4. Retningslinje 7: Arbejdsmarkedsparternes rolle er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, og medlemsstaterne bør derfor samarbejde med de relevante partnere, herunder de lokale og regionale myndigheder og erhvervslivet, for at forhindre, at der opstår flaskehalse. Det er også vigtigt, at de nationale regeringer samarbejder med de nøgleindustrier, der mangler kvalificeret arbejdskraft, så der kan udarbejdes en strategi til afhjælpning af problemet. Regionsudvalget foreslår derfor følgende tilføjelse:

»medlemsstaterne vil i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, erhvervslivet og de lokale og regionale myndigheder i det omfang det er hensigtsmæssigt, øge indsatsen for at indkredse og forebygge de begyndende flaskehalse, navnlig ved at:«

3.5. Retningslinje 12: Hvad angår udviklingen af lokale strategier, bifalder Regionsudvalget den rolle, som tildeles de lokale og regionale myndigheder, men mener, at foranstaltningerne bør tage udgangspunkt i myndighedernes eksisterende strategier, og ikke være en ny aktivitet, der gennemtvinges af den nationale regering. Det er vigtigt, at de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen omfatter de lokale og regionale myndigheders indsats på området, da de nationale regeringers prioriteter ikke bør være de eneste, der lægges frem. Regionsudvalget foreslår derfor følgende tilføjelse:

»opfordre lokale og regionale myndigheder til med udgangspunkt i de økonomiske strategier, der allerede eksisterer på lokalt og regionalt plan, at udvikle beskæftigelsesstrategier for fuldt ud at udnytte mulighederne for jobskabelse på lokalt plan«.

4. Regionsudvalgets synspunkter og anbefalinger vedrørende Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet

4.1. Regionsudvalget anser det for nødvendigt at fremme øget samarbejde mellem medlemsstaterne på beskæftigelsesområdet og lette udvekslingen af praksis.

4.2. Rådets afgørelse 98/171/EF af 23. februar 1998 om fællesskabsaktiviteter i forbindelse med analyse, forskning og samarbejde på beskæftigelses- og samarbejdsmarkedsområdet har vist sig at være et udmærket grundlag for et vellykket samarbejde om beskæftigelsespolitiske spørgsmål.

4.3. Regionsudvalget mener, at denne proces bør støttes af den undersøgelse, der i øjeblikket gennemføres til underbygning af den fælles årlige rapport om beskæftigelsen, og at eventuelle tilbagevendende spørgsmål bør behandles i forbindelse med den særlige årlige evalueringsproces.

4.4. De vigtigste områder for kvalitativ og kvantitativ evaluering bør være:

- hvordan de nationale regeringer udformer og gennemfører deres beskæftigelsespolitikker,
- i hvor stort omfang samtlige nøglesektorer deltager i udviklingen og gennemførelsen af de nationale handlingsplaner,
- omfanget af de lokale og regionale myndigheders aktiviteter generelt og i forbindelse med de enkelte retningslinjer for beskæftigelsen,
- omfanget af arbejdsmarkedsparternes inddragelse i defineringen og gennemførelsen af de retningslinjer for beskæftigelsen, som først og fremmest ligger inden for deres ansvarsområde,

- omfanget af samtlige partneres deltagelse i gennemførelsen af beskæftigelsespolitikken på lokalt, regionalt og nationalt plan,
- en vurdering af mulighederne for tværregional mobilitet og for grænseoverskridende samarbejde på arbejdsmarkedet samt en evaluering af fjernelsen af mobilitetshindringer.

4.5. Regionsudvalget er betænkelig ved, at tilskyndelsesforanstaltningerne på beskæftigelsesområdet kun skal omfatte »transnationale aktiviteter, som i betragtelig grad kan overføres«. Regionsudvalget har gjort opmærksom på, at retningslinjerne for beskæftigelsen ikke bør forhindre medlemsstaterne i at udvikle nye og innovative ideer til bekæmpelse af arbejdsløshed.

4.6. Det bør sikres, at overførbare ikke kan gøres til noget støtteberettigelseskrav for eksempler på god praksis, uden at der tages behørigt hensyn til medlemsstaternes institutionelle procedurer og procedurer for fastlæggelse af strategier.

4.7. Regionsudvalget mener derfor, at tilskyndelsesforanstaltningerne på beskæftigelsesområdet bør tage udgangspunkt i en tostrengt strategi:

- a) en vurdering af aktiviteterne i den enkelte medlemsstat som nævnt ovenfor og
- b) en komparativ analyse af medlemsstaternes fælles aktioner, som kan indgå i beskæftigelsesudvalgets og Rådets overvejelser.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen: eLearning — Overvejelser om fremtidens uddannelse«

(2001/C 144/10)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens meddelelse om eLearning — Overvejelser om fremtidens uddannelse (KOM(2000) 318 endelig),

under henvisning til præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om i henhold til artikel 265, stk. 5, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at afgive udtalelse om eLearning — Overvejelser om fremtidens uddannelse og henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 7 »Uddannelse, Erhvervsuddannelse, Kultur, Ungdom, Sport, Borgernes Rettigheder«,

under henvisning til Kommissionens beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om »Planlægning af fremtidens uddannelse — Fremme af innovation med de nye teknologier« (KOM(2000) 23 endelig),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om anden fase af SOCRATES- og LEONARDO DA VINCI-programmerne og iværksættelse af Ungdom for EUROPA-programmet (CdR 226/98 fin)⁽¹⁾,

under henvisning til konklusionerne fra det seminar, som Underudvalg 7 afholdte i samarbejde med den autonome region Madeira om »Livslang uddannelse og adgang til de nye teknologier«,

under henvisning til forslaget til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 314/2000), som blev vedtaget af Underudvalg 7 den 3. oktober 2000 med José Vieira de Carvalho (P-PPE) som ordfører —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 14. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets synspunkter

1.1. Regionsudvalget bifalder Kommissionens eLearning-initiativ, som er et vigtigt instrument til mobilisering af de relevante aktører for at sætte skub i reformen af de almene og faglige uddannelsessystemer og imødekomme behovet i det nye vidensamfund.

1.2. Regionsudvalget er enig i de overvejelser, der blev gjort på Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 om, hvor presserende det er at sørge for, at EU ikke mister terræn i den globale, videnbaserede økonomi og bevarer evnen til at reagere på udviklingen i de nye teknologier, hvilket er en afgørende forudsætning for at fremme beskæftigelsen, konkurrenceevnen og væksten i Europa.

1.3. I erkendelsen af, at den hurtige teknologiske udvikling har haft en dybtgående indvirkning på økonomien generelt,

mener Regionsudvalget, at samfundets tilpasning til krav, som er under stadig forandring, ikke kan klares alene gennem strukturelle reformer og produktionsomlægninger; der er også brug for holdningsmæssige og sociale ændringer.

1.4. Regionsudvalget mener, at udviklingen af et vidensamfund baseret på social samhørighed kan medvirke til at overvinde disse nye udfordringer. Derfor er det en afgørende forudsætning for, at EU kan få mest muligt ud af disse muligheder og berede alle borgere på den digitale æra, at almen og faglig uddannelse bidrager afgørende til at udbrede anvendelsen af de digitale teknologier, så deres potentiale bliver udnyttet.

1.5. Regionsudvalget glæder sig over, at målet med eLearning-initiativet er at fremme og styrke partnerskabet mellem den offentlige og den private sektor og aktørerne i uddannelses-sektoren, kulturlivet og indholdsindustrien, idet der lægges særlig vægt på samarbejdet med erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter ved gennemførelsen af de fire indsatsområder, som er infrastruktur, uddannelse, indhold og tjenester samt integrering i net.

⁽¹⁾ EFT C 51 af 22.2.1999, s. 77.

1.6. Regionsudvalget finder det glædeligt, at eLearning-initiativet sigter mod at koncentrere de nødvendige EU-midler og -instrumenter i en række strategiske aktioner, som skal tilføre de lokale, regionale og nationale initiativer en EU-dimension og -merværdi.

1.7. Regionsudvalget bifalder, at initiativet sigter mod, at skolerne i EU inden 2004 skal være udstyret med 1 multimedie-computer for hver 5-15 elever, men indrømmer, at det er et meget ambitiøst mål, som EU bør bidrage til at opfylde, eftersom der i dag er mellem 25 og 400 elever pr. computer.

1.8. Regionsudvalget mener, at uddannelsesinstitutionerne har det enorme ansvar at udstyre eleverne med den nødvendige kompetence, så de kan benytte de nye informations- og kommunikationsmidler.

1.9. På et verdensmarked, hvor USA tegner sig for næsten 80 % af investeringerne i on line-sektoren, erkender Regionsudvalget, at det haster med at indhente EU's teknologiske efterslæb i forhold til USA, hvad angår såvel hardware som programmer.

1.10. Regionsudvalget er ligeledes foruroliget over de interne forskelle i EU, idet Sydeuropa er meget langt bagud, og de centrale EU-lande befinder sig midtvejs mellem dette stade og USA.

1.11. Regionsudvalget erkender, at det nuværende udviklingstempo inden for informations- og kommunikationsteknologien (IKT), hvor nye produkter allerede er forældede efter omkring 9 måneder, kan bidrage til informationssamfundets udvikling, men det lægger samtidigt et enormt pres på udgifterne.

1.12. Regionsudvalget bifalder Kommissionens initiativ, der sigter mod at gøre folk opmærksomme på nødvendigheden af at udstyre uddannelsesinstitutionerne, f.eks. via Netd@ys.

1.13. Regionsudvalget anerkender den vigtige rolle, som lærerkrafterne spiller for realiseringen af et kognitivt samfund. Betydningen af den menneskelige interface i undervisningen må ikke glemmes, da de nye teknologier er et vigtigt pædagogisk værktøj.

1.14. Regionsudvalget understreger betydningen af vide-uddannelse, så meget mere som det tekniske område ikke er statisk, og tekniske kundskaber derfor jævnligt må føres ajour. Lærerne bør således være i stand til at anvende informations- og kommunikationsteknologier i undervisningen, men med

den stadig højere gennemsnitsalder blandt lærerne, som for de flestes vedkommende er over 45 år, må man dog regne med en vis modvilje, og desuden er det vanskeligt at tiltrække lærere, som er kvalificerede til at anvende de nye teknologier.

1.15. Regionsudvalget bifalder, at eLearning-initiativet sigter mod innovative uddannelsesmodeller, hvor de nye teknologier giver mulighed for nye former for lærer-elev-relationer.

1.16. Regionsudvalget konstaterer, at der er et presserende behov for omfattende og fleksible on line-tjenester af høj kvalitet, der kombinerer uddannelse, ajourføring og støtte.

1.17. Regionsudvalget er enig i, at åbne og fleksible indlæringsmetoder har vist sig meget effektive, hvilket kan være et incitament for andre fag, idet der bør tages udgangspunkt i skolernes bedste praksis, især i sprogundervisningen.

1.18. Regionsudvalget går ind for, at skolenettene omdannes til lokale undervisningscentre med flere niveauer og adgang for alle.

1.19. Regionsudvalget støtter forslaget om oprettelse af en eLearning-Website på Internettet for at tilskynde til erfaringsudveksling.

1.20. De finansielle omkostninger er en af de største hindringer for gennemførelsen af de mål, der er fastsat for dette initiativ. Efter Regionsudvalgets opfattelse kan der opnås støtte til denne indsats gennem etablering af partnerskaber mellem offentlige myndigheder og det private erhvervsliv. De lokale og regionale myndigheder kan således komme til at spille en fremtrædende rolle i mobiliseringen af støtte fra erhvervslivet.

1.21. Regionsudvalget går kraftigt ind for, at de støtteberettigede regioner tildeles EU-medfinansiering inden for strukturfondenes rammer samt støtte via EU-programmer og EU's finansieringsinstrumenter.

1.22. Regionsudvalget erkender, at der er store forskelle inden for EU, især hvad angår infrastrukturer, hvilket forværrer de regionale skævheder. Regionsudvalget glæder sig over strukturfondsstøtten, som især skal gå til udstyring af uddannelsesinstitutionerne og til oprettelse af lokale, polyvalente undervisningscentre med adgang for alle. Det er vigtigt, at denne støtte ydes sideløbende med den allerede etablerede, og at den ikke fortrænger eksisterende mål i målregionerne.

1.23. Regionsudvalget mener, at alle uddannelsesinstitutioner bør nyde godt af informationssamfundet, især dem, der er beliggende i perifere, isolerede eller tyndtbefolkede egne eller i områder med sociale problemer. Regionsudvalget anerkender behovet for at oprette omfattende støttemekanismer for den enkelte elev på skolerne og via lokale projekter med forældredeltagelse. Derfor mener Regionsudvalget, at de lokale og regionale myndigheder har de bedste forudsætninger for at sikre lige adgang og bekæmpe social udstødelse, uden at støtte fra andre organer eller beslutningsniveauer dermed må udelukkes.

1.24. Regionsudvalget mener, at der ved anvendelsen af IKT i undervisningen bør tages hensyn til de dårligst stillede befolkningsgruppers behov i alle henseender og navnlig til de specifikke behov, som læseretardedede eller handicappede børn har, for derigennem at mindske den sociale kløft mellem dem, der har adgang til disse teknologier, og dem, der ikke har.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

2.1. Regionsudvalget understreger på ny, at teknologiske, økonomiske og samfundsmæssige forandringer og dermed forbundne tilpasningskrav ikke kan føre til nogen udvidelse af Fællesskabets kompetence på uddannelsesområdet. Inddragelse af delasppekter af uddannelsesområdet i andre politikker (f.eks. økonomi, beskæftigelse og sociale anliggender) berettiger heller ikke Fællesskabet til at udvide de mål og beføjelser på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet, som er fastlagt i EF-traktatens artikel 149 og 150.

2.1.1. Regionsudvalget understreger nødvendigheden af, at IKT indarbejdes i undervisningsmetoderne i forbindelse med foranstaltningerne til uddannelse af lærere og videreuddannelse, og anbefaler øgede investeringer i disse uddannelsesforanstaltninger. EU-programmerne vedrørende almen og faglig uddannelse, især »SOCRATES« og »LEONARDO DA VINCI« kan yde et værdifuldt bidrag hertil.

2.1.2. Regionsudvalget anser det for nødvendigt, at Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at give de støtteberettigede adgang til kommunikationsteknologierne gennem finansiering af undervisningscentrenes tilslutning til nettet og vedligeholdelse af netadgangen. Man bør ligeledes undersøge muligheden for at give uddannelsescentrene gratis adgang til IKT.

2.2. Regionsudvalget fastslår, at den europæiske produktion af multimedie-undervisningsmaterialer endnu er for lille, hvorimod produktionen i USA nu har fundet sit naturlige leje, og nye virksomheder er oprettet i partnerskab med de mest

velrenommerede universiteter. I betragtning af, at indholdet på Internettet hovedsageligt stammer fra USA, opfordrer Regionsudvalget til, at Europa udvikler sit eget multimedieindhold og sine egne multimedietjenester. For at sætte gang i sektorens vækst er det endvidere absolut nødvendigt, at Kommissionen stiller de nødvendige midler til rådighed til fremme af udstyrets opgradering og hurtigere datatransmission (passende båndbredde).

2.3. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til inden for EU-programmernes ramme at støtte produktion og distribution af undervisningssoftware af høj kvalitet.

2.4. Regionsudvalget mener, at lærere, undervisere, elever, forældre, erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter bør inddrages i udviklingen af tjenesteydelser, software og støtteinfrastruktur.

2.5. Regionsudvalget anbefaler, at den sproglige og kulturelle mangfoldighed respekteres i forbindelse med udviklingen af multimedieindhold, men dette må ikke bremse dynamikken i EU's integrationsproces.

2.6. I de seneste år er der opbygget et net af uddannelsesinstitutioner over hele Europa, som er tilknyttet Internettet. Dette net, som i dag omfatter over 500 skoler, udgør et virtuelt forum for udveksling af information om undervisningsindhold og nye metoder via EUN-nettet (»European Schoolnet«). I lyset af de indhøstede erfaringer hilser Regionsudvalget dette initiativ velkommen og anbefaler, at det udvides til så mange uddannelsesinstitutioner som muligt.

2.7. Det bliver stadig vigtigere, at lærerne får let adgang til strukturerede udvekslings- og støttestrukturer samt til multimedieundervisningsindhold. Regionsudvalget tillægger det afgørende betydning, at der udarbejdes foranstaltninger til fremme af lærerpersonalets uddannelse i de nye teknologier, og at der udvikles tjenester, som giver mulighed for erfaring-udveksling via Internettet for at fremme innovative undervisningsmetoder. Det er også vigtigt, at der tilskyndes til uddannelse af IKT-eksperter, som efter at have tilegnet sig pædagogiske metoder kan fungere enten som rådgivere for lærerpersonalet eller som eksperter i udvikling af undervisningsmateriale til Internet, undervisningssoftware osv. Ligeledes er et samarbejde om udbredelse af den bedste praksis, som omfatter hele EU, absolut nødvendigt.

2.8. Regionsudvalget foreslår, at alle uddannelsesinstitutioner inddrages ved at etablere kontakt mellem skoler og forskningscentre, virksomheder og offentlige institutioner såsom biblioteker, lokale netadgangsteder og museer for derigennem at lette adgangen til almen og faglig uddannelse for alle.

2.9. Regionsudvalget anbefaler, at der indsamles relevant information om de opnåede mål for at følge udviklingen i anvendelsen og udbredelsen af IKT i den almene og faglige undervisning og evaluere fremskridtene i gennemførelsen af de mål, som Kommissionen har opstillet for eLearning-initiativet.

2.10. I betragtning af den afgørende rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller på det almene og faglige uddannelsesområde, er deres medvirken til realiseringen af eLearning-initiativets mål efter Regionsudvalgets mening absolut påkrævet.

Bruxelles, den 14. december 2000.

Jos CHABERT

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og fremme af sproglig mangfoldighed i informationssamfundet«

(2001/C 144/11)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og fremme af sproglig mangfoldighed i informationssamfundet [KOM(2000) 323 endelig — 2000/0128 (CNS)],

under henvisning til Kommissionens beslutning af 12. juli 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 3. august 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 7 »Uddannelse, Erhvervsuddannelse, Kultur, Ungdom, Sport, Borgernes Rettigheder»,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Information i den offentlige sektor: en vigtig ressource for Europa — Grønbog om information i den offentlige sektor i informationssamfundet« (KOM(1998) 585 endelig) (CdR 190/99 fin)⁽¹⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om INFO2000 (KOM(95) 149 endelig) (CdR 22/96)⁽²⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen om Det flersprogede informationssamfund og Kommissionens forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et flerårigt program til fremme af Fællesskabets sproglige mangfoldighed i informationssamfundet« (KOM(95) 486 endelig) (CdR 220/96 fin)⁽³⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 316/2000), som blev vedtaget af Underudvalg 7 den 3. oktober 2000 med Aldo Iskra (S, PPE) som ordfører —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 14. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalgets syn på forslaget

fundet bedre vil kunne tilgodesee behovet for indholdsprodukter og -tjenester hos såvel den enkelte borger som hos samfundet som sådan. Forslaget lægger op til en mere intensiv indsats for at få nye samfundsgrupper til at bruge Internettet.

1.1. Regionsudvalget glæder sig over Kommissionens fortsatte fokusering på de muligheder for personlig og samfundsmæssig udvikling, som Internet-revolutionen tilbyder.

1.2. Regionsudvalget mener, at man med forslaget til vedtagelse af et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og fremme af sproglig mangfoldighed i informationssam-

1.3. Regionsudvalget finder den sproglige og kulturelle tilpasning af information og transaktioner vigtig ud fra et økonomisk synspunkt, men også af beskæftigelsesmæssige årsager. Med sproglig mangfoldighed på Internettet vil store dele af den europæiske offentlighed få bedre adgang til de hjælpemidler, informationssamfundet tilbyder. Større tilgængelighed reducerer omkostningerne for såvel producent som forbruger, samtidig med at der skabes nye forudsætninger for iværksætteri og nye arbejdspladser.

1.4. Regionsudvalget understreger, at en stor del af Europas befolkning er hængt af Internet-revolutionen. Dette skyldes

⁽¹⁾ EFT C 57 af 29.2.2000, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 129 af 2.5.1996, s. 39.

⁽³⁾ EFT C 337 af 11.11.1996, s. 45.

ikke kun manglende sprogkunderskaber, men bl.a. også mangel på computerudstyr, lavt uddannelsesniveau, et fælende forhold til teknologi samt psykiske, fysiske og sociale handicap. Anvendelsen af Internettet er i høj grad generationsbestemt, hvilket der må tages hensyn til. Visse generationer risikerer ikke at have adgang til de muligheder, som Internet-samfundet tilbyder. Udviklingen går meget hurtigt på området, og skellet mellem de forskellige brugere kan ændres drastisk fremover.

1.5. Regionsudvalget mener, at man skal møde den ny tids udfordringer ved at tilbyde nye platforme og værktøjer. Der må udvikles netværk til samarbejde mellem på den ene side lokale og regionale myndigheder og på den anden side iværksættere, foreninger og den enkelte borger. Internetadgangen må forbedres ved at give flere adgang til computerudstyr, men der er også behov for hjælp til brugerne. En anerkendelse af den sproglige mangfoldighed vil gøre det lettere for mange af dem, der i dag føler sig fremmedgjorte over for Internettet. Det er således også vigtigt, at der kan hentes assistance fra kompetent personale i den offentlige sektor og fra iværksættere og foreningsliv.

1.6. Regionsudvalget mener, at de lokale og regionale myndigheders engagement er afgørende, hvis der skal opnås resultater i bestræbelserne på at skabe større kontaktoverflade mellem aktører i den offentlige sektor og Internet-iværksættere. Dette arbejde skal i højere grad baseres på horisontale end på hierarkiske handlingsmodeller. Det er også vigtigt at arbejde åbent og fleksibelt for at anspreke nye målgrupper til at bruge Internettet.

1.7. Når man beskæftiger sig med spørgsmålet om adgang til information fra den offentlige sektor, er det efter Regionsudvalgets mening vigtigt først at se på, hvilken type information forbrugerne/borgerne har brug for.

1.8. Efter Regionsudvalgets opfattelse vil foranstaltninger med henblik på at øge tilgængeligheden, hæve kompetencen og forbedre den enkelte borgers færdigheder på Internetområdet også fremme den samfundsmæssige dialog og dermed styrke demokratiet.

2. Regionsudvalgets henstillinger i forbindelse med forslaget til beslutning

Fremme af udnyttelsen af information i den offentlige sektor

2.1. Regionsudvalget konstaterer, at den nye teknologi gør indsamling, lagring, behandling og søgning af information lettere. Brugervenlig og let tilgængelig information fra det

offentlige om administrative, juridiske og økonomiske spørgsmål m.v. giver de økonomiske aktører mulighed for at træffe de mest kvalificerede valg.

2.2. I sin udtalelse om INFO2000 understregede Regionsudvalget, at en effektiv og kreativ anvendelse af multimedieteknologi i den offentlige sektors kommunikation med borgerne og virksomhederne kan bidrage til at skærpe de små virksomheders konkurrenceevne på de nationale og internationale markeder. Det kan desuden forbedre borgernes adgang til information fra den offentlige sektor, hvilket er et væsentligt aspekt i forbindelse med fremme af det engagerede civilsamfund, som der også fremover bør fokuseres på.

2.3. Regionsudvalget ønsker at fremme skabelsen af lokale og regionale styringsgrupper med lokale iværksættere, teknikere, kunstnere og pædagoger. De skal fungere som lokalt og regionalt arbejdende spydspidser, som efter en kortlægning af lokale og regionale aktører på Internet-området skaber kontakt mellem kreative, sprogkyndige og initiativrige personer. Dialogen med kapitalindskydere er afgørende og bør således indledes på et tidligt tidspunkt.

2.4. Regionsudvalget støtter Kommissionens forslag om, at de eksperimenter, der indledtes under INFO2000, fremskyndes og udvides. De vil kunne tjene som eksempler på god praksis og bør navnlig omfatte lokale og regionale myndigheder.

2.5. Regionsudvalget vil have nogle europæiske pilotprojekter fremhævet og ønsker, at der gives ressourcer til skabelse af prototyper, der kan fungere dels som informationscentre, dels som inspiration for tilsvarende processer. En udvælgelsesproces i tilknytning hertil kræver en udtømmende kortlægning med en effektiv og statistisk baseret måling af resultaterne.

2.6. Regionsudvalget anbefaler, at der ydes støtte til etablering af databaser på europæisk plan. Regionsudvalget noterer sig, at manglen på data på europæisk plan udgør én af hindringerne for en kommerciel udnyttelse af indholdspotential.

2.7. Regionsudvalget glæder sig over forslaget om at fremme anvendelsen af sprogteknologi blandt medlemsstaternes myndigheder. Navnlig lokale og regionale myndigheders anvendelse af sprogteknologi bør støttes.

2.8. Regionsudvalget understreger, at privatlivets fred og beskyttelse af personlige data er meget vigtige aspekter, når det gælder den type information, som de lokale og regionale myndigheder indsamler, og at dette også må gælde fremover. Der kræves en afbalanceret tilgang i forbindelse med alle foranstaltninger vedrørende fremme af adgang til information fra den offentlige sektor, ikke mindst når lokale og regionale myndigheder er involveret.

2.9. Regionsudvalget understreger betydningen af, at offentlige myndigheder lægger informationsmateriale ud på Internettet og tilpasser tilmeldings- og betalingspraksis efter de almindelige rutiner.

2.10. Regionsudvalget understreger vigtigheden af at øge de handicappedes adgang til Internettet.

2.11. Regionsudvalget understreger, at ønsket om at forbedre adgangen til Internettet ikke må føre til, at de lokale og regionale myndigheder pålægges urimelige administrative og økonomiske byrder.

2.12. Regionsudvalget understreger behovet for åbenhed, ligesom det er vigtigt, at oplysninger så vidt muligt er gratis (dvs. fremskaffes uden gebyr). Adgang til information er helt central for opbygningen af informationssamfundet. Der bør således tages hensyn til den offentlige sektors — og mere specifikt bibliotekernes — rolle.

2.13. Der er en stor mængde information samlet i museer, biblioteker, ophavsrets- og patentsystemer, uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner, historiske arkiver og arkitektonisk og industrielt materiale. Mange af disse samlinger foreligger endnu kun i analog form, men de digitaliseres efterhånden. INFO2000-programmet tog sigte på at gøre disse digitale samlinger tilgængelige for anvendelse i den private sektor. Regionsudvalget er enig i denne målsætning, men mener dog, at den kommercielle udnyttelse lige så godt kan foregå i den offentlige som i den private sektor. Regionsudvalget understreger vigtigheden af at sikre, at de offentlige myndigheds rolle som gratis informationsformidler ikke bringes i fare.

Fremme af sproglig og kulturel tilpasning

2.14. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at sprogforskelle bremser væksten og kan hæmme den samlede udvikling for de europæiske brancher, der beskæftiger sig med digitalt indhold. Tilstrækkelig støtte til adgang til og udveksling af flersproget og tværkulturel information er en vigtig katalysator for udviklingen af et europæisk massemarked for informationsprodukter og -tjenester. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at anerkende de lokale og regionale myndigheds rolle i forbindelse med at fremme den flersprogede adgang.

2.15. Det er meget vigtigt for Regionsudvalget, at man i den europæiske integrationsproces respekterer og bevarer den kulturelle mangfoldighed, der ligger til grund for borgernes kulturelle identitet. Regionsudvalget mener, at de lokale og regionale myndigheds helt afgørende rolle i forbindelse med udformning af og støtte til den kulturelle mangfoldighed i EU skal fremhæves.

2.16. Regionsudvalget mener, at en sproglig tilpasning af digitale produkter og tjenester vil forbedre de europæiske indholdsvirksomheders potentiale.

2.17. De foreslåede aktioner udgør en opfølgning på de aktioner, der gennemføres inden for MLIS-programmet — dog tilpasset et stadig mere digitaliseret miljø. SMV'er og nystartede virksomheder vil få særlig opmærksomhed, og det samme vil gælde de mindre udbredte EU-sprog og sprogene i de eventuelt kommende medlemsstater. Regionsudvalget støtter kraftigt denne strategi. Regionsudvalget understreger, at de lokale og regionale myndigheds bidrag på dette område bør anerkendes, eftersom de udgør det forvaltningsniveau, der er tættest på SMV'erne, og har udarbejdet økonomiske udviklingsstrategier vedrørende fremme af SMV'ers etablering og vækst.

2.18. Regionsudvalget konstaterer, at der er behov for en solid sproglig infrastruktur, der er netbaseret og tilgængelig og kan lette tilpasningsarbejdet i projektets forskellige faser. Kommissionen har til hensigt at etablere åbne rammer med standardiserede og interoperable flersprogede ressourcer, herunder f.eks. elektroniske leksika, korpora, oversættelseshu-kommelser og terminologisamlinger. Disse ressourcer vil blive lagt sammen til samlinger, hvortil der er bred adgang. Regionsudvalget understreger, at adgang til og fremme af anvendelsen af en sådan infrastruktur navnlig bør foregå gennem de lokale og regionale myndigheder.

2.19. Regionsudvalget finder det afgørende, at lærere og bibliotekarer får undervisning i anvendelse af Internettet.

2.20. Regionsudvalget gør opmærksom på, at man kunne rekruttere tolke og oversættere fra segregerede storbyer. Med en fokusering på unge og marginaliserede indvandrergrupper med sproglige færdigheder når man ud til nye grupper, samtidig med at man får adgang til en vigtig kompetence.

2.21. Regionsudvalget ønsker at fremme uddannelse af mentorer og »ildsjæle«, som i foreningssammenhæng og på deres respektive arbejdspladser kan arbejde for en ny attitude til de nye medier. Når indsigten om Internettets muligheder vokser, vil brugerne også stille større krav.

2.22. De foreslåede aktioner omfatter fremme af partnerskaber mellem den digitale indholdsindustri og sprogindustrien. Private og offentlige indholdslieferandører og -distributører vil blive stimuleret til at stille deres produkter og tjenester til rådighed på et større antal sprog. IT-sælgere vil blive tilskyndet til at tilbyde nye værktøjer og distributionskanaler. Regionsudvalget mener, at dette er helt afgørende for en effektiv gennemførelse af forslaget. Lokale og regionale myndigheder skal inddrages i arbejdet vedrørende fremme af partnerskaber og styrkelse af bevidstheden blandt alle aktører.

2.23. Da skabelsen af en sproglig solidaritet i Europa vil få store økonomiske følger for regioner med et sprogligt efterslæb, ikke mindst inden for turisme og markedsføring af produkter, gør Regionsudvalget opmærksom på, at programmet i mange regioner kan bruges til styrkelse af igangværende projekter.

Støtte til katalysatorer på markedet

2.24. Regionsudvalget konstaterer, at investorer er tilbageholdende med at stille kapital til rådighed for mellemlangsigtede, risikobetonede projekter og virksomheder. Amerikanske

Internet-iværksættere skønnes at have 3-4 gange lettere adgang til risikovillig kapital end europæiske. Adgangen til risikovillig kapital og processen vedrørende handel med rettigheder må fremmes i hele Europa. Regionsudvalget konstaterer, at mindre virksomheder har de største problemer med at få finansieret en hensigtsmæssig udvikling.

2.25. Regionsudvalget finder, at hovedansvaret for udvikling af, investering i og eksport af europæisk indhold ligger hos den digitale indholdsindustri selv. Regionsudvalget hilser Kommissionens forslag om støtteaktioner på europæisk niveau velkommen, så hindringerne kan fjernes og mulighederne udnyttede.

Bruxelles, den 14. december 2000.

Jos CHABERT

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets resolution om »Godkendelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder«

(2001/C 144/12)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Rådets, Europa-Parlamentets og Kommissionens fælles proklamation den 7. december 2000 i forbindelse med Det Europæiske Råd i Nice af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, udarbejdet af den forsamling, som blev oprettet med dette formål,

under henvisning til sin udtalelse af 16. februar 2000 om udarbejdelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder (CdR 327/99 fin)⁽¹⁾,

under henvisning til sin resolution af 20. september 2000 om udkast til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (CdR 140/2000 fin)⁽²⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets afgørelse af 14. november 2000 (A5-0325/2000) om godkendelse af udkastet til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

under henvisning til præsidiets afgørelse af 10. november 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, og forretningsordenens artikel 42, stk. 2, og artikel 40, stk. 2, at udarbejde en resolution om EU's charter om grundlæggende rettigheder og henvise det forberedende arbejde til Underudvalget »Institutionelle Anliggender« [Hovedordførere: Albert Bore (UK/PSE) og Claude du Granrut (F/PPE)],

og ud fra følgende betragtninger:

Regionsudvalget har allerede givet udtryk for sin positive holdning til udarbejdelsen af et udkast til charter,

charterets anvendelsesområde omfatter EU's institutioner og organer og dermed også Regionsudvalget —

på sin 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) vedtaget følgende resolution.

Regionsudvalget

1. mener, at den udpegede forsamling har løst den opgave, som de europæiske råd i Köln og Tammerfors havde overdraget den, nemlig at udarbejde et charter om grundlæggende rettigheder for at slå deres ekstraordinære betydning og rækkevidde fast på en måde, der er tydelig for Unionens borgere;
2. bifalder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i den endelige version af 2. oktober 2000, men beklager, at Regionsudvalget ikke har været inddraget i forsamlingens arbejde som fulgyldigt medlem, især fordi dette spørgsmål direkte berører EU's borgere;
3. er dog tilfreds med, at der er taget hensyn til nogle af dets krav;
4. går ind for, at charteret skal have juridisk bindende karakter og insisterer især på, at det indskrives i traktaterne;
5. udtrykker ønske om at blive inddraget i formidling og fremme af charteret over for EU's borgere;
6. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Europa-Parlamentet, formanden for Kommissionen og formanden for forsamlingen.

⁽¹⁾ EFT C 156 af 6.6.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 1.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om:

- »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Det Europæiske Fællesskabs strategi på sundhedsområdet«, og
- »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats for folkesundheden (2001-2006)«

(2001/C 144/13)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Det Europæiske Fællesskabs strategi på sundhedsområdet og Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats for folkesundheden (2001-2006) [KOM(2000) 285 endelig — 2000/0119 (COD)],

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om forlængelse af visse EF-handlingsprogrammer om folkesundhed [KOM(2000) 448 endelig — 2000/0192 (COD)],

under henvisning til beslutning truffet af Regionsudvalgets præsidium den 13. juni 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 5 »Social- og Arbejdsmarkedspolitik, Sundhedsvæsen, Forbrugerbeskyttelse, Forskning, Turisme«,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse om udviklingen i folkesundhedspolitikken i Det Europæiske Fællesskab (KOM(1998) 230 endelig) (CdR 156/98 fin⁽¹⁾) vedtaget på plenarforsamlingen den 18.-19. november 1998 (ordfører: Ian S. Hudghton),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om De lokale og regionale myndigheders rolle i reformen af de europæiske sundhedssektorer (CdR 416/99 fin⁽²⁾) vedtaget på plenarforsamlingen den 12.-13. april 2000 [ordfører: Tilman Tögel (D,PSE)],

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 236/2000 rev. 2) vedtaget af Underudvalg 5 den 23. oktober 2000 [ordførere: Roger Kaliff (S/PSE) og Bente Nielsen (DK/PSE)] —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

Indledning

Regionsudvalget hilser Kommissionens forslag til en strategi på sundhedsområdet og et program for Fællesskabets indsats for folkesundheden velkomne. Regionsudvalgets mener, at EU på grundlag af forslaget om en sundhedsstrategi bør gøre et fremstød for folkesundheden. Regionsudvalget ser positivt på Kommissionens bestræbelser for at skabe bedre koordinering og kontinuitet i Fællesskabets politik på folkesundhedsområdet med henblik på at realisere det mål, der er opstillet i EF-traktatens artikel 3 p), og at gennemføre den nye artikel 152. Navnlig bifalder Regionsudvalget, at Kommissionen lægger stor vægt på kravet om at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau i Fællesskabet.

(¹) EFT C 51 af 22.2.1999, s. 53.

(²) EFT C 226 af 8.8.2000, s. 79.

Regionsudvalgets synspunkter og henstillinger*Generelt*

1. Regionsudvalget understreger, at den foreslåede sundhedsstrategi ikke må indebære en forskydning i retning af større kompetence til EU på sundhedsområdet. Man må skelne mellem på den ene side Fællesskabets og på den anden side medlemsstaternes opgaver. Enhver harmoniseringsbestræbelse bør udelukkes, og medlemsstaterne skal selv have ansvaret for, hvilke organisatoriske og finansielle metoder de bruger inden for sundhedsvæsenet. Subsidiaritetsprincippet skal respekteres, og EU-foranstaltninger skal have en tydelig merværdi for medlemsstaterne.

2. Regionsudvalget ønsker at understrege betydningen af grænseoverskridende samarbejde mellem regioner, kommuner, byer og medlemsstater. Det er af stor betydning, at EU med nye former for støtte og med konkrete initiativer bidrager til at fremme det grænseoverskridende samarbejde. Det kan drive udviklingen i Fællesskabet fremad. Der bør tages særligt hensyn til Regionsudvalgets synspunkter i forbindelse med beslutninger, der har at gøre med de lokale og regionale myndigheders opgaver inden for sundhedsvæsenet.

3. Forudsætningerne for en god sundhedstilstand skabes i menneskenes umiddelbare nærhed. I mange af medlemsstaterne har de lokale og regionale myndigheder — i det følgende »regionerne« — ansvaret såvel for folkesundhedsområdet som for sundhedsvæsenet. Regionsudvalget, og de regioner, der har ansvaret for disse områder, ønsker at deltage i og bidrage til udviklingsarbejdet og må sikres indflydelse på Fællesskabets folkesundhedspolitik. Regionsudvalget går ud fra, at det inddrages i gennemførelsen af sundhedsstrategien, således f.eks. i valget af sundhedsindikatorer og i den planlagte evaluering af sundhedsstrategien, og det finder, at der bør sidde repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder i det udvalg, der skal bistå Kommissionen.

Sundhedsstrategien

4. Regionsudvalget ønsker at understrege, at de skæve helbredsmæssige forhold i befolkningen er en af de store udfordringer for mange medlemsstater og for Fællesskabet. Dette bliver sandsynligvis endnu tydeligere, når ansøgerlandene kommer ind i Fællesskabet. Forslaget om en sundhedsstrategi er meget omfattende og ambitiøs. Det ville vinde ved at være mere målrettet. Regionsudvalget foreslår derfor, at Kommissionen fokuserer på den skæve helbredsmæssige tilstand og udarbejder en overordnet målsætning for sundhedsstrategien. Den kunne for eksempel lyde således: »Det overordnede mål bør være at reducere de sundhedsmæssige risici og de sundhedsmæssige forskelle i EU. Den sundhedsmæssige situation i de forskellige lande og i de forskellige befolkningsgrupper bør gradvis nærme sig det højeste niveau i EU.« Det er klart, at traktaten skal overholdes i forbindelse med opfølgningen og konkretiseringen af denne målsætning.

5. Konsekvenserne af udvidelsen og den øgede internationalisering er vigtige for fremtidens Europa og bør træde tydeligere frem i forslaget om sundhedsstrategien. Sundhedstilstanden i ansøgerlandene og i flere af de øvrige nabolande er ringere end i EU; de har lavere sundhedsudgifter pr. indbygger og lavere

gennemsnitslevealder. Dette kan påvirke sundhedstilstanden i Fællesskabet, og man bør undersøge, hvordan EU kan medvirke til at forbedre sundhedstilstanden i disse lande. Man skal — ved siden af konvergenskriterierne — være særlig opmærksom på, at problemer inden for ansøgerlandenes sundhedsvæsen løses.

6. Samarbejdet med internationale organisationer som WHO, OECD m.fl. bør videreudvikles. Det er vigtigt, at Fællesskabets foranstaltninger supplerer og ikke overlapper WHO's indsats.

7.1. Regionsudvalget bifalder, at der fokuseres på forskellige politikkers betydning for folkesundheden. EU er den fælles instans i Europa, der har kompetence til og mulighed for at påvirke en mængde af de faktorer, der er bestemmende for sundheden. Det er vigtigt, at Fællesskabet har til opgave at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau via de forskellige politikker. Det gælder navnlig EU-politikker, der tydeligt påvirker folkesundheden, som f.eks. landbrugspolitikken, beskæftigelsespolitikken, indførelsen af den fælles valuta og Fællesskabets udvidelse mod øst. Andre vigtige områder er undervisning, mobilitet, arbejdsmiljø og forbrugerpolitik.

7.2. Det er vigtigt, at der udvikles modeller til evaluering af sundhedsmæssige konsekvenser, som kan anvendes i EU's beslutningsprocesser.

7.3. I første omgang kan der være grund til at foretage en evaluering af de sundhedsmæssige konsekvenser i forbindelse med visse dele af landbrugspolitikken. I første omgang bør man ud over landbrugspolitikken også se på beskæftigelsespolitikken. Man bør overveje muligheden for at fremme og stimulere interregionalt samarbejde om undervisning og mobilitet for sundhedssektorens personale. Som følge af befolkningens aldring vil behovet for sundhedsydelser tage til.

8. Regionsudvalget finder, at Det Europæiske Sundhedsforum kan yde et særligt bidrag til det europæiske folkesundhedsarbejde i kraft af sine muligheder for at arrangere kvalificerede diskussioner. Det forudsætter demokratisk indflydelse fra såvel det nationale som det regionale plan, og desuden gennemførlige regler. Det er vigtigt at skabe et forum for diskussioner og gensidig udveksling af erfaringer i stil med Forum for Socialpolitik og Forum for Forbrugerpolitik — og

ikke et beslutnings- eller lovgivningsinstrument. Der er gode erfaringer med European Health Forum Gastein, som omfatter nationale, regionale og lokale repræsentanter samt læger og andre fagfolk.

Folkesundhedsprogrammet

9.1. Regionsudvalget finder, at de tidligere folkesundhedsprogrammer bør forlænges, indtil det nye program træder i kraft.

9.2. Regionsudvalget mener endvidere, at der bør afsættes særlige midler til ansøgerlandene med deres specielle behov, så de sættes i stand til at gøre noget ved deres problemer på folkesundhedsområdet.

10.1. Regionsudvalget finder, at informationsteknologien er af stor betydning for sundhedssektoren, og opfordrer Kommissionen til tage hensyn til informationsteknologiens konsekvenser for handlingsmodeller og strukturer på folkesundhedsområdet. Det er vigtigt hurtigt at få kendskab til nye opdagelser inden for sygdomsforebyggende foranstaltninger. Særligt i tyndtbefolkede områder, hvor der er lange afstande, kan informationsteknologien være til stor nytte.

10.2. Efter Regionsudvalgets opfattelse er det vigtigt at kunne lære af hinanden og at have adgang til sammenlignelige data af høj kvalitet. I forbindelse med ønsket om at etablere et sundhedsoplysningssystem må man være opmærksom på, at det drejer sig om evaluering af sundhedsbeskyttelsesniveauet og ikke af sundhedssystemerne. At drage slutninger af de komparative oplysninger og at gennemføre foranstaltninger er udelukkende medlemsstaternes sag.

10.3. Regionsudvalget anbefaler, at der samarbejdes med andre aktører på området om et oplysningssystem. Inden for OECD og WHO foregår der allerede indsamling og sammenligning af sundhedsmæssige oplysninger, og EU kunne tage initiativ til at videreudvikle disse systemer. Før der indføres et særligt EU-system, må der foretages en grundig vurdering, og det må kræves, at et sådant system byder på klare fordele.

10.4. EU's sundhedsoplysningssystem må udformes på en sådan måde, at det beskytter den personlige integritet.

11. Regionsudvalget ser positivt på en højnelse af vidensniveauet og på indsamling af erfaringer på lægemiddelområdet. Det er ønskeligt, at der er ensartede regler for markedsføring og for information til offentligheden.

Ordinations- og forbrugsmønstret varierer fra land til land, og det er derfor vigtigt, at oplysningssystemerne er indrettet efter de nationale forhold.

12. Regionsudvalget finder, at der bør prioriteres klarere i programforslaget, og at spørgsmål vedrørende mental sundhed bør have en mere fremtrædende plads.

12.1. Regionsudvalget mener, at der i forbindelse med programmets område 1, Højnelse af informations- og vidensniveauet på sundhedsområdet, bør fokuseres stærkere på indikatorer, der er af betydning for at fremme sundheden og forebygge sygdomme. At arbejde for en god sundhedsmæssig tilstand er en vigtig prioritering. Ansvarer herfor bør ikke opsplittes ved, at EU går ind på sundhedsområdet.

12.2. Regionsudvalget støtter foranstaltningerne på område 2, Hurtig reaktion i forbindelse med trusler mod sundheden; det er en vigtig del af Kommissionens arbejde, og Regionsudvalget støtter EU's koordinerende rolle på dette område.

12.3. Regionsudvalget finder, at område 3, Foranstaltninger i forbindelse med sundhedsdeterminanterne, bør prioriteres for at sikre, at Fællesskabet interesserer sig for og beskæftiger sig med de langsigtede folkesundhedsspørgsmål. Særlig vigtigt er det at udvikle sundhedsinterventionerne i ansøgerlandene. Der bør foretages en koordinering af området og opstilles nye prioriteringer. F.eks. afsættes der af de i alt 287 mio. euro til hele programmet kun 6 mio. euro til sundhedsrisici som følge af tobaksforbrug, 7 mio. euro til ernæring og 3 mio. til fysisk aktivitet, som alle tre er vigtige emner.

13. Regionsudvalget foreslår desuden, at Kommissionen for at fremme sundhedstilstanden i fremtidens Europa tager initiativ til

- en europæisk undersøgelse »Investing in Health in Europe«, i lighed med Verdensbankens rapport, med det formål at analysere de samfundsøkonomiske konsekvenser af en dårlig sundhedstilstand og værdien af investeringer i sundhed;
- kontinuerlige rapporter om den forventede sundhedsmæssige udvikling for at imødegå nye trusler mod folkesundheden i Fællesskabet og i ansøgerlandene;
- en etisk diskussion af grundlæggende vurderinger på sundhedsområdet, som påvirkes af en lang række politikker og er genstand for mange forskellige initiativer fra Fællesskabets side;

— at stimulere uddannelsen af sundhedssektorens personale, så den lever op til europæiske normer, og

at fremme personalets mobilitet inden for Europas regioner.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om:

- »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »På vej mod en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)««, og
- »Forslag til Rådets beslutning om støtteprogrammet til Fællesskabets rammeprogram for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)«

(2001/C 144/14)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen, til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »På vej mod en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)« og Kommissionens forslag til Rådets beslutning om støtteprogrammet til Fællesskabets rammeprogram for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005) (KOM(2000) 335 endelig),

under henvisning til beretning fra Kommissionen om gennemførelsen af Rådets henstilling 96/694 af 2. december 1996 om ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningsprocessen (KOM(2000) 120 endelig),

under henvisning til rapport af 8. november 1999 fra Rådets formandskab (11829/1/99) om medlemsstaternes og EU-institutionernes gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet »the Beijing platform for action«,

under henvisning til Rådets beslutning af 24. juli 2000 om i henhold til artikel 265, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 5 »Social- og Arbejdsmarkedspolitik, Sundhedsvæsen, Forbrugerbeskyttelse, Forskning, Turisme« i samarbejde med Underudvalg 7 »Uddannelse, Erhvervsuddannelse, Kultur, Ungdom, Sport, Borgernes Rettigheder«,

under henvisning til Underudvalg 7's supplerende udtalelse herom [ordfører: Christine May (UK,PSE) (DI CdR 315/2000)],

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 233/2000 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalg 5 den 23. oktober 2000 med Diane Bunyan (UK,PSE) som ordfører —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

Regionsudvalget

1. støtter kraftigt Den Europæiske Unions mangeårige forpligtelse til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og Amsterdam-traktatens bestemmelser om lige muligheder;

2. er enig med Kommissionen i, at der er sket betydelige fremskridt med hensyn til kvindernes stilling i medlemsstaterne, men ligestillingen mellem mænd og kvinder undergraves i

det daglige stadig af det forhold, at kvinder og mænd ikke har samme rettigheder i praksis;

3. hilser rammestrategien velkommen, men mener ikke, meddelelsen indeholder tilstrækkelige oplysninger om, hvordan strategien skal gennemføres;

4. anerkender, at den hidtidige gennemførelse af fællesskabsprogrammer og lovgivning samt udviklingen af samarbejdspolitikker har ydet et væsentligt bidrag til at forbedre kvinders rettigheder, men mener samtidig, at der er behov for yderligere foranstaltninger i den retning;

5. går ind for meddelelsens integrerede fremgangsmåde for ligestilling (»mainstreaming«). Det er vigtigt at integrere ligestillingsaspektet i alle fællesskabspolitikker, men samtidig er det nødvendigt at overvåge og evaluere overholdelsen af ligestillingsprincippet i disse politikker;

6. mener, at det ville blive lettere at skabe ligestilling i Kommissionen, hvis Kommissionens ligestillingsenhed fik en mere strategisk placering i Kommissionens organisationsstruktur;

7. erkender behovet for yderligere strategiske tiltag inden for følgende områder: det økonomiske liv, deltagelse og repræsentation, sociale rettigheder, borgerlige rettigheder samt kønsrollemønstre og fordomme;

8. finder, at handlingsprogrammets aktioner er utilstrækkelige og budgettet for lille til, at ligestillingsproblemerne vil kunne tackles effektivt; fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle, eftersom de udgør selve fundamentet for et demokratisk samfund og er af afgørende betydning for beslutningsprocesserne og gennemførelsen af ligestillingspolitikker;

9. er meget betænkelig ved, at der kun i ringe grad henvises til de lokale og regionale myndigheder i Kommissionens strategi, og at de ikke inddrages i indsatsen. Det er vigtigt at erkende, at de lokale og regionale myndigheder samlet er den største arbejdsgiver i EU, og at de spiller en meget betydningsfuld rolle som repræsentative forsamlinger i alle EU's medlemsstater. Beslutninger, der påvirker millioner af mænds og kvinders dagligdag, træffes af disse myndigheder; de spiller en nøglerolle inden for uddannelse, erhvervsuddannelse og økonomisk udvikling i Den Europæiske Union og har stor indflydelse på disse områder;

10. beklager, at fagforeninger og ikke-statslige organisationer hidtil ikke er blevet inddraget i ligestillingsindsatsen. Fagforeninger og ikke-statslige organisationer indgår i et tæt samarbejde med alle forvaltningsniveauer, og mange af dem råder over forskere og igangsættere, hvis ekspertise kan understøtte indsatsen. Et velfungerende socialt partnerskab skal ses som en fremmede og udviklende faktor for strategien;

11. støtter generelt den vægt, der lægges på øgede muligheder for kvinder, men understreger, at også mænd og drenge må medtages i strategien. Ligestilling er et spørgsmål om forholdet mellem kønnene som grupper i samfundet, og det er vigtigt, at der kastes lys over dette forhold og over kønnenes forskellige vilkår på alle livets områder. Det er f.eks. vigtigt at tage hensyn til unge mænds fremmedgørelse i et samfund,

hvor de kun har ringe udsigt til arbejde og integration, samt til problemet med drenge generelt lavere uddannelsesniveau. Sidstnævnte må desuden betragtes fra nye synsvinkler. Det er vigtigt, at værdier og holdninger i uddannelsessystemet tages op til revision med henblik på at mindske uligheder mellem kønnene;

12. understreger uddannelsens centrale rolle i befordringen af lige muligheder og glæder sig over de forbedringer af kvinders uddannelse, der er opnået via strukturfondene og programmerne LEONARDO, SOCRATES samt Kvinder og Videnskab, og anerkender behovet for at øge bevillingerne, så disse programmer kan bevare deres effektivitet;

13. mener, at mange kvinder også udsættes for andre former for forskelsbehandling, der skyldes andre faktorer, såsom forskelsbehandling af de i traktatens artikel 13 nævnte grunde. Det er skuffende, at der ikke er blevet skabt sammenhæng mellem EU's nye program til bekæmpelse af forskelsbehandling og den nye ligestillingsstrategi. Hvis Kommissionen skal gennemføre en integreret strategi, vil det være nødvendigt at etablere en sådan sammenhæng;

Udkast til charter for grundlæggende rettigheder

14. anser ligestilling mellem mænd og kvinder for en grundlæggende menneskeret, der bør inkorporeres i udkastet til charter for grundlæggende rettigheder; støtter fuldt ud Kommissionens forslag om at fremme kvinders rettigheder som menneskerettigheder i rammestrategiens afsnit om ligestilling og borgerlige rettigheder;

Integrering af ligestillingsaspektet (»mainstreaming«)

15. hilser med tilfredshed, at Kommissionen i sin meddelelse anbefaler integrering af kønsaspektet og har bevæget sig bort fra den praksis, der går ud på at splitte aktiviteter op i delområder; minder dog om, at integration af ligestillingsaspektet har størst chance for at bære frugt, når den ledsages af positive foranstaltninger. Ligestillingspolitikker kræver besluttsomhed, en stærk ledelse samt anerkendelse af behovet for at behandle ligestillingsspørgsmål, hvis de skal lykkes. Sådanne politikker må også ledsages af en omfattende efteruddannelsesindsats, som sætter personale uden ligestillingserfaring i stand til at integrere ligestillingsaspektet i deres politikker;

16. mener, at man skal finde frem til god praksis på området, og at der er behov for en politisk indsats på alle forvaltningsniveauer (lokalt, regionalt, nationalt og i EU) for at sikre integration af ligestillingsproblematikken. Desuden opfordres Kommissionen til at integrere ligestillingsaspektet i alle tiltag — altså ikke kun i de politiske;

17. mener, at god praksis skal findes ved at gå frem i etaper og opstille små, realistiske målsætninger, der tilsammen fører frem mod det endegyldige mål, nemlig fuld ligestilling mellem mænd og kvinder — et mål, som bør indfries efter en tidsplan og i et tempo, der er tilpasset de enkelte medlemsstater;

18. medgiver, at nogle af Kommissionens generalsekretariater har gjort store fremskridt med hensyn til integration af ligestillingsaspektet — et eksempel herpå er »Kvinder og Forskning«-initiativet, som er iværksat af Generaldirektoratet for Forskning — men tiden er inde til, at samtlige generaldirektorer engagerer sig målbevidst i spørgsmålet;

Arbejdsmarkedsspørgsmål

19. hilser med tilfredshed, at lige muligheder for mænd og kvinder indgår i retningslinjerne for den europæiske beskæftigelsesstrategi og i de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen, og at de lokale og regionale myndigheders indsats for fremme af iværksætterlyst og -muligheder anerkendes. Kommissionen har imidlertid i de nationale handlingsplaner og strategier kunnet påpege store skævheder i kønnenes repræsentation, hvilket viser, at en række medlemsstater må gøre en betydelig indsats til fremme af ligestillingen på det nationale arbejdsmarked;

20. anerkender de fremskridt, der er sket i integreringen af ligestillingsaspektet i strukturfondene, men understreger samtidig vigtigheden af, at medlemsstaternes årlige gennemførelsesrapporter også beskæftiger sig med fremskridt på ligestillingsområdet;

erindrer om, at der trods lovgivningsmæssige fremskridt stadig er behov for beskæftigelsesinitiativer for kvinder, navnlig så

- kvinder kan skaffe sig og bevare et fast arbejde;
- kvinder får samme muligheder for erhvervsuddannelse og forfremmelser på arbejdspladsen som mænd;
- både kvinder og mænd bliver i stand til at forene familie- og arbejdsliv;
- der skabes kønsmæssig ligevægt inden for de forskellige jobgrupper og på de forskellige ansvarsniveauer;
- kvinder tilskyndes til at starte som iværksættere;
- kvinder og mænd får samme arbejdsbetingelser, ikke mindst samme løn for samme arbejde;
- arbejdspladsen, arbejdets tilrettelæggelse og arbejdsvilkårene tilpasses både mænds og kvinders behov;
- understreger, at alle led i beslutningsprocessen: det kommunale, det interkommunale, det regionale, det nationale

og det europæiske skal indarbejde ligestillingsaspektet i deres politikker, især hvad angår beskæftigelse og erhvervsuddannelse. Støtten til lokale ligestillingsinitiativer bør styrkes gennem strukturfondene, navnlig via Equal-programmet under Socialfonden;

Social integration

21. påpeger, at mange kategorier af kvinder, der ikke kan være aktive på arbejdsmarkedet eller er enlige mødre uden støttemuligheder, i stort omfang oplever social udstødelse, og tager anledning af, at EU er ved at fastlægge sin politik og mange medlemsstater ved at finpudse deres egne nationale politikker på området, til at minde om, at fremme af ligestilling mellem kønnene i det civile liv samt lige adgang til og fuld udøvelse af borgerlige rettigheder er vigtige aspekter i den sociale inddragelse af kvinder;

22. mener, at de politiske beslutningstagere bør indse, at mange grupper af kvinder oplever social udstødelse, bl.a. af de i traktatens artikel 13 nævnte grunde, og medtage ligestillingsaspektet i de politikker, der skal fremme social integration. Disse målsætninger er centrale led i strategien, og Regionsudvalget støtter de foranstaltninger, der er foreslået til understøttelse af målsætningerne, og ønsker navnlig at fremhæve vigtigheden af Stop- og Daphne-programmerne;

23. opfordrer Den Europæiske Union til at integrere ligestillingsaspektet i sine reviderede regler for offentlige indkøb som en metode til at hæve beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og anerkender kvindernes rolle i lokalforvaltningen i denne proces;

Ligelig repræsentation

24. hilser Rådets henstilling (96/694/EF) om ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningsprocessen velkommen. Det fremgår af Kommissionens beretning om gennemførelsen af denne henstilling, at kvinders underrepræsentation i beslutningstagende organer er et vedvarende fænomen, der kræver en langsigtet og flerstrengt strategi. Handlingsprogrammets løfte om økonomisk støtte til The European Women's Lobby hilses velkommen, men Regionsudvalget mener, man i den sammenhæng skal overveje flere initiativer, der kan fremme en bedre balance mellem kønnene i beslutningstagningen, ikke mindst på det lokale og regionale forvaltningsniveau;

25. erkender, at der er hindringer for kvinders adgang til stillinger med beslutningskompetence på alle niveauer og i alle politiske aktiviteter, og at det derfor må høre med til strategien, at disse hindringer (manglende opbakning og informationer, upraktiske mødetidspunkter osv.) skal ryddes af vejen; understreger, at den fortsatte underrepræsentation af kvinderne — der udgør halvdelen af befolkningen — i alle dele af det politiske styre er uacceptabel i et moderne demokrati;

26. anerkender, at det er vigtigt, at kvinder får adgang til beslutningsprocesserne på det lokale og regionale forvaltningsniveau, og opfordrer Kommissionen til at iværksætte en kvalitativ undersøgelse af mænds og kvinders deltagelse i beslutningsprocessen på alle forvaltningsniveauer (lokalt, regionalt, nationalt og i EU) med henblik på at afdække henholdsvis mænds og kvinders indflydelse på denne proces, så man kan udforme en strategi til at fjerne eventuelle skævheder. En sådan praksis anbefales ligeledes over for arbejdsmarkedets parter, dvs. fagforeninger, ikke-statslige organisationer og virksomheder;

27. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at leve op til Rådets henstilling af 2. december 1996 om ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningsprocessen på alle forvaltningsniveauer;

28. betoner, at det er vigtigt for at skabe ligestilling på det subnationale niveau, at repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder udveksler erfaringer og god praksis;

29. påtager sig enten selv at foretage eller at bestille en komparativ undersøgelse af kønsfordelingen i beslutningstagningen på lokalt og regionalt niveau såvel i de eksisterende medlemsstater som i ansøgerlandene med henblik på at finde frem til bedste praksis og stimulere udveksling af erfaringer. Undersøgelsen foreslås offentliggjort midt i 2001 som bidrag til udvidelsesprocessen;

Indikatorer, overvågning og evaluering

30. hilser med tilfredshed forslaget om en resultatorienteret, rammestrategisk styring kendetegnet ved klare vurderingskriterier, overvågningsværktøjer, benchmarking, ligestillingsvurdering og evaluering. Regionsudvalget mener, at disse teknikker må anvendes konsekvent, hvis ligestilling skal gennemføres i praksis og ikke blot være en politisk aspiration;

Mål

31. er enig i, at der må udvikles fælles referencepunkter og indikatorer med henblik på at fremme ligestilling i beslutnings-

tagningen på alle niveauer og sikre en effektiv overvågning. Disse skal fastsættes etapevis for at sikre maksimal deltagelse og ansporing;

Handlingsprogram

32. er bekymret over handlingsprogrammets begrænsninger, både hvad angår støtteberettigede foranstaltningstyper og budgettets størrelse. Det er navnlig betænkeligt, at størstedelen af budgettet er afsat til oplysning. Efter fire ligestillingsprogrammer er det overraskende, at der stadig sættes fokus på oplysning (støtte til formandskabernes arrangementer, til en årlig europæisk uge og til ekspertmøder);

33. finder det betænkeligt, at mange af programmets foranstaltninger synes at beskæftige sig med elitegrupper i stedet for at fremme ligestillingsaspektet på græsrodsniveau; opfordrer Kommissionen til at styrke strategien ved at opprioritere evaluering af de politiske foranstaltningers effekt med henblik på at omsætte disse i strategiske tiltag i stedet for kommentarer til den aktuelle situation;

34. mener, at programmet først og fremmest bør lægge vægt på kapacitetsopbygning, samarbejde, udveksling af erfaringer og støtte til innovative projekter, som påviseligt kan overføres til andre medlemsstater;

35. opfordrer Kommissionen til at undersøge kvinders uddannelsesmæssige valg og færdigheder samt deres muligheder for at deltage på lige fod med mændene i arbejdslivet og den politiske beslutningsproces;

36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, hvordan de nye brancher, f.eks. i informations- og kommunikationssektoren, kan skabe nye jobmuligheder for kvinder, og erkender, at såvel nye uddannelsesmuligheder som oplysningskampagner må tages under overvejelse for at tilskynde flere kvinder til at gå ind i denne sektor;

37. er klar over, at mænd spiller en vigtig rolle for ligestillingsprocessen på flere niveauer: de kan for det første påtage sig et medansvar i hjemmet, f.eks. for pasningen af børnene, og fremme og anvende de muligheder, som ligger i strategier for en bedre balance mellem arbejds- og familieliv; opfordrer medlemsstaterne til at indføre større ligeberettigelse med hensyn til betalt forældreorlov, så fædre får bedre mulighed for at deltage i yngelplejen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere, at lovgivning ikke modvirker kvinders adgang til arbejdsmarkedet;

38. føler, at de foranstaltninger, der foreslås gennemført under kategori 1 og 2, er særdeles ambitiøse i forhold til budgettets størrelse. Budgettet for den årlige europæiske uge er for eksempel kun på 1 mio. euro. Endvidere ydes der under kategori 1 støtte til tværnationale projekter på højst 250 000 euro i forbindelse med femårsprogrammet. Ligestillingsområdet er stort, og det er beklageligt, at handlingsprogrammet ikke mere detaljeret beskriver, på hvilke områder det især ønsker at fremme bevidstgørelsen;

39. støtter kraftigt de foreslåede foranstaltninger under kategori 2, der har til hensigt at forbedre indsamlingen af statistisk materiale og opstillingen af referencepunkter, så det bliver muligt at sammenligne medlemsstaternes ligestillingspolitikker. Det er imidlertid tvivlsomt, om det budget, der er afsat til denne kategori, er tilstrækkelig stort til at kunne understøtte de vigtige foranstaltninger i denne del af programmet. Regionsudvalget ønsker et tæt samarbejde med Kommissionen om opstilling af referencepunkter og resultatindikatorer;

40. er dybt bekymret over Kommissionens ændrede holdning til finansieringen af ligestillingsprojekter. Under det fjerde handlingsprogram modtog lokale og regionale partnere støtte

til en række projekter, som var i stand til at forbedre strategien for integrering af ligestillingsaspektet og kunne fremvise særdeles praktiske metoder til øget ligestilling på lokalt og regionalt plan. Det nye handlingsprogram bevæger sig imidlertid klart bort fra små innovative projekter til fordel for meget større projekter. I forbindelse med sin støtte til medlemsstaternes foranstaltninger må Kommissionen sikre sig, at det nye programs projekter også omfatter regionale og lokale aktører;

Gennemførelse

41. opfordrer Kommissionen til altid at sørge for, at en repræsentant for de lokale og regionale myndigheder får sæde i ekspert- og konsulentgrupper vedrørende udformning, gennemførelse og evaluering af foranstaltninger under programmet;

Regionsudvalget

42. henviser til tidligere resolutioner om ligelig repræsentation af kønnene ved sammensætningen af de nationale delegationer til Regionsudvalget, balance mellem kønnene i Regionsudvalgets sekretariat samt integration af ligestillingsaspektet i forbindelse med underudvalgenes arbejde.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et fællesskabshandlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse«

(2001/C 144/15)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et fællesskabshandlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse [KOM(2000) 368 endelig (2000/0157 (COD))],

under henvisning til Rådets beslutning af 24. juli 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 137 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til Regionsudvalgets formands beslutning af 3. august 2000 om i henhold til forretningsordenens artikel 39 at henvise udarbejdelsen af den pågældende udtalelse til Underudvalg 5 »Social- og Arbejdsmarkedspolitik, Sundhedsvæsen, Forbrugerbeskyttelse, Forskning, Turisme«,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse CdR 84/2000 fin, punkt 2, af 14. juni 2000 om Kommissionens meddelelse — Skabelse af et Europa med plads til alle — KOM(2000) 79 endelig ⁽¹⁾,

under henvisning til Underudvalg 5's forslag til udtalelse (CdR 302/2000 rev. 1), som blev vedtaget den 23. oktober 2000 med Joan Hanham (UK/PPE) og Tommaso Sodano (I/NI) som ordførere —

på den 36. plenarforsamling af 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) vedtaget følgende udtalelse.

Regionsudvalget

1. bifalder Kommissionens fællesskabshandlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse;

2. tilslutter sig Kommissionens vigtige erkendelse af, at bekæmpelse af social udstødelse først og fremmest er medlemsstaternes samt deres nationale, regionale og lokale myndigheders ansvar ⁽²⁾;

3. bifalder fællesskabshandlingsprogrammets overordnede mål, at fremme samarbejde, der sætter EU og medlemsstaterne i stand til at yde en afgørende indsats for at udrydde fattigdom og social udstødelse ifølge målsætninger, Rådet har vedtaget;

4. er enig i, at metoden til at nå dette mål består i at omsætte disse europæiske retningslinjer til nationale og regionale handlingsplaner gennem fastsættelse af specifikke mål og vedtagelse af foranstaltninger, der tager hensyn til nationale og regionale forskelle, og tværnationalt samarbejde for at forbedre forståelsen og praksis;

5. er enig med Kommissionen i, at de nationale handlingsplaner bør afspejle, at social udstødelse er et multidimensionalt fænomen, og derfor rettes mod adgangen til grundlæggende rettigheder og serviceydelser, herunder til beskæftigelse, social beskyttelse, sundhedsydelser, bolig, uddannelse og kulturtilbud;

6. bifalder konklusionerne fra Det Europæiske Råd afholdt i marts 2000 i Lissabon, hvorefter Fællesskabets strategi for bekæmpelse af social udstødelse bør sigte på:

— at fremme en bedre indsigt i social udstødelse gennem fortsat dialog og udveksling af oplysninger og god praksis på grundlag af alment accepterede indikatorer,

— at sørge for, at fremme af social inddragelse integreres i medlemsstaternes beskæftigelses-, uddannelses-, sundheds- og boligpolitik, og på fællesskabsplan suppleres med foranstaltninger finansieret via strukturfondene inden for den nuværende budgetramme,

— at fastlægge prioriterede foranstaltninger rettet imod særlige målgrupper, idet medlemsstaterne vælger mellem disse foranstaltninger ud fra deres egne særlige forhold og efterfølgende aflægger rapport om deres indsats;

⁽¹⁾ EFT C 137 af 6.11.2000, s. 47.

⁽²⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 2.

7. understreger vigtigheden af at fremme en bedre indsigt i social udstødelse gennem fortsat dialog og udveksling af oplysninger og god praksis på alle niveauer ved hjælp af alment accepterede indikatorer og under inddragelse af alle nøgleaktører, herunder de lokale og regionale myndigheder, og foreslår, at der udveksles oplysninger og bedste praksis om nye udstødte grupper, såsom personer med manglende IT-færdigheder;

8. understreger den nøglerolle, de lokale og regionale myndighedsniveauer spiller i gennemførelsen af politikker, der er rettet imod udryddelse af fattigdom og social udstødelse, i deres egenskab af:

- ledere af regionale og lokale samfund og nøgleaktører i lokale genopretningspartnerskaber,
- udbydere og formidlere af serviceydelser til samtlige personer i lokalsamfundet,
- katalysatorer for den økonomiske aktivitet og beskæftigelsen,
- vigtige arbejdsgivere, og
- formidlere af lokal information og forskning ⁽¹⁾;

9. bifalder intentionen i handlingsprogrammet om at lægge særlig vægt på integrerede, partnerskabsbaserede og aktiverende fremgangsmåder. Som ledere af regionale og lokale samfund og nøgleaktører i lokale genopretningspartnerskaber har de lokale og regionale myndigheder righoldige erfaringer med at udvikle og lede partnerskaber, der involverer offentlige organer, alle relevante aktører, herunder frivillige organisationer og andre samfundsaktører samt den private sektor og andre erhvervsaktører;

10. bifalder den vægt, der lægges på at sikre, at alle aktiviteter, der er omfattet af programmet, er konsistente med fællesskabspolitikker, -instrumenter og -aktiviteter, navnlig ved at etablere relevante mekanismer til at samordne aktiviteterne med relevante aktiviteter på områderne forskning, beskæftigelse, bekæmpelse af forskelsbehandling, ligestilling mellem mænd og kvinder, social beskyttelse, uddannelse og ungdomspolitik, sundhed og Fællesskabets eksterne forbindelser;

11. betoner vigtigheden af at opnå størst mulig synergi mellem de nationale handlingsplaner (indeholdende mål for

udryddelse af fattigdom og social udstødelse) og fællesskabsprogrammerne og finansieringsinstrumenterne og påpeger atter en gang, at dette kun kan lade sig gøre, hvis der er en ægte dialog mellem alle nøgleaktører, herunder de lokale og regionale myndigheder;

12. bifalder de overordnede mål, man satte sig i Lissabon om at øge beskæftigelsesfrekvensen fra gennemsnitligt 61 % i dag til 70 % i 2010, at halvere børnefattigdommen inden 2010 og at nedbringe det antal personer, der lever under fattigdomsgrænsen, fra 18 % i dag til 15 % i 2005 og 10 % i 2010, og lægger særlig vægt på, at de tre indsatsområder i handlingsplanen navnlig skal omfatte følgende grupper:

- personer, som er arbejdsløse og ikke er i stand til at deltage på arbejdsmarkedet,
- personer, som er arbejdsløse og ikke er i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fordi de mangler relevante færdigheder og relevant erhvervsuddannelse,
- personer, der er i beskæftigelse, men som har været udsat for social udelukkelse som følge af kortvarig ledighed og/eller lav løn og/eller utilstrækkelige sociale ydelser,
- personer, som ikke er i stand til at deltage på arbejdsmarkedet (f.eks. som følge af sygdom eller omsorgsforpligtelser),
- ældre, som oplever social udelukkelse som følge af utilstrækkelige sociale ydelser/utilstrækkelig pension,
- personer, som er udelukket fra vidensamfundet,
- personer, som er udstødt af arbejdsmarkedet som følge af post-industrialiseringen;

13. understreger, at følgende principper må iagttages i forbindelse med implementeringen af indsatsområde 1 vedrørende analyse af særtræk, årsager, processer og tendenser i forbindelse med social udstødelse:

- værdien af at udvikle nationale, regionale og lokale indikatorer, herunder tværgående indikatorer, for at muliggøre sammenligninger i hele Europa af både national og lokal information,
- vigtigheden af at deles om information på tværs af alle myndighedsniveauer — det lokale, regionale, nationale og europæiske niveau,

⁽¹⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 3.

- vigtigheden af at sikre, at der udvikles færdigheder, så alle instanser og grupper bliver i stand til at anvende og fortolke fælles indikatorer korrekt og effektivt (med henvisning til det femte FTU-rammeprogram, der har nøgleaktionen »udvikling af det menneskelige forskningspotentiale og den samfundsøkonomiske videnbase«);

14. foreslår, at Kommissionen for at lette identifikationen af egnede kvantitative og kvalitative indikatorer (indsatsområde 1) og udveksling af bedste praksis (indsatsområde 2):

- udvikler en EU-database om god praksis, der fremmer social inddragelse, herunder også en database vedrørende nationale, lokale og regionale indikatorer,
- hører Regionsudvalget om denne databases struktur og indhold,
- indhenter oplysninger og statistikker fra sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne til brug for opbygningen af denne database⁽¹⁾,

15. betoner vigtigheden af at inddrage lokale og regionale myndigheder i udviklingen og implementeringen af handlingsprogrammet, fordi:

- de lokale og regionale myndigheder kan stille værdifuld viden og erfaringer til rådighed for udvikling af fælles indikatorer for social udstødelse og social inddragelse, herunder også om, hvorledes disse indikatorer passer til den lokale og regionale kontekst,
- de lokale og regionale myndigheder kan give råd og vejledning om, hvorledes EU-retningslinjer omsættes til national og regional politik, ved at fastsætte specifikke mål og vedtage foranstaltninger, der tager hensyn til nationale og regionale forskelle,
- de lokale og regionale myndigheder har værdifulde erfaringer med at implementere strukturfondsprogrammer, hvilket er relevant for målsætningen om at indarbejde bekæmpelse af social udstødelse i beskæftigelses-, uddannelses-, sundheds- og boligpolitikken,
- de lokale og regionale myndigheder har værdifulde erfaringer med tværnationale samarbejdsprojekter vedrørende social udstødelse (f.eks. det tidligere Employment-initiativ);

16. glæder sig over intentionen om at behandle spørgsmål om social udstødelse relateret til det fremvoksende videnssamfund og understreger, at de lokale og regionale myndigheder

har en rolle at spille både med hensyn til at gøre disse tjenester tilgængelige for alle grupper af borgere i samfundet og at anlægge et helhedssyn på serviceydelse i deres område ved at anvende informations- og kommunikationsteknologi til at kommunikere mere effektivt med borgerne, lette deres deltagelse i fritids- og kulturaktiviteter, fremme aktivt medborgerskab og sikre, at borgerne er i stand til at deltage i de demokratiske processer⁽²⁾;

17. henleder opmærksomheden på, at det samlede budget, Kommissionen foreslår (70 mio. euro over fem år), er utilstrækkeligt, da det er utænkeligt, at det vil kunne dække alle tre indsatsområder og hjælpe medlemsstaterne til at opnå en afgørende effekt med hensyn til at udrydde fattigdommen, og anmoder derfor om, at budgettet forhøjes;

18. betoner vigtigheden af, at alle medlemsstater inddrages i regelmæssig overvågning og evaluering af de nationale handlingsplaner for at vurdere og kommentere de fremskridt, der opnås set ud fra de overordnede europæiske mål og de nationale mål;

19. gentager, at indsatsområderne skal tilgodese byer og landområder ligeligt;

20. anmoder om, at Kommissionen som led i intentionen om at involvere alle parter, der berøres af handlingsprogrammet, har en regelmæssig udveksling af synspunkter med repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder (og for ngo'er og arbejdsmarkedets parter, som nævnt i artikel 5, stk. 1);

21. peger på, at de retningslinjer, Kommissionen har udstukket som led i programmet, stiller krav om, at medlemsstaterne rådfører sig med de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med udformningen af de nationale handlingsplaner under indsatsområde 1, og anmoder om, at Regionsudvalget drages ind i konsultationen om udviklingen af indikatorer for hele EU (jf. punkt 4 i den politiske aftale i Rådet for Den Europæiske Union af 17. oktober 2000), eftersom for eksempel:

- nogle nationale mål og indikatorer kan være praktiske for en europæisk sammenligning,
- lokale mål og indikatorer kunne videreformidles via en europæisk database om mål og indikatorer,

⁽¹⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 17.

⁽²⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 6.

— de lokale og regionale myndigheders erfaringer med og evne til at indsamle data vil på det praktiske plan have indvirkning på, hvilke data der kan indsamles nationalt, og hvilke der kan indsamles på europæisk plan⁽¹⁾;

⁽¹⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 20.

22. understreger betydningen af, at Regionsudvalget tager del i den årlige EU-rundbordskonference om social udstødelse, der arrangeres af EU's formandskab;

23. appellerer til Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet om at yde deres bidrag til at sikre, at de lokale og regionale myndigheders rolle anerkendes korrekt på dette politikområde⁽¹⁾.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Social- og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden«

(2001/C 144/16)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Social- og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden« (KOM(2000) 379 endelig),

under henvisning til Rådets beslutning af 26. juli 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 3. august 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 5 »Social- og Arbejdsmarkedspolitisk, Sundhedsvæsen, Forbrugerbeskyttelse, Forskning, Turisme«,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 300/2000 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalg 5 den 23. oktober 2000 med Martine Buron (F/PSE) og Roberto Pella (I/PPE) som ordførere —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalget ser meget positivt på offentliggørelsen af en ny social- og arbejdsmarkedspolitisk dagsorden for 2000-2005. Kommissionens dagsorden er yderst fyldestgørende, især med hensyn til de opstillede målsætninger. Dagsordenens prioriterede målsætninger bør dog præciseres nærmere, for selv om de fuldt ud kan bifaldes, forekommer de at være for mange og for generelt udformet.

2. Det er glædeligt, at man i den proces, der blev indledt i Lissabon, endelig har anerkendt de tætte forbindelser, der er mellem økonomisk politik, beskæftigelsespolitik og social- og arbejdsmarkedspolitisk, og givet sidstnævnte politik en passende plads. Det er dog ikke acceptabelt, at social- og arbejdsmarkedspolitikkens rolle begrænses til produktionsprocessen. Det henstilles, at man ved udarbejdelsen af de særlige programmer, som udformes af Kommissionen på det social- og arbejdsmarkedspolitisk område, ikke forsømmer visse aspekter af social- og arbejdsmarkedspolitikken ved at prioritere programmer, som i højere grad har umiddelbare økonomiske virkninger.

3. Man hilser det velkommen, at Kommissionen formulerer målsætningerne og aktiviteterne for den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden under respekt for subsidiaritetsprincippet. Kommissionen betoner således, at det ikke er hensigten med dagsordenen at harmonisere social- og arbejdsmarkedspolitikken, som er et medlemsstatsanliggende, men derimod at opstille fælles målsætninger og forbedre samordningen.

4. Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen anerkender de regionale og lokale myndigheders rolle som vigtige aktører i dagsordenens gennemførelse. Som allerede påpeget gentagne gange forudsætter dette, at disse myndigheder inddrages aktivt i udformningen af politikker og programmer straks fra starten. Regionsudvalget er parat til fuldt ud at spille sin rolle i den åbne koordineringsproces, der blev indledt i Lissabon, og beklager, at det ikke er blevet inddraget i udarbejdelsen af den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden.

5. Regionsudvalget konstaterer med interesse, at Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) agter at fastlægge nogle strukturelle indikatorer vedrørende beskæftigelse og social samhørighed. Indikatorerne skal bruges i de sammenfattende rapporter, som skal forelægges Det Europæiske Råds forårsmøder, som der blev truffet beslutning om i Lissabon. Her vil Regionsudvalget minde om, at hvis man skal have et retvisende billede af den sociale og regionale samhørighed i Den Europæiske Union, er det nødvendigt, at disse indikatorer dækker ned til et passende regionalt niveau.

6. Regionsudvalget understreger, at under respekt for subsidiaritetsprincippet er lovgivning på dette traktatsområde fremdeles et vigtigt middel, når det drejer sig om at garantere arbejdstagernes og borgernes grundrettigheder og livskvalitet. Med hensyn til arbejdstagernes forhold betoner Regionsudvalget, at den sociale dialog mellem arbejdsmarkedets parter er vigtig som grundlag for lovgivning på europæisk niveau.

Kommissionens målsætninger og foreslåede aktiviteter

7. Fuld beskæftigelse og kvalitet i arbejdet

7.1. Regionsudvalget understreger ligesom Kommissionen, at der må udformes foranstaltninger, som er bedre egnede til at udnytte og konkretisere Europas beskæftigelsespotentiale, der som påpeget i dagsordenen er meget stort. Regionsudvalget anerkender især behovet for en indsats for at udnytte de socialt udstødtes potentiale.

7.2. Regionsudvalget henviser til konklusionerne i sin udtalelse af 21. september 2000 om meddelelsen »Lokal handling til fordel for beskæftigelsen«.

7.3. Hvad angår udvikling af servicesektoren og af den sociale økonomi bør der udarbejdes forslag ud fra de definitioner, der er i de forskellige lande, ligesom udveksling af god praksis bør lettes.

7.4. Kommissionen bør høre Regionsudvalget samt de lokale og regionale myndigheders sammenslutninger ved udformningen af de meddelelser om lokaludvikling, der er planlagt for 2000 og 2001.

7.5. Kommissionen gør rigtigt i at være særlig opmærksom på de nyskabelser og den gode praksis, som er blevet udviklet i forbindelse med fællesskabsinitiativerne EQUAL, INTER-REG III, LEADER+ og Urban. De lokale og regionale myndigheder er i den sammenhæng hovedaktørerne, og disse initiativer kan tjene som vejviser for den nødvendige udvikling af strukturfondene, især ESF, efter 2006.

7.6. Regionsudvalget minder om den rolle, de regionale og lokale myndigheder kan spille med hensyn til jobskabelse og forbedret adgang til beskæftigelse, kvalitet i arbejdet og varige job samt arbejdsvilkår (jf. Regionsudvalgets udtalelser om modernisering af arbejdets tilrettelæggelse, ældre, bekæmpelse af forskelsbehandling, social inddragelse, m.v.). Det noterer sig med interesse, at Kommissionen har intentioner om at udarbejde en meddelelse om de sociale aspekter af offentlige udbudsprocedurer; repræsentanterne for de regionale og lokale myndigheder bør høres om meddelelsen på et tidligt stadium.

7.7. Målsætningen om at fremskynde udviklingen af det videnbaserede samfund bifaldes fuldt ud. Regionsudvalget ser gerne, at princippet om livslang uddannelse gennemføres i praksis, og at man med udgangspunkt i de eksempler på god praksis, der er blevet registreret, især inden for lokale initiativer, tager skridt til at fremme uddannelse, også af ældre arbejdstagere.

7.8. Det er nødvendigt at sikre, at de europæiske borgere lige fra barnsben får bedre kendskab til ny teknologi, især de nye informationssystemer. En indsats i den retning bør foregå i snævert samarbejde med de regionale og lokale myndigheder, da disse i særlig grad er i stand til at give alle befolkningsgrupper, også de mest ugunstigt stillede, adgang hertil. Det vil ikke blot lette adgangen til job, men også til kulturtilbud og til mere aktivt medborgerskab, hvilket alt i alt vil sikre borgernes deltagelse i den demokratiske proces.

7.9. Regionsudvalget anbefaler, at man i videst mulig omfang trækker på de erfaringer, grænseregionerne har gjort for at sikre arbejdstagernes mobilitet inden for alle områder af dagligdagen.

7.10. Regionsudvalget minder om, at det ved flere lejligheder har peget på kravet om at sikre arbejdstagere, som er beskæftiget i nye jobformer, beskyttelse. Det opfordrer Kommissionen til at undersøge konsekvenserne af disse nye former for job og foreslå egne foranstaltninger.

8. Kvalitet i social- og arbejdsmarkedspolitikken

8.1. Regionsudvalget henviser til sin udtalelse om modernisering af den sociale beskyttelse.

- Der udtrykkes tilfredshed med de fire store målsætninger, Rådet har godkendt (arbejdskvalitet — sikkerhed på pensionsområdet — social integration — sundhedsbeskyttelse).
- Det skal understreges, at de regionale og lokale myndigheder spiller en vigtig rolle, i og med at de ofte finansierer og forvalter en lang række forskellige sociale serviceydelser til befolkningen.

8.2. Regionsudvalget bifalder oprettelsen af et Udvalg for Social Beskyttelse og erklærer sig parat til at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal have til opgave at sikre en løbende kontakt med dette udvalg.

8.3. Regionsudvalget tillægger det stor betydning at fremme social integration inden for alle politikområder og at tænke den ind i relevante regionsudvalgsudtalelser.

8.4. Regionsudvalget bifalder den metode til realisering af dette mål om social integration, som foreslås i handlingsprogrammet i meddelelsen KOM(2000) 368 endelig, der blev godkendt af Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) den 17. oktober 2000, nemlig: omsætte de europæiske retningslinjer til nationale og regionale handlingsplaner ved at fastsætte specifikke mål og vedtage foranstaltninger, der tager hensyn til nationale og regionale forskelle.

8.5. Regionsudvalget bifalder Kommissionens meddelelse om »Lokal handling til fordel for beskæftigelsen« og går ind for, at samme fremgangsmåde, hvor man støtter sig til analyser, eksempler på god praksis og en bred høring, udvides til også

at omfatte andre relevante aspekter af social beskyttelse, navnlig bekæmpelse af udstødelse og af enhver form for diskrimination tillige med ligestilling mellem kønnene.

9. Fremme af kvaliteten i arbejdsmarkedsrelationerne

Regionsudvalget gør opmærksom på, at de regionale og lokale myndigheder, som jo selv er arbejdsgivere, spiller en rolle på dette område.

10. Forberedelse af EU's udvidelse

Regionsudvalget minder om, at det har etableret regelmæssige kontakter til de regionale og lokale myndigheder i ansøgerlandene, og understreger, hvor vigtigt det er at inddrage disse myndigheder i høringerne og handlingsprogrammerne på området beskæftigelse og social beskyttelse, således at deres borgere kan blive godt forberedt på tiltrædelsen. Især anmodes Kommissionen om at evaluere og overvåge de sociale forhold og implementeringen af EU's sociale regelværk i ansøgerlandene og regelmæssigt overvåge anvendelsen af instrumenterne i artikel 13 og i handlingsprogrammer om kønsmæssig ligestilling.

Konklusion

11. Regionsudvalget er overbevist om, at kravet om et mere borgernært, mere demokratisk og mere gennemsigtigt Europa forudsætter en snævrere inddragelse af de regionale og lokale myndigheder og af civilsamfundet i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af den økonomiske politik, social- og arbejdsmarkedspolitikken og beskæftigelsespolitikken.

Regionsudvalget forlanger at komme til at deltage i de årlige forårstopmøder, der skal afholdes fremover, jf. beslutningen i Lissabon, og som skal gøre status over indretningen af disse politikker.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab«

(2001/C 144/17)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab [KOM(1998) 612 endelig udg. — 1998/0315 (SYN)],

under henvisning til Rådets beslutning af 18. oktober 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 8. november 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 5 »Social- og Arbejdsmarkedspolitik, Sundhedsvæsen, Forbrugerbeskyttelse, Forskning, Turisme«,

under henvisning til formandens beslutning af 8. november 2000 om at udpege Keith Brown (UK/AE) til hovedordfører i henhold til forretningsordenens artikel 40, stk. 2 —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

Indledende bemærkninger

Regionsudvalget

1. Udtrykker tilfredshed med forslaget til et rådsdirektiv på et så vigtigt område som information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab. Regionsudvalget mener, at høring af arbejdstagerne er en forudsætning for at opretholde gode arbejdsmarkedsrelationer, og påpeger, at det er vigtigt at samarbejde og ikke modarbejde hinanden på arbejdspladsen.

2. I en verden i hurtig forandring, hvor teknologiske ændringer og globalisering gør sig mere og mere gældende, er det altafgørende at tage skridt til i højere grad at høre arbejdstagerne.

3. Det er vigtigt at indføre en europæisk ramme for høring og information af arbejdstagerne, eftersom alle arbejdstagere kan bevæge sig frit i hele EU takket være Den Europæiske Fælles Akt. Rammen skal dog tage hensyn til subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes traditioner inden for arbejdstagerrelationer. Dette er yderst vigtigt, da der i to medlemsstater endnu ikke findes nogen lovbestemt ordning for arbejdsgebernes høring og information af arbejdstagerne.

4. Med indførelse af en generel ramme skulle medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter få en høj grad af fleksibilitet, når de skal udarbejde procedurer for inkorporering af rammen i de nationale tiltag.

5. Det bemærkes, at dette direktiv skal supplere fællesskabsdirektiverne om kollektive afskedigelser, overførsel af virksomheder og europæiske samarbejdsudvalg. Regionsudvalget mener, at direktivet vil bidrage til yderligere at styrke den sociale model i Europa.

Den økonomiske, sociale og retlige baggrund for forslaget

6. Regionsudvalget er enig i, at arbejdstagernes tilpasningsevne er et vigtigt aspekt af den europæiske beskæftigelsesstrategi. Det Europæiske Råd i Lissabon opstillede et nyt strategisk mål for EU, som gik ud på »at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed«. En af EU's stærkeste sider er arbejdsstyrken, og en forbedring af arbejdstagernes tilpasningsevne er en afgørende forudsætning for at nå ovennævnte mål.

7. Det tages til efterretning, at direktivet dækker et bredt felt inden for arbejdsmarkedsforhold og vil omfatte spørgsmål som afskedigelser, deltidsarbejde, virksomhedsflytning og ansættelsesvilkår. For at forhindre konkurrenceforvriddinger bør der tages udgangspunkt i begrebet arbejdstager i henhold til EF-traktatens art. 39.

Mål

8. Det er efter Regionsudvalgets mening nødvendigt med et direktiv for at udfylde de huller og afhjælpe de mangler, der gør sig gældende i de eksisterende bestemmelser om information og høring af arbejdstagerne på nationalt plan og fællesskabsplan. Det påpeges under de opstillede mål, at det er nødvendigt at informere og høre arbejdstagerne om virksomhedens økonomiske og strategiske udvikling, at tilrettelægge arbejdet på en fleksibel måde inden for sikre rammer samt at øge arbejdstagerne bevidsthed om behovet for tilpasning. Regionsudvalget bifalder disse mål og er især enig i, at der må lægges vægt på at øge fleksibiliteten og arbejdstagernes bevidsthed om behovet for tilpasning. Regionsudvalget mener, at dette nemmere nås gennem samarbejde og høring.

De foreslåede bestemmelser og deres indvirkning på de nationale ordninger

9. Direktivforslaget vil få en betydelig indvirkning på de to medlemsstater, der for øjeblikket ikke har nogen retlig ramme, baseret på retsforskrifter eller på aftaler, som indeholder procedurer for information og høring. Det vil også virke ind

på de øvrige 13 medlemsstater, som har fastlagt relevante procedurer.

10. Direktivets gennemførelse må nøje gennemtænkes, så subsidiaritetsprincippet og nationale traditioner overholdes. Fristen for omsætning af direktivet i national lovgivning er ligeledes et vigtigt spørgsmål.

11. Artikel 5 er vigtig, da den sikrer en fortrolig behandling af kommercielle oplysninger og garanterer, at direktivet ikke stiller arbejdsgiverne ugunstigt ved fremlæggelse af oplysninger, som vil være til fordel for deres konkurrenter.

Direktivforslaget og de små og mellemstore virksomheder (SMV)

12. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at dette direktiv ikke bør gælde for SMV med under 50 ansatte.

13. Regionsudvalget er ligeledes enig med Kommissionen i, at fordelene ved en generel ramme vil være et større engagement fra arbejdstagernes side ved tilpasning til forandringer og en forbedring af virksomhedens konkurrenceevne. Også arbejdets tilrettelæggelse vil i den forbindelse spille en vigtig rolle.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester«

(2001/C 144/18)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester« [KOM(2000) 392 endelig — 2000/0183 (COD)],

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester« [KOM(2000) 393 endelig — 2000/0184 (COD)],

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter« [KOM(2000) 384 endelig — 2000/0186 (COD)],

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (fremlagt af Kommissionen)« [KOM(2000) 385 endelig — 2000/0189 (COD)],

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (fremlagt af Kommissionen)« [KOM(2000) 386 endelig — 2000/0188 (COD)],

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgang til abonnentnet« [KOM(2000) 394 endelig — 2000/0185 (COD)],

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et regelsæt for radiospektrumpolitikken i Det Europæiske Fællesskab« [KOM(2000) 407 endelig — 2000/0187 (COD)],

under henvisning til Rådets beslutning af 25. oktober 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 3 »Europæiske Net, Transport, Informationssamfundet«,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse af 17. november 1999 om »Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om konvergens mellem telekommunikationssektoren, mediesektoren og informationsteknologisektoren og de lovgivningsmæssige implikationer heraf - Resultater af den offentlige høring om grønbogen« (KOM(97) 623 endelig — CdR 149/98 fin⁽¹⁾ og KOM(1999) 108 endelig — CdR 191/99 fin⁽²⁾),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse af 13. april 2000 om »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Femte rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke for telesektoren« og »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Fastlæggelse af nye rammebestemmelser for elektronisk kommunikationsinfrastruktur og tilhørende tjenester - Revurdering af kommunikationslovgivningen i 1999« (KOM(1999) 537 endelig og KOM(1999) 539 endelig — CdR 520/99 fin⁽³⁾),

⁽¹⁾ EFT C 373 af 2.12.1998, s. 26.

⁽²⁾ EFT C 57 af 29.2.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 56.

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 274/2000 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalg 3 den 8. november 2000 med Risto Koivisto (kommunaldirektør i Birkala, FIN/PSE), som ordfører —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 14. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

Regionsudvalgets betragtninger og henstilling

1. Regionsudvalget støtter Kommissionens målsætninger vedrørende betingelserne for en ajourføring af rammebestemmelserne på teleområdet og er især tilfreds med de mere klare procedurer i forbindelse med forsyningspligt og foranstaltningerne til at sikre brugernes og forbrugernes rettigheder.

2. Regionsudvalget er også enig i direktivforslagets mål om med disse foranstaltninger at sikre, at alle har adgang til IT-tjenester til en rimelig pris.

3. Regionsudvalget mener, at forskellene mellem IT-tjenester og priserne for disse tjenester først og fremmest er et regionalpolitisk problem, der ikke kun skal løses via politikken på teleområdet, men også ved hjælp af en koordineret brug af Fællesskabets regionalpolitiske instrumenter.

4. Regionsudvalget ønsker at henlede Kommissionens opmærksomhed på det faktum, at forskellene i adgangen til og prisen for informationssamfundets tjenester dog ikke altid følger regionernes grænser, men at der også i byer kan forekomme lokale problemer.

5. Regionsudvalget er også enig med Kommissionen i, at tjenesternes tilgængelighed og kvalitet bør kontrolleres på et lavere geografisk niveau for at få et korrekt situationsbillede.

6. Regionsudvalget mener, at direktivforslagets niveaukrav til forsyningspligten allerede nu er alt for lavt i forhold til brugernes behov og heller ikke stemmer overens med det

overordnede mål for de nye rammebestemmelser om at sikre hurtigere internetforbindelser. Medlemsstaterne skal have ret til at stille større krav til forsyningspligten på nationalt plan.

7. Regionsudvalget håber, at der også vil blive taget hensyn til målet i rammebestemmelserne om at fremme den generelle konkurrence, når niveauet for forsyningspligten skal fastlægges, og at det dermed også er et mål at sikre alle adgang til konkurrencebaserede informationssamfundstjenester til en rimelig pris.

7a. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at sikre, at offentligheden har adgang til klare oplysninger om priser, takster, standardvilkår og betingelser. Det skal understreges, at disse oplysninger må være klart sammenlignelige, så forbrugerne kan vælge ud fra dem. F.eks. kan man angive pris pr. sekund for et opkald.

8. Regionsudvalget vil imidlertid henlede Europa-Kommissionens opmærksomhed på, at den måde, hvorpå nettoomkostningerne fordeles i virksomhederne, kan opfattes som urimelig set fra udenforstående virksomheders synspunkt.

9. Hvad angår brugerrettigheder anser Regionsudvalget det for vigtigt, at man hurtigst muligt gennemfører forslagene om et fælleseuropæisk alarmnummer og en europæisk kode.

10. Regionsudvalget er også enig i Kommissionens forslag om, at brugerne skal have ret til nummerportabilitet og operatørvalg. Regionsudvalget kræver dog, at Kommissionen inden forslagets ikrafttræden etablerer procedurer til at sikre, at den enkelte forbruger altid på forhånd ved, hvor meget en telefonsamtale vil koste.

Bruxelles, den 14. december 2000.

Jos CHABERT

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Regionerne og den nye økonomi — Retningslinjer for EFRU's nyskabende aktioner for perioden 2000-2006«

(2001/C 144/19)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til udkast til meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne, »Regionerne i den nye økonomi - Retningslinjer for EFRU's nyskabende aktioner for perioden 2000-2006«, vedtaget den 11. juli 2000,

under henvisning til artikel 22 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾, hvori det hedder: »Fondene kan på Kommissionens initiativ (...) finansiere nyskabende aktioner (...) [der skal] bidrage til indførelsen af nyskabende metoder og praksis, der tager sigte på at forbedre kvaliteten af interventioner under mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3.«,

under henvisning til præsidiets beslutning af 10. november 2000 om at afgive udtalelse herom i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, og henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 1 »Regionalpolitik, Strukturfondene, Økonomisk og Social Samhørighed, Grænseoverskridende og Interregionalt Samarbejde«,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 351/2000 rev.1 1), som blev vedtaget af Underudvalg 1 den 22. november 2000 med Sean O'Neachtain, medlem af Galway County Council og af West Regional Authority (IRL/AE), som ordfører,

under henvisning til Regionsudvalgets tidligere udtalelse om »Aktioner af nyskabende karakter under strukturfondene 1995-1999 — Retningslinjer for 2. programrunde af EFRU's artikel 10-aktioner« (CdR 303/95)⁽²⁾ af 21. september 1995 (ordførere: Bengt Holgersson og Dennis Pettitt), og ud fra følgende betragtninger:

disse retningslinjer berører direkte regionale og lokale myndigheder angående forvaltningen af de nyskabende aktioner,

de nye forslag til retningslinjer for 2000-2006 introducerer en række væsentlige ændringer i anvendelsen og forvaltningen af nyskabende aktioner i forhold til den foregående programperiode,

der er brug for forslag, som er klare, enkle og gennemsigtige for Kommissionen, de regionale og lokale myndigheder og de endelige støttemodtagere,

der er brug for fleksible regler for aktioner, der fremmer regional innovation, gør det lettere at håndtere forskellene i den måde, forvaltning og lovgivning på regionalt niveau er organiseret på i EU, og fremmer et effektivt partnerskab mellem de forskellige regioner,

innovation og teknologioverførsel kan medvirke til udvikling af tilbagestående regioner, og det er ønskeligt, at sådanne tiltag gennemføres med så lidt bureaukrati som muligt,

EFRU's nyskabende aktioner skal supplere den generelle regionalstøtte under mål 1 og 2,

for mange regioner i Europa er de nyskabende aktioner en af de få muligheder, de har for at formulere programmer for deres egen region og søge støtte fra EU til specifikt regionale formål —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) vedtaget følgende udtalelse.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 100 af 2.4.1996, s. 124.

Regionsudvalget

1. støtter videreførelsen af nyskabende aktioner under EFRU samt regionernes inddragelse i planlægning og innovationsfremme.
2. hilser retningslinjerne for EFRU's nyskabende aktioner for 2000-2006 velkommen og udtrykker ønske om at se disse aktioner på plads så hurtigt som muligt.
3. beklager, at meddelelsen er henvendt til medlemsstaterne og ikke til Regionsudvalget (som er det organ, der er udpeget til at rådgive regionale og lokale myndigheder) og Europa-Parlamentet.
4. mener, at de nyskabende aktioner giver lejlighed til at udvikle de regionale og lokale myndigheders evne til at håndtere EU-procedurer og EU-metoder.
5. bifalder, at meddelelsen indeholder en liste over støtteberettigede regioner, og især, at den præciserer, at det i Irland, Danmark, Finland og Sverige er de regionale myndigheder på NUTS III-niveau, der vil blive opfordret til at fremlægge et forslag. Regionsudvalget vil forkaste ethvert forslag om at ændre på denne situation.
6. foreslår endvidere, at nyskabende aktioner under artikel 22 også skal kunne gennemføres i regioner, der i øjeblikket er helt eller delvist støtteberettigede under mål 1 og mål 2, der begge er under omlægning, med henblik på at styrke forbindelserne med programmer medfinansieret af EFRU.
7. mener, at andre formelle offentlige myndigheder med specifikke regionale beføjelser i nogle medlemsstater også bør være støtteberettigede.
8. erkender behovet for subsidiaritet i praksis og for regionernes behov for en direkte kontakt med EU, uden unødigt finansiel eller administrativ kontrol fra centralregerings side.
9. hilser det strukturerede samarbejde mellem de ansvarlige for forvaltningen af nyskabende aktioner og de ansvarlige for mål 1- og mål 2-programmerne velkommen; de nyskabende aktioner bør dog ikke gennemføres som et almindeligt operationelt program.
10. anbefaler, at regioner, hvis programmer er blevet godkendt, udpeges til at være forvaltnings-, kontrol- og betalingsmyndighed for det pågældende program. Hvis Kommissionen mener, at dette i særlige tilfælde kan vække berettiget bekymring, bør der sættes ind med uddannelses- og kapacitetsopbyggende foranstaltninger.
11. ønsker, at der lægges stor vægt på gennemførelse af individuelle projekter inden for de regionale programmer. Da programmernes tidsramme for gennemførelse er to år, bør strategierne være klare og kortsigtede, og de bør vedtages hurtigt for at sikre, at pilotprojekter/nyskabende aktioner ikke falder til jorden på grund af tidsmæssige begrænsninger.
12. kræver, at reglerne for Kommissionens udbetalinger til regionerne slås klart fast i den finansielle procedure. Procedurerne bør være enkle og gennemsigtige, både for Kommissionen og for regionerne. Slutudbetalinger bør ikke forsinkes unødigt.
13. vil fremme subsidiaritet og mener derfor, at de pågældende regioner selv bør have ansvaret for betalinger, kontrol og forvaltning af programmerne. Det kan i sig selv være nyt i nogle lande. Regionsudvalget er ikke enig med Kommissionen i, at betalings- og kontrolmyndighederne i alle medlemsstater skal være de samme som under mål 1- og 2-programmerne.
14. anbefaler, at regioner bør være berettiget til at ansøge om et program nr. 2, når Kommissionen har modtaget og snarest muligt derefter godkendt en finansiell slutrapport og andre endelige rapporter for det første program.
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til at være fleksibel i fortolkningen af de tre strategiske temaer i forslaget til retningslinjer. Temaerne er relevante og vigtige for fremme af innovation på regionalt niveau. Den tematiske rationalisering med nedskæring af antallet af temaer til tre bør imidlertid ikke føre til, at mulighederne for at fremme innovation på regionalt niveau på nogen måde stækkes.
16. foreslår, at temaet regional økonomi baseret på viden og teknologisk innovation udvides til at omfatte følgende:
 - køb af ekstern ekspertise,
 - analyse af den eksisterende infrastruktur og dens potentiale,
 - analyse af behov for viden, især i SMV'er,
 - prioritering af infrastrukturbehov, især telekommunikation i landdistrikter,

- etablering af centre for forskning i teknologi og viden med det udgangspunkt, at sammenspillet mellem det offentlige, det private erhvervsliv og den sociale økonomi har stor betydning for regionernes udvikling.
17. foreslår, at følgende medtages under temaet eEurope Regio:
- oprettelse af Internet-steder for regionale tjenester,
 - hjælp til SMV'er med at forbedre Internet-steder gennem forskning, uddannelse og nyt indhold (f.eks. digitale billeder, links osv.),
 - serviceydelser fra lokale myndigheder via Internettet,
 - forsøgsvis anvendelse af lokalradiobredbånd.
18. foreslår, at følgende medtages under temaet regional identitet og bæredygtig udvikling:
- anvendelse af teknologi med henblik på at bevare kulturel og sproglig identitet,
 - forskning i og identifikation af regionale bæredygtige økonomiske aktiviteter,
- fordele og ulemper ved elektroniske indkøb.
19. mener, at teknologioverførsel er en stor fordel for regioner med udviklingsefterslæb, og at det tværnationale samarbejdes andel derfor skal klarlægges fra starten og inkorporeres i godkendte programmer.
20. understreger, at der er behov for faglig uddannelse, hvis teknologier og innovationer skal udnyttes fuldt ud. Sættes der ikke ind med uddannelse ved indførelsen af nye teknologer, får især SMV'er ikke det fulde udbytte af dem på lang sigt.
21. erkender, at prøvestenene for enhver strategi er pilotprojekternes succes eller fiasko. Projekterne bør ikke pålægges unødige restriktioner eller bebyrdes med unødvendige revisions- og kontrolkrav. De regionale myndigheder har kompetence til at sikre en god finansiel forvaltning, der både er enkel og gennemsigtig.
22. foreslår, at der i formidlingsøjemed og som led og debatten om årsrapporten hvert år afholdes en konference eller et seminar i samarbejde med Regionsudvalget og repræsentanter for regionerne og deres partnere med det formål at evaluere fremskridt i de godkendte programmer.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Tværregionale projekter vedrørende turisme i landdistrikterne og Agenda 21«

(2001/C 144/20)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om at afgive udtalelse om »Tværregionale projekter vedrørende turisme i landdistrikterne og Agenda 21« i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, og henviser det forberedende arbejde til Underudvalg 2 (Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne, Fiskeri),

under henvisning til Agenda 21, der blev vedtaget på FN's konference om miljø og udvikling i Rio de Janeiro den 14. juni 1992,

under henvisning til bidrag fra Underudvalg 5 (Social- og Arbejdsmarkedspolitik, Sundhedsvæsen, Forbrugerbeskyttelse, Forskning, Turisme) [ordfører: Michel Lafay, borgmester i Sancergues, (F/PPE)],

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 254/2000 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalg 2 den 25. oktober 2000 med Reinhold Bocklet (delstatsminister for forbunds- og Europaanliggender, Bayerns delegation, D/PPE) som ordfører —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 14. december) vedtaget følgende udtalelse.

Regionsudvalget

1. henviser til den betydning, som turisme i landområderne har for regionerne;
2. henleder opmærksomheden på, at turismen i landområderne bidrager til bevarelse og skabelse af arbejdspladser i disse områder og er en stærk drivkraft i den sociale og kulturelle udvikling;
3. bekræfter, at turismen i landområderne er en økonomisk styrke for landdistrikterne, som det gælder om at fremme og støtte;
4. henviser til, at yderligere administrative hindringer vil rejse problemer for erhvervslivet;
5. erkender nødvendigheden af, at regionale karakteristika på den ene side spiller en vigtig rolle for turismen i landområderne for gæsten/forbrugeren, og at tværregionale projekter på den anden side gavner tilbuddene til turisterne;
6. er enig i, at politiske eller kommunale grænser i regionerne om nødvendigt skal overvindes, så den fælles udvikling af turismen i landområderne kan fremmes;
7. støtter det tværregionale samarbejde mellem organisationerne og forbundene inden for turismen i landområderne;
8. støtter kravet om en bæredygtig turismeøkonomi i overensstemmelse med Agenda 21, først og fremmest inden for turisme i landområderne;
9. kræver, at bæredygtigheden forankres stærkt i turismeindustrien;
10. gør det klart, at bæredygtighed på turismeområdet beskytter de foreliggende grundlag (landskab, kultur, skikke) for turisme;
11. anser de tværregionale projekter for at være et vigtigt bidrag til styrkelse af turisme i landområderne som en økonomisk faktor;
12. kræver, at de personer, der arbejder med turisme, skal være fagligt og flersprogligt kvalificerede;
13. anser det for nødvendigt at gennemføre kvalificeringen af udbydere af turisme i landområderne tværregionalt, og at gøre kvaliteten af tilbuddene overskuelig for forbrugeren;
14. lægger vægt på øget anvendelse af elektroniske medier i landturismen;
15. mener, at en finansiel fremme af en tværregional kvalificering fra regionernes side vil være effektiv;
16. tilskynder til, at regionerne bestræber sig på at udvikle fælles markedsføringsstrategier;
17. støtter kravet om et stærkere tværregionalt netværk i forbindelse med målgruppeorienterede turisttilbud i landområderne;

18. anser tilbuddet om en sundhedsferie på en bondegård for at være en udvikling af turismen i landområderne, hvor der fokuseres på gæstens fysiske og psykiske velbefindende;
19. anser de landlige skikke for at være et virkningsfuldt element til at forøge landturismens tiltrækningskraft;
20. ser i inddragelsen af historien og historiske mindesmærker en mulighed for at berige landturismen;
21. anser det for fornuftigt at lade eksterne eksperter (som f.eks. højere læreanstalter, universiteter og markedsføringseksperter) udarbejde de integrerede turistkoncepter;
22. mener, at en udvidet sammenkædning af landturismen med alle regionens økonomiske partnere er ønskelig af hensyn til bæredygtigheden;
23. kræver, at der foruden økonomiske faktorer principielt også tages hensyn til økologiske og sociale faktorer i forbindelse med projekter for turismen i landområderne, og at der sikres et tilstrækkeligt udbud af personlige tjenesteydelser, især på sundhedsområdet;
24. mener, at regionerne bør give rådgivende og finansiel støtte til tværregionale projekter for turismen i landområderne;
25. ønsker, at der i alle overvejelser tages særligt hensyn til det lokale aspekt;
26. ønsker en intensiv udveksling af erfaringer fra igangværende tværregionale projekter;
27. går ind for, at også markedsføringen af et »turismeprodukt« om nødvendigt foregår tværregionalt, især i forbindelse med målgruppeorienterede tilbud inden for turisme i landområderne.

Bruxelles, den 14. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »På vej mod et Europa uden barrierer for handicappede««

(2001/C 144/21)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens meddelelse »På vej mod et Europa uden barrierer for handicappede« (KOM(2000) 284 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 12. maj 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til Regionsudvalgets formands beslutning af 3. august 2000 om i henhold til forretningsordenens artikel 39 at henvise udarbejdelsen af den pågældende udtalelse til Underudvalg 5 »Social- og Arbejdsmarkedspolitik, Sundhedsvæsen, Forbrugerbeskyttelse, Forskning, Turisme«,

under henvisning til Underudvalg 5's forslag til udtalelse (CdR 301/2000 rev. 1), som blev vedtaget den 23. oktober 2000 med Keith Brown (UK/AE) som ordfører —

på den 36. plenarforsamling den 13.-14. december 2000 (mødet den 13. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

Generelle bemærkninger

Regionsudvalget

1. Generelt bifalder Regionsudvalget meddelelsen og mener, at den i høj grad vil medvirke til at fremme lige muligheder for alle handicappede i EU. Regionsudvalget er af den holdning, at mobilitet er afgørende for bekæmpelse af diskrimination og for fremme af lige muligheder for handicappede. Regionsudvalget understreger behovet for at erkende, at handicappede udgør en heterogen gruppe, og at der skal tages hensyn til de forskellige handicapgruppers specifikke behov, både hvad angår personer med sansehandicap, mentale helbredsproblemer og bevægelseshæmmede.

2. Regionsudvalget bifalder indførelsen af de ikke-diskriminerende bestemmelser i artikel 13 i Amsterdam-traktaten og offentliggørelsen af et forslag til direktiv, der fastsætter EU-lovgivningen inden for dette område.

3. Fællesskabets tilgang til handicappedes behov skal udvikles i overensstemmelse med principperne om ikke-diskrimination, og om at der skal være plads til alle. Med hensyn til disse mål anmoder Regionsudvalget Kommissionen om at udarbejde et direktiv, der sikrer, at alle offentlige bygninger er handicapvenlige og »uden barrierer«. Regionsudvalget anmoder ligeledes om et program for, hvordan de eksisterende bygninger kan gøres handicapvenlige.

4. Regionsudvalget mener, at selv om meddelelsen fastsætter passende foranstaltninger, så mangler forslaget dog nogle detaljerede oplysninger om budget og tidsplan for gennemførelsen af foranstaltningerne.

Handicappede og EU's sektorpolitikker

5. Bestræbelserne på at opnå synergi inden for beskæftigelse, almen uddannelse og erhvervsuddannelse, transport, det indre marked, informationssamfundet, nye teknologier og forbrugerbeskyttelse vil fremme lige muligheder for handicappede. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle nye EU-støttede infrastrukturprojekter i tilstrækkelig høj grad iværksættes under hensyntagen til de handicappede i overensstemmelse med principperne for et miljø »uden barrierer«. Regionsudvalget opfordrer til en eksplicit anerkendelse af, at behovet for integration af handicappede fremmes via strukturfondene, herunder Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

6. Regionsudvalget bifalder de foranstaltninger til støtte for handicappede, der har været og er medtaget i centrale støtteprogrammer som LEONARDO, SOCRATES, PHARE, TACIS og DAPHNE. Regionsudvalget værdsætter især de foranstaltninger for de handicappede, der er indeholdt i Den Europæiske Socialfond og i EU-initiativet EQUAL, og som gennemføres 2000-2006. Regionsudvalget mener, at alle medlemslandenes gennemførelsesrapporter skal indeholde en detaljeret angivelse af, hvilke fremskridt der er gjort inden for bekæmpelse af diskriminationen og for fremme af lige muligheder for handicappede.

7. Afskaffelsen af fysiske barrierer er et vigtigt skridt i retning af positiv integration af handicappede i samfundet. EU skal dog sammen med medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder udvikle detaljerede strategier, der sikrer, at alle barrierer afskaffes, således at handicappede kan spille en aktiv rolle i det økonomiske og sociale liv samt i familielivet.

Fremskynde EU's dagsorden for handicappede

8. Regionsudvalget er enig i at erklære år 2003 Det Europæiske År for Handicappede Borgere. Regionsudvalget mener, at dette vil fremhæve den aktive og centrale rolle, som handicappede kan spille i EU, og sætte fokus på de problemer, som handicappede konfronteres med. Det Europæiske År skal være en del af en detaljeret strategi, der skal øge kendskabet til de handicappedes behov og sikre, at de integreres i det økonomiske og sociale liv.

9. Regionsudvalget opfatter meddelelsen som en revision af tidligere og nuværende aktiviteter, samtidig med at den indeholder forslag for fremtiden. Den kan ses som begyndelsen til en EU-mobilitetsstrategi for handicappede, og ifølge Regionsudvalget kunne det være fordelagtigt, hvis Kommissionen ud fra denne strategi udarbejdede et handlingsprogram med tidsplaner for forslagernes mål samt et budget for mobilitetsfremmende foranstaltninger og præstationsindikatorer, der giver mulighed for at vurdere, hvor vellykket strategien har været. Anvendelsen af denne metode bør dog foregå i en nedefra og op proces, hvor relevante aktører på såvel nationalt, regionalt og lokalt plan inddrages. De opstillede målsætninger bør således udvikles efter og tilpasses lokale og regionale forhold.

Handicappede som en fællesskabssag

10. Regionsudvalget er enig i, at medlemsstaterne har hovedansvaret for at skabe lige muligheder for handicappede. Regionsudvalget er enig i Kommissionens udsagn om, at »Det Europæiske Fællesskab kunne yde et betydeligt bidrag ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og tilskynde til udveksling og udvikling af bedste praksis«. Det pointeres, at lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle for gennemførelsen af disse politikker. Lokale og regionale myndigheder er væsentlige serviceydere, aftagere af varer og tjenesteydelser og store arbejdsgivere, lige som de fremmer udveksling af erfaring og demonstrerer og udbreder bedste praksis. Derfor er det afgørende, at de lokale og regionale myndigheder rådspørges angående udformning, gennemførelse og evaluering af alle de nye indsatser, der måtte udspringe af denne meddelelse.

Lige muligheder og de handicappedes rettigheder

11. Regionsudvalget slår kraftigt til lyd for, at handicappedes rettigheder integreres i EU's charter om grundlæggende rettigheder under den del, der omhandler lige muligheder. Forbedring af handicappedes mobilitet bidrager i høj grad til skabelsen af menneskerettigheder. Udsagnet om, at mobilitet »bør betragtes som en ret, som alle bør have adgang til med visse rimelige økonomiske og tekniske begrænsninger« er utilfredsstillende, idet rettighederne ikke bør begrænses på denne måde.

Transport

12. Regionsudvalget bifalder forslagene inden for transport, men mener at meddelelsen burde indeholde nogle tidsrammer for forslagene. Regionsudvalget så dog gerne, at Kommissionen gik videre inden for lufttransport og vedtog nogle af de innovative løsninger, man har fundet frem til i USA og Canada.

Integration

13. Regionsudvalget bemærker, at EU vil fremme integrationen af de handicappede inden for en række politiske områder, men så dog gerne, at Kommissionen foretog en vurdering af hensynet til de handicappede i alle fællesskabspolitikker for at sikre en aktiv gennemførelse af artikel 13 i Amsterdam-traktaten.

14. Endvidere ønskes et større politisk engagement fra Kommissionens side, således at det sikres, at de handicappede får høj prioritet på Kommissionens politiske dagsorden.

Mulighedsskabende teknologi

15. Regionsudvalget støtter i høj grad Kommissionens indsats for at nedbringe den indirekte beskatning af produkter, der hører til den handicapvenlige teknologi. Regionsudvalget støtter også forbrugerbeskyttelsesindsatser, der øger de handicappedes rettigheder som forbrugere.

Eksemplets magt

16. Regionsudvalget bifalder Kommissionens vedtagelse af en kodeks for god praksis om beskæftigelse af handicappede i 1998. Regionsudvalget er dog betænkelig ved udsagnet om, at »der ligeledes (vil) blive peget på stillinger, som nemmest kan varetages af handicappede«. Denne sætning er både patroniserende og vildledende. Den antyder, at handicappede er en homogen gruppe frem for enkeltpersoner med hver deres individuelle kvalifikationer og evner, og som konfronteres med forskellige barrierer for beskæftigelsen.

17. Regionsudvalget mener, at handicappede med de rette hjælpemidler og adgangsforhold udgør en ligeværdig arbejdskraft på arbejdsmarkedet.

18. Regionsudvalget ser gerne, at der sættes mål for Kommissionens ansættelse af handicappede, og at der iværksættes et mere målrettet forsøg på at sikre, at Kommissionens bygninger er handicapvenlige. Der bør sættes lignende mål for Regionsudvalget, og der bør i alle Regionsudvalgets udtalelser tages hensyn til lige muligheder for handicappede og de handicappedes behov.

18a. I denne henseende opfordrer Regionsudvalget præsidiumet til at oprette en arbejdsgruppe om lige muligheder på tværs af underudvalgene (der dækker det område, som omhandles i artikel 13 i traktaten).

19. Regionsudvalget forstår Kommissionens behov for at kommunikere via Internettet, men opfordrer Kommissionen til også at kommunikere ved hjælp af mere traditionelle midler. Derudover skal Kommissionen træffe foranstaltninger, der sikrer Internetadgang for alle handicapgrupper, herunder synshæmmede. Der skal ligeledes tages hensyn til behovene hos andre grupper af handicappede, f.eks. udviklingshæmmede, der har brug for mere læservenlige udgaver af dokumenterne. Regionsudvalget er bekymret for, at handicappede og handicappede grupper måske ikke vil være i stand til at kommunikere med Kommissionen pga. omkostninger, der er forbundet med de nye informations- og kommunikationsteknologier.

Bruxelles, den 13. december 2000.

Jos CHABERT
Formand for
Regionsudvalget